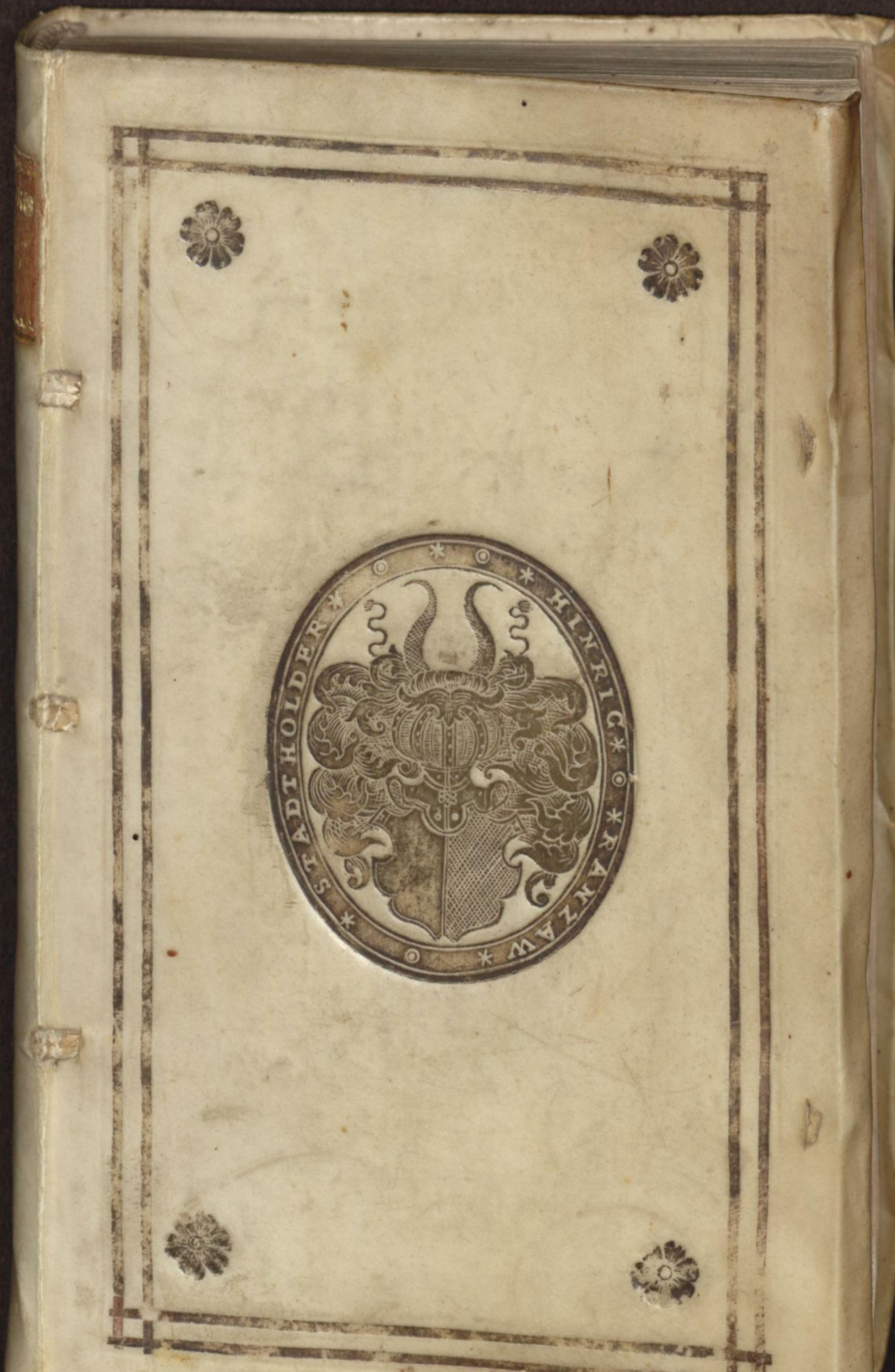

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

53-49 (LN bis 130) Box
8°
ex 2

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Dem Wolgebornen Herrn, Herrn
Wolff Ernsten Graffen
zu Stolbergk, Rutschart,
Konigstein und Wernigerode
Seinem gnedigen Hern, zu
bezeigunge seiner denstlichen
gemu affection der,
verert dis buchelein

Anno 1596.
A[o] Ætatis 71.

Heinrich Rantzow

HR.

Kgl. Högs eks.

PETRI LINDEBERGII ROSTOCHIENSIS

Iuuenilium partes tres.

Nunc primum in ordinem redactæ, quarum Elenchum ſequens pagella continet.

Acceſſerunt his in fine nonnullæ Epiſtolæ,

Sumtibus

HENRICI RANZOVII Producis Cimbrici editæ.

GRÄFL. STOLBERGISCHE BIBLIOTHEK Z. WERNIGERODE

FRANCOFVRTI
Ex Officina M. Zachariæ Palthenii
A. C. 1595.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENSIS

Kay Høegs Samling 1970.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

EFFIGIES HENRICI RANZOVII PRODVCIS CIMBR.

ANNO CHRISTI 1595.

Anno ætatis ſuæ LXX.

Oris habet ſpeciem, qua ſe RANZOVIVS heros
Exhibet Arctoi lucida ſtella poli.
At, quæ dia, latent ſub pectore Martis & artis,
Nullus Apellæa munera pingit ope.
Sed nec opus: fama iſtorum mirabilis orbem
Non latet Eoum, non latet occiduum.

M. G. L. Frobenius.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

ELENCHVS PARTIS PRIMÆ.

Heroum & Illuſtrium virorum liber vnus.
Vrbium liber vnus.
Hodœporici liber vnus.
Elegiarum & Poematum liber vnus.

ELENCHVS PARTIS SECVNDÆ.

Epithalamiorum libri duo.
Epitaphiorum libri duo.

ELENCHVS PARTIS TERTIÆ.

Epigrammatum libri duo.
Diſtichorum moralium libri duo.
Adoptiui libri duo.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

ILLVSTRI, NOBILI, AC MAGNIFICO DOMINO HENRICO RANZOVIO SE-

reniſſ. Regis Daniæ, Chriſtiani IV. Produci Cimbrico ac Conſiliario, Præfecto Segebergenſi, Domino Bredenbergæ, Drakenburgi, Ranzoluis holmi, Rãzow, Lindewith, &c. Domino ac Mecœnati ſuo obſeruandiſſimo.

S. D.

Petrus Lindebergius Roſt.

SVNT, Illuſtris, Nobilis, ac Magnifice domine, Mecœnas obſeruandiſſime, qui poeſin nõ ſecus, ac lenones ingenuas turpiſſime proſtituunt puellas, quocũque auro venalem exponunt: Et ſunt, qui ſingulari quodã in bibliopoliis proſtandi, & vanæ gloriolæ aucupandæ cacoethe carmen conte-

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

xunt, quorum illos abominor, hos vitupero. Illos abominor: quod omni poſthabito pudore, decore, honore, quemcunque Plutum amuſum & indignum, ſacra nuptialia, natalitia, vel parentalia ſolemniter celebrantem, & quemcunq; hoſpitem nummoſum, etiam ſibi nec de facie, nec de fama notum, verſibus ſuis, leui flatu, & citra laborem effuſis, excipiunt, vt ſtipem inde emendicent, & lucellum aliquod lucrentur. Hos vitutupero: quod veſana ambitione obſeſſi, nil ſpectent aliud, quam admirari & legi ab omnibus, nil cupiant aliud, quam orbis & vrbis decus, & laureati vates haberi. Etſi autē hi potius, ob ſtolidā ſuā ambitionē, orbis & vrbis pecus & laruati fatui habēdi forēt: tamē nō poſſum nō cōfiteri, propius hos ad honeſtatis metā collimare, quam illos. Verum neutrius nos ſubſcribimus opinioni, ſed vtriusq; tanquā putidam & pernitioſam prorſus abiicimus, ſiue ex poeſi honores, ſiue opes ſibi ſomnient. Hac enim gratia nequaquā ars poetica inuēta eſt, vt cauponatrix ars ſit, nec coli eā ob cauſam debet

bet

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

bet, ſed vt cœli & terræ opificis ſummi
laudes, heroū virtutes, claraq; facta Du-
cū culto, arguto, & caſto carmine decā-
tētur, mortaliumq; animi curis laborife-
ris & cordipremis ærumnis ſaburrati,
ſubleuentur & reficiantur. Qui hanc
metam ſpectat, nec expers erit magnarū
opum, nec honorum; quin fieri poteſt v-
trumque, vt alicunde, fortunæ bonis, (vt
Euripides ab Archelao. P. Statius ab Im-
perat. Domitiano, Biarnus regnum bre-
ui epigrammate merens, a Daniæ pro-
ceribus) ornetur: Et ad honores, (vt Vir-
gilius, cui populus Rom. in theatro reci-
tanti perinde ac Auguſto aſſurrexit.
Horatius, qui Tribunitiam dignitatem
adeptus. Et Silius Italicus, qui Procon-
ſul Aſiæ factus, & ad tertium Conſula-
tum eſt perductus) rapiatur. Atqui præ-
dicta omnia non eo ſpectant, ac ſi Poetis
omnino honoribus & opibus neceſſario
ſemper nuntius ſit remittendus. Abſit
illud, non ea mens mea eſt. Nemini enim
non notum eſt illud: Dignus eſt operari-
us mercede ſua, quodq; iidem Poetæ nō
fere, ſed vere literatorum omnium ſint

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

miſerrimi & egeni;ſed auaritiā nonnullorum verſificatorum,aucupium ex Poeſi facientium,nilque præter opes & honores inde quærentium taxo & tango. Nec ipſimet hoc in loco, Mecœnas obſeruandiſſime,ſummam quam nobis oſtendiſti affatim humanitatem, & vberem, quam nobis exhibuiſti munifice liberalitatem,negare poſſumus,cum tanta ſit, vt absque ſcelere nec ſilentio ſepelire velimus nec queamus. Dii boni quam multa nobis præſtitiſti officia, & beneficia:quam ſępe nos iuuiſti conſilio & auxilio tuo, quam ſæpe benigne nobis feciſti, ac munere ſatis magno nos affeciſti. Atqui omnia hæc ipſe ego grato animo, citra ambitionem & auaritiā, quam in prædictis deprehendo & reprehendo, ſuſcepi & agnoui, ac grato animo, quoad lucis vſura in hoc immundi mundi piſtrino fruar,agnoſcere non deſinam. Quin nec hodie mihi dees, ſed opera,ope & pecunia tua, vt opus præſens in lucem olim ante biennium prodierit, & nunc ſecundum, nonnihil auctius ac limatius publicum indipiſceretur em-

poriun

porium, benigne adiuuiſti. Quo nomine æquum viciſſim eſſe puto, vt idem iure optimo ampliſſimæ auctoritati tuæ ſacrum, conſecratum, mancipatum habeas. Accipe igitur hoſce primos iuuentutis meæ fœtus, accipe, inquam, & ſereno vultu, beneuolo animo ſuſcipe, meq; a quo ob inſignium virtutum concurſum, & beneficiorum præſtitorum ingẽtem cumulum coli ac ſuſpici ſummopere ſcis, inter clientes ac amicos tui ſplendoris ſtudioſiſſimos habere perge. Vale. Roſtochij A. C. 1595. 5. Idus Martij, tuo natali, quem ſeptuagies iam reuolutum tibi auſpicatiſſimum illuceſcere ex animo precor.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

PRÆFATIO

CANDIDO LECTORI MEO S.DICO PETRVS LINDE-BERGIVS.

AVe, Candide Lector, atque habe tibi quos in vnum hunc compoſuimus faſcem, ἡδυσμάτων meorum libellos. ἡδυσμάτων inquam, & quidem iuuenilium. Nam ſic inſcribere eos placuit, cum vt titulus operi reſponderet, tum vt ſi quid forte frigidius, ieiunius effuſum, emiſſum, ipſa nos apud alios excuſaret inſcriptio. Non enim inſiteri poſſum, multa irrepſiſſe leuia, iuuenilia multa, frigida multa. Nec rurſum negare poſſum, non vno eodemq; omnia ſcripta ſtylo. Adoleſcentes imitabamur potiſſimum Criticos, quibus amicorum monitu nuntium remiſimus, vbi ad virilem vergere cœpimus ætatem, quam nec dum ,primum triceſimum a natali noſtro hodie primum ſalutantes, attigimus. Hæc hæc cauſſa eſt, cur nõ vna ſemper decãtatũ chorda, cur modo elatiore, modo depreſſiore ſtylo; modo obſoletis modo cõſuetis vocabulis, modo Criticorũ caſcis, modo neotericorũ nouis phraſibus fuerim vſus. Hæc hæc cauſa eſt, cur nõnulla, quæ conſcripſeramus, modo Epigrãmatũ Veneris, vt loquitur Politianus, marito deuouerim, nonnulla tãquã abortiuas adoleſcentiæ meæ nugas & immaturum fœtum expoſuerim, & pauca quædam penes me retinuerim, quæ tandem amicorum monitu ſuaſu, iuſſu, collegi, collectaque vt lucem aſpicerent iuriſque publici fierent, typographo exhibui. Habes mi lector mentem & primos noſtros conatus. Reſtat vt æqui bonique illos facias, mihiq; quid in illis eſt,

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

quod ad palatum tuum non facit, quodq; ad rigidam normam non caſtigatum, limatum, veniam benigne indulgeas, omnino ſtatuens, tum tuis, tum aliorum doctiſſimorum ſtudiis & ſuam aliquando fuiſſe infantiam. Salue.

AD PETRVM LINDEBERGIVM ROSTOCHIENSEM, P. L.

SCribere perſpicue, Latii quo more ſolebant
  Non homini cuiuis ingenioque datur.
Tu PETRE concinnus, tu PETRE argutus haberis
  Quin & es. in breuibus plurima prenſa refers.
Verborum ampullæ valeant.laus rebus ab ipſis
  Panditur. hinc vati laurea ſerta data eſt.
Gloria digna quidẽ;ſed dignius hoc,quod Apollo
  Et Muſæ vatem te meritoque vocant.
Hinc tibi maior honos ſurgit,quo Muſæ & Apol-
  Maiores doctis ſunt habiti vſque Dei. (lo

MELISSVS.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

IN PETRI LINDEBERGII R. IVVENILIA, HODOEPORICON ET Poemata.

Epigramma IOHANNIS FREDERI, SS. TH. *Doctoris.*

SAlue Lindbergi, ſalue experientia, ſalue,
Artibus vnde venit, moribus vnde nitor.
Plenius vnde ſcias, quæ ſcis, auditaque ſpectes
Quæque magis deceant te, deceantque minus.
Et facias facienda tibi, vitandaque vites,
Quæque ſcias alii, te duce multa ſciant.
Trans mare qui currit, melior nec redditur inde,
Vtilius poſſet, quam foris eſſe domi.
Qui vero pulcris doctrinam moribus ornas,
Sint tibi fauſta domi, ſint tibi fauſta foris.

Aliud *IOANNIS DOMANNI, I. V. D.*

TRans ſola qui currunt, LINDBERGI, & trans mare mutant
Cœlum illi, verbum eſt vt vetus, haud animum.
Ecquid & hoc in te? quem trans ſola, trans mare ducit
Ætatis vigor hic, & vigor ingenii.
Non equidem humani generis cognoſcere mores
Suaue tibi (& cui non ſuaue) ſuaue mihi.
Nec tamen hoc tantum, quis enim neget vtile? quisnam
(Iuppiter vt lautam) paſcier ambroſiam?
Quæ fonte auguſtæ Sophiæ deducta perenni,
Suauiloquo vbertim manat ab ore virum.
Queis paſſim hic ſeſe fortis Germania iactat,
Et ſe paſſim iſthic iactitat Italia,
Quin etiam varios caſus perpendere, & vrbis
Mœnia, quæ nunc ſtant, cernere, diruta mox.
Vt non perpetuum quicquid Luna adſpicit, vtque
Vrbs vna emoritur, quando alia exoritur.
Nec vidiſſe ſatis: verum perquirere cauſſas,
Quæ mala ſeditio, gignat & ambitio.

Quid-

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Quidue aliæ peſtes aliud? quæ pharmaca contra
Quid ſapere eſt, ſi non hæc ſapere, eſt ſapere?
Hoc ita fit, culto varia hæc quod carmine cauſas
Cernere quæque ſolo ſunt data, quæque ſalo.
Belle audis merito, ducunt tua carmina ducunt
Italiam in patriam, & patriam in Italiam.

ALIVD

M. MARTINI PLECII, AVLICI APVD HADERSLEbienſes concionatoris.

Cælo natus homo naturæ ſemina ſpectat,
Nec cupit interitum, ſed ſuper aſtra vehi,
Mors tamen obrepit, non exorabile fatum
Omnibus & Parcas iniicit illa manus.
Naſcitur hinc ſtudium vitæ, virtutis & ardor
Emicat, & Sophiæ nomine nomen adeſt.
Quod non tempus edax vitiat, non ſortis egeſtas
Deſtruit, aut rapidi flamma futura rogi.
Nam Deus & Phœbus Muſarum germine cinctus
Præmia pro meritis non moritura parat.
Fonte caballino tinctos & in aſtra leuatos,
Nominis inuicti fama perennis amat.
Quod PETRVS ſtabili LINDBERGIVS vrget
Natura, ingenio, carminis arte valens. (amore,
Non vanos titulos ſequitur, nec inania verba,
Sed pede Petræo viua trophæa locat.
Plenus dum Sophiæ ſucco virtutis amore
Quæ legit vidit, verſibus offert opus.
O te felicem, quem ſic finxere poetam
Petra, polus, pietas, patria, palma, Pater.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Viue Deo patriæq́ diu, Clarioq́ Roſeto:
Cœleſtes animos Muſicus ardor agit.

Aliud

M. IOHANNIS POSSELII, R.

Perplacuere tuæ iampridem carmina venæ
Vatibus egregiis, magnificisque viris.
Quæ cum CALLIOPE vidit diſperſa vagari,
Excepit placidis te veneranda ſonis:
Carmina ni cogas tua mollia corpus in vnum,
Forte alius famam, qui ſibi quæret, adeſt.
Illius ergo catus monitis quia denique pares,
Gratulor, & cœptum laudo proboq́ tuum.
Quin ſcio dum docti florebit carminis vſus,
Quod quoq́ LINDBERGI nominis vſus erit,
Nominis vſus erit, tua carmina PETRE manebunt,
Donec erunt montes, donec erunt tiliæ.

Aliud

M. BERNHARDI HEDERICI
Scholæ Suerinenſis
Rectoris.

Formoſum decorant pretioſa monilia corpus,
Et pretium illuſtrant ipſa decusq́ ſuum.
Sic tu, Petre, breui longas Epigrammate laudes
Doctorum enumerans ingeniumq́ virum.
Ipſe tui ingenii pauca haud documenta recenſes,
Laudis & æterna ſpemq́ fidemq́ facis.

Aliud

Aliud
M. SAMVELIS CRVGERI

Vt rapit aligeras Cereris dulcore puellas
Hybla, nitens terræ gloria Trinacriæ,
Sic Muſas, harumq; rapis dulcore miniſtros,
Petre Obetritarum fama futura Rhodi.
Qui ſpirare etenim hæc Epigrammata mella negabit,
Febrit, & haud vnquam dulcia percipiet.
Dij modo te Muſis, patriæq;, ſibiq;, tibique
Conſeruent, ſeruent te, mea cura, mihi.

Aliud eiuſdem.

Magna, manus veterum, laus eſt ſciuiſſe potentes
Maior, longinqui mœnia adire ſoli.
Maxima feſtiuo ſtuduiſſe includere verſu,
Quæ data ſcire prius, quæ data adire prius.
Magna tibi hinc, maior, Petre, maxima adorea ſurgit,
Claudis, adis, qui ſcis: carmine, regna, manus.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

MELOS
AD PETRVM LINDEBERGIVM VIRVM ORNATISS.

Cum ei Lauream conferret, Anno Chriſti M. D. VC. Calendis Aprilib. Heidelbergæ.

GAudete Muſæ, vosq́; dulces Gratiæ,
Gaude Minerua, & Mercuri
Lyræ repertor, tuq́; Apollo lauriger,
Et quicquid eſt Apollinis
Plenum, Poetarum atq; Muſicûm patris.
Magnum patronum nactus eſt
Clarumq; nobilemq́; LINDEBERGIVS,
Præ cæteris conſpectior
Geſtare Laurum: nempe Ranzouium, ſenem
Illum eruditum; qui vices
Gerit Danorum regum in Holſatiæ plagis,
Alterq; Mecœnas cluet
Huiusce ſæcli. nam vide, quos litteris
Cultos & artibus bonis
Non ille fouit hactenus digne viros?
Hodieq́; largus adhuc fouet,
Et poſt fouebit, dummodo illi ſuppetat
(Vt ſpero) vita longior.

)(

Eiusce liberalitatem prædicat
Germania omnis; prædicant
Prouinciæ omnes hinc & illinc adſitæ:
Nec non & Europæ ambitus
Late patentis grande RANZOVIVM decus
Ad celſa tollit ſidera.
Tu proinde ſac læteris admodum, PETRE,
Adepte iudicio viri
Tanti corollam, dante quam me nunc geris
Ornatiore in vertice,
Nullius impetitus ore Zoili,
Linguaue momi liuida,
Roſusq; nullius Theonis dentibus,
Fœtis veneno viperæ.
Redimitus ergo fronde Daphnea comas,
Fretusq; priuilegiis,
Alti Poetæ quis fruuntur debito
Et iure & adſuetudine;
Ad celſiora ſpiritum excitare ſis
Memor, optimiq; & maximi
Pleno ore laudes incine inprimis DEI;
Dein Principum excellentium
Manda papyris nomen; & quos inſuper
Muſæ vetabunt emori,
Animare perge, & inter hos celeberrimi
Prælustre RANZOVII genus.

Donum

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Donum Poeſis cum ſit alti Numinis,
Nullo profanandum modo;
Reuerenter habeas expedit. donum entheum
Temerare grande puta nefas.

Paulus Meliſſus Franc. Comes Palat. & Eq. ciuis Romanus.

AD HENRICVM RANZOVIVM, REGIS DANIÆ VICArium virum illuſtrem.

De effigie illius aurea.

QVOD me RANZO tui dignaris imagine vul-
Non ex pagellis chartæ conſtante, ſed auro(tus,
Ex ſolido; ſolidum declaras cordis amorem
In non vulgarem melicum, nec laudis inanem.
Qui tibi ſi ſolidas conatur reddere grates,
Haud tenui ex charta fiet, vacuaue papyro;
Sed ſolido ex animo, dantis teſtante fauorem
Ingenuum. verum chartæ ſolidentur oportet
Ipſæ RANZO prius, ſolidum quam ſcribere carmen
Aggrediar, ſolida manſurum ætate per omne
Tempus, amicitiæque memor conteſter honorem
RANZOVII, ſimul & famam titulumque perēnē.
Tu quidnam expeteres hoc munere ſoldius vno?

MELISSVS.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

D. PETRO LINDEBERGIO POETÆ laureato & celeberrimo gratulantur amici.

VNde nouæ ſurgunt Lindbergi vertice frondes?
Mutatæ & tiliæ laurea ſerta ferunt?
Huc, præbent ſignum, Muſas Phœbumq; ſub vmbrã
Tranſportaſſe ſuas ſacro Helicone domos.
Idq; quod is dulci moduletur carmina plectro,
Ipſum queis credas Orphea poſſe trahi.
Proh tiliis ſit quantus honos! iam munere Lauri
Conceſſum æternis luxuriare comis.
Quæ vitam poſt mortem animant, nomenq; celebre
Lindbergi prohibent, ne Libitina premat.

Henricus Paulli Medicinæ doctor & Profeſſor Acad. Roſtochienſis.

Eidem.

HAud facit doctum & celebrem Poetam
Ramus e lauro viridi; nec inde
Laus viris perſpecta bonis renidet,
Grataue Muſis.
Fertilis ſed quem Genii facultas
Efficit natiua & amor vigilque
Cura ſcribendi, cluet ille dignus
Laude poeta.
Vt tamen noris Bauio Tibullus,
Et Maro quid differat ipſa in arte,
Hic erit verax minimeque fallens
Nuntia Laurus.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Si modò indignos nec amet nec ornet:
Tu ſed es dignus bene LINDEBERGI,
Macte vir virtute bonisque abundans
Artibus. Ergo
Iam quidem dudum fueras corolla
Laurea ornandus merito, Meliſſus
Quam tibi confert modo clarus orbi ab
Arte Poeta.
Proinde fac læteris honorem adeptus
Hunc nouum, nec reſpuito corollam
Quam geris digne: tibi quæ perenne
Frondeat æuum.

M. Marcus Haſſæus, Ebrææ linguæ Profeſſor. Acad. Roſt.

Eidem.

Ἀξιότης μεγάλη ἐριήρων ἐστὶν ἀοιδῶν
Πᾶσιν ἐν ἀνθρώποις εὐφρονέουσιν ἀεί:
Ἐστὶ δὲ ἀτρεκέως κεῖνοι πολὺ φέρτεροι ἄλλων,
Οὓς κοσμεῖ δάφνης κόσμος ἀοιδοπότης.
Καὶ σε ἐπεὶ κοσμεῖ δάφνης ἐριθήλεος ὄζῳ,
Ποιητὴν τε καλεῖ, ΠΕΤΡΕ φέριστε, σοφόν,
Χρηστὸς ἀνὴρ, μελίγλωσσος ὁμῶς ὁ ΜΕΛΙΣΣΟΣ ἀοιδὸς,
Οὗ μέλος ἠδ᾽ ἀρετὴ πᾶσιν ἐπ᾽ αἶαν ἔβη,
Συγχαίρω, φίλῳ εὐτυχέοντι εὔφρονι θυμῷ,
ὃς μὴ συγχαίρει οὗτος ἀνὴρ φθονέει.
Φίλτατ᾽ ἑταῖρε, φθόνος ἐσθλοὺς ἔχοντ᾽ ἐπεὶ ἕρπει ἀληθῶς,
Θάρσει, ἔχει δόξαν μὴ φθόνος, ἀλλὰ πόνος.

M. Ioannes Poſſelius, Græcæ Linguæ Profeſſor.

Epigramma in lauream Petri Lindebergii, amici ſuauiſſimi.

Χαῖρε χαρὰν μεγάλην, ΛΙΝΔΒΕΡΓΙΕ φίλτατε χαῖρε,
 Ἀτρεκέως μεγάλην χαῖρε φίλιστε χαράν.
Ἀγλαὰ παμπωλεῖς ου ἔλαβες γὰρ δῶρα πόνοιο,
 Ὅντιν᾽ ὑπὲρ κλεινῶν δηρὸν ἔχεσκες ἐπῶν.
Δῶκε τεῒν δάφνης χλοερῆς ἐστεμμένον ὄζον,
 Ὅς γε Μελισσάων οὔνομα κλεινὸν ἔχει.
Χαῖρε χαρὰν μεγάλην, ΛΙΝΔΒΕΡΓΙΕ φίλτατε χαῖρε,
 Ἀτρεκέως μεγάλην χαῖρε φίλιστε χαράν.

M. Zacharias Palthenius Typographus Francofurtenſis.

Eidem.

TV quoq; Laurigeris adſcriptus Vatibus, ornas
 Et patriam, & ciues, inclyte Petre, tuos.
Qui neget, inſpiciat typicis tua carmina libris,
 Sparſa per Eoas occiduasque plagas.
Inſpiciat, relegatq; lubens, & forte videbit
 Conſona Apollineæ carmina cuncta lyræ.
Quidquid habent priſci vates ſalis atq; leporis,
 Hic fluit: & Charites & Venus ipſa probant.
Hocce videns vates præſtanti Schedius arte
 Impoſuit capiti laurea ſerta tuo.
Accipe: dignus habe: ſequitor maiora: quod opto
 Perpetua Arctoi gloria Petre ſoli.

M. Nicolaus Petræus.

Eidem.

Laurea PETRE tibi, conceſſu & laude Meliſſi
 Magnifici vatis quæ datur, illa datur.
Ergo vt perpetuò frondeſcit laurus honore,
 Nec ſole intenſo, frigoribusue cadit;

Sic precor æternum tua gloria duret in æuum,
Ingeniique tui ſtet ſine morte decus.
Interea doctis, doctiſſime PETRE, Camœnis,
Perge mouere polum, perge mouere ſolum.

Henricus Poſſelius
Roſtochienſis.

Eidem.

Mens diuerſa hominum ſtudia in diuerſa ſubinde
Voluitur, & ſtudii ſua mordet quemq; voluptas.
Pars inhiant opibus; ruris pars viſcera vertunt;
Vilior aſſiduis pars membra laboribus addit,
Nobilior doctis animum virtutibus implet,
Æternum capiens pietatis & artis honorem.
Quid ſunt orbis opes? fumus, quem diſſipat Auſter.
Prouenit ex ſtudiis nullo peritura ſub æuo
Gloria, quæ ſequitur virtutis & artis amantes.
Fallor? an hac rutilet redimitus tempora lauro,
LINDEBERGIACO vates de ſtemmate natus,
Non ego fallor, habet digniſſima præmia laudis,
Præmia, quæ ſacris calcar virtutibus addunt.
Tu mihi carmen eris vates ſuper æthera note;
Carminis auctores verſu celebrare quis vnquam
Abnuit aptato virtus quos cinxit honore?
Te non diuitiæ, nec inanis murmura vulgi,
Non animi faſtus, laudis non cæca cupido:
Te pietas, virtus, mores, ars. gloria rerum,
Fronde coronarunt Muſis & Apolline digna.
Non hic ventoſo ventoſas gutture voces
Profero, quis laudes Vatis, quis neſciat artem?
Quis morum decus, & vitam ſine labe peractam?

Artis vita comes, fax eſt ars mentis honeſtæ.
Hanc adeo vigili, teneris ſpectatus ab annis
Pectore, virtutum merito decoratur honore.
Quid Phœbea loquar totum diffuſa per orbem
Scripta viri, laudes, & facta canentia vatis?
Dicit idem rutilans mundo virtutis & artis,
Lumen RANZOVIVS, quo non felicior vllus,
Floruit Holſatiæ claris regionibus vnquam.
Dicit idem qui laude, tuo plauſuque ſecundo
A Muſis textam decus immortale corollam
Impoſuit capiti princeps & gloria Vatum,
Fonte Caballino madefactus labra Meliſſus.
Muſica ceu teneras permulcet vocibus aures:
Gramina ceu florent, cœlo ſeu ſydera fulgent.
Dulcior in verſu dulci ſic melle MELISSVS
Auribus ingeritur captans dulcedine mentes
Carminis, & late fama increbreſcit in orbe.
Dum pietas, dum ſancta fides, dum Dia Minerua
Conceſſere tibi ſanctiſſima munera lauri,
Ergo tibi merito Phœbæum grator honorem
LINDEBERGIACO Vates de ſanguine nate.

Gabriel Reuſnerus
Aurimontanus.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

PETRI LINDE-BERGII ROSTOCHI-ENSIS.

PRIMÆ PARTIS.

Iuvenilium,

LIBER PRIMVS, CONTINENS HEROES.

ALEXANDER MAGNVS.

SI quisquam meruit Magni cognomine dici,
Hic certè ex multis millibus unus erit.
Qui mare, qui totum juvenis compeſcuit orbem, Obijt ante natū Chriſtum anno 323. Iun. 28. ætatis 32. regni 12.
Cunctaq; regna ſuo ſubdidit imperio.
Reſtabat cœlum, cui ne quoq; bella moveret,
Correptum luxu Mors properata necat.

ANNIBAL.

Primus ego Romam cunctos cùm ſperneret hoſtes,
Edocui Pœnos ſcire pavere meos.
Celſasq; inſtitui, fractis cervicibus, Alpes
Inſolitum ignoto tramite ferre jugum.
Pro quibus egregiis & tam praſtantibus auſis,
Quæris, quid portem muneris? exſilium.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

C. IVLIVS CAESAR.

Confoſſus 23. Vulneribus. 15. Martij. Ætatis anno 56. ante natum Chriſtum anno 42.

Quis fuerim bello, totus mihi ſubditus orbis,
Quis fuerim ſcriptis, charta recenſet anus.
Durum Martis opus decies quinq; ipſe ſubiui,
Romaniq; fui conditor Imperij.
Patria plus nocuit mihi quàm fortiſſimus hoſtis,
Quòd minus hic fecit, fecit id illa magis.

CAROLVS MAGNVS.

Obijt A. C. 814. Ian: 28. ætat: 72. imperij 14. Regni 46.

Imperij ſedes, per te, Germania facta eſt,
Suſcepitq; ſacram Saxonis ora fidem.
Per te Pannoniis miſer Hunnus concidit agris,
Redditaq; Aoniis gloria ademta Diis,
Hinc eſt, quod Magnus vociteris, CAROLE Dive,
Magnus ſis aliis, Maximus eſto mihi.

CANVTVS MAGNVS, REX DANIAE, SVECIAE, NORVEGIAE, ANGLIAE, ET NORMANIAE.

Mortuus in obſidione Rhotomagenſi circiter annum Chriſti 1041.

Quòd Regum nulli Danorum contigit ante,
Contigit & nulli poſt mea fata itidem.
Solus ego poſſum jactare, potentia quinq;
Sub facta imperio Regna, fuiſſe meo.
Non igitur mirum MAGNI quod nomen adeptus,
Magna mea id quondam facta dedere mihi

GODEFRIDVS BVLIONIVS.

Cepit Hieroſolymam A. C. 1999. Iulij 15.

Dum Solymas multo GODEFRIDVS milite cingit,
Muroſq; aſcendit primus, eoſq; capit.
Regalem meret ex auro rutilante coronam,

Quam

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Quam portare iſto noluit ipſe loco.
Dicens: Non æquum eſt, homo geſtet vt aurea, Chriſtus
Hic vbi geſtavit ſpinea ſerta DEVS.

Obijt A. C. 1100. Iulij 18.

ALBERTVS MARCHIO BRANDEB. ACHILLES GERMANICVS.

Obijt A. C. 1486. 11. Martij æta: anno 72.

Quàm fuerit præſtans animo hic Germaniæ Achilles,
Sat novit gemino ſubdita terra polo.
Quàm fuerit præſtans armis & vindice dextrâ,
Sat novit damno Norica terra ſuo.
Si Mars hoc vivo, belli Deus eſſe negaſſet,
Hic potis illius ſuſtinuiſſe vices.

CAROLVS V. IMPERATOR.

Major ab Auguſti non vixit tempore Cæſar,
Cui tam conſtanter ſors magis æqua fuit.
Qui debellavit plures felicius hoſtes,
Victor & ex victis plura trophæa tulit.
Qui plures, ſed ſi laus vni hæc ſufficit vna,
Non habuit, nec habet CAROLVS, orbe parem.

Obijt A. C. 1558. Sept. 21. æt: anno 58. Mens: 7.

CHRISTIANVS III. DANIÆ ET NORV: REX.

Tempore quo vixti, non vixit juſtior alter
Rex, vel laude togæ, vel quoq; laude ſagi.
Tempore quo vixti, non vixit clarior alter
Rex vel juſtitiâ, vel pietate piâ.
Cetera non referam, ſatis hoc tua congrua narrant
Omina nominibus, nomina & ominibus.

Obijt A. C. 1559. Cal: Ian: æta: 56.

COSMVS MEDICES MAGNVS HETR: DVX.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Obijt A. C. 1574.

Quæ tibi cum ſacris res eſt, Dux Magne, Camœnis?
Cur tibi cum Phœbo mutua debitio?
Cauſſa patet, ſacris templum commune Camœnis
Dux habuit præſtans Amphitryoniades.
Inſuper Aoniis colitur cum laude Deabus,
Fluminis Aonii Pegaſus auctor equus.

FRIDERICVS II. DANIAE REX.

Obijt A. C. 1588. April: 4. ætat. 54. ann. Regni 29.

Cum numero pariter Fortuna ſecunda Secundi
Impoſuit titulum, DIVE SECVNDE, tIbI.
Qui modò, ſi juſti pateretur temporis ordo,
FRIDERICVS PRIMVS rectius eſſe meres.
Conſtat enim vivens fueris quòd maximus heros,
Et pater Arctoi, Rexq; ſoli atq; ſali.

CHRISTIANVS IV. HODIERNVS REX DANIAE.

Non lepores timidos tumidi genuere leones,
Sed naſci fortes fortibus vsq; ſolent.
Hinc ſpes magna fovet validos, Rex optume, Danos,
Pulcra ſecuturum te quoq; facta patris.
Imò æquaturum: Nam cum nunc Symbola monſtres
Talia virtutum, poſt modo quid facies?

IOANNES GEORGIVS ELECTOR BRAND:

Teutoniæ inſignes ad cæli ſidera tollat,
Qui volet, Heroes, hunc ego laudo Ducem.
Quo ſenior Princeps, quo vel prudentior alter,
Non jam Romano vivit in jmperio.

Vnus

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Vnus perſonam reliquorum ſuſtinet, vnus
Imperij pater eſt, imperiiq; avus eſt.

IOACHIMVS FRIDERICVS MARCHIO BRAND: ET ADMINISTRATOR MAGDEB:

Suut aliis Ducibus ſua ſingula munera divûm,
Hic dextra, ille togâ, tertius ore valet.
Tu longe, ex ſuperas, DVX Illuſtriſſime, cunctos,
Cunctaq́;, cùm reliqui ſingula, ſolus habes.
Dius & omnigenas includis pectore dotes,
Quæ deceantq́; Duces, quæ deceantq́; Deos.

IOANNES SIGISMVNDVS MARCHIO BRANDEBVRGENSIS. AD. FILIVS.

Non ſatis exiguo hoc te poſſum dicere verſu,
Tantæ ſunt laudes, DVX GENEROSE, tuæ.
Qui juvenis virtute, animo, famaq́; mereris,
Magnum magnates inter habere decus,
Crede mihi, eximiis quoq; factis, tempore juſto,
Ipſos antiquos exſuperabis avos.

WILHELMVS DVX CVRLANDIÆ.

Si Venus hunc videat diua cum Pallade dicet,
Hic noſtro, haud alius, dignus amore foret.
Si Mars hunc videat cum Cynthio Apolline dicet,
Hic noſtro, haud alius, dignus honore foret.
Per Dium Fidium, vix illo Principe Princeps
Strenuior, grauior, pulcrior, alter erit.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

VDALRICVS DVX HOLSATIÆ, FRIDERICI 2. DANIÆ REGIS FILIVS.

Patris es VDALRICE, tui veriſſima Proles,
Regali vultu, magnanimoq́; animo:
Matris es, VDALRICE, tuæ veriſſima proles,
Moribus auguſtis, entheo & ingenio.
Dii faxint referas Fortunâ poſt quoq; Patrem,
Et Sophiâ Matrem: Nil magis opto, ſat eſt.

HERCVLES ET TITVS, STROZAE.

Huc vſq; ambiguâ hæc lis multâ lite pependit,
Armis an arti gloria prima foret.
Strozarum Clarius litem ſub gente diremit,
Hanc illis, illa hâc, nolle carere probans.
Præ reliquis igitur, STROZARVM diva propago,
Arte ſagoq́; valet, Marte togaq́; viget,

PETRVS BEMBVS CARD:

Obijt A. C. 1547. Ian: 18. æt: 77. an.

Quæ tantùm veteri jactatur ſtemmate avorum,
Lauta nequit dici verave nobilitas.
Nam ſtirps, doctrina, & cunctarum copia rerum
Nobile perficiunt, conſtituuntq́; genus.
His tribus emicuit quòd BEMBVS laudibus unus,
Tergeminâ meritò nobilitate fuit.

IOANNES RANZOVIVS EQVES AVRATVS.

Obijt A. C. 1505. De-

Regibus imponi tribus hic diademata vidit,
Et tribus aſſedit, conſiliumq́; dedit.

Hujus

Hujus & auſpicio Dithmarſia Martia victa,
Fortibus & Danis palma parata fuit.
Si Dii nunc meritis penſarent laudibus ævum,
Hic certè nunquam vermibus eſca foret.

cemb: 12. æt: an. 73. Mens: 1.

DANIEL RANZOVIVS.

Edomui Suecos Danorum milite Regis,
Tres capiens belli, ſorte juvante, Duces.
Milliaq; oppreſſi non multo milite multa,
Et ſæpe exuvias victor ab hoſte tuli.
Hinc eſt, quòd nulli pulcrâ virtute ſecundus,
Nulli animo, nulli nomine, req; fui.

Obijt A. C. 1569. Nouemb: 11. æta: an. 40.

HENRICVS RANZOVIVS PRODVX CIMBRICVS.

Divitiis tantùm Plutus, Mars belliger armis,
Artibus ingenuis doctus Apollo micat.
At decus Holſatiæ, Henricus Ranzouius, ipſis
Divitiis pariter Marteq; & Arte micat.
Nonne ergo potior Divis? quoniam tria præſtat,
Quæ ſimul hi terni non potuere Dii.

Natus A. C. 1526. 11. Martij.

FRIDERICVS RANZOVIVS, H. R. P. C. FILIVS.

Non laudes æquare, ſed ex ſuperare parentum,
Vincereq;, haud vinci, mens mihi firma ſtetit.
Diis aliter viſum, qui Mortem Marte propinant,
Laudem per fraudem, vivere perq; necem.
Nil moror, igniuomi pereo quòd fulmine teli,
Hoc queror, hoc doleo, clam quòd ab hoſte necor.

Obijt A. C. 1587. 29. Novembr: æt: an: 30. di: 29.

LAMBERTVS DISTELMEIERVS CANCELLARIVS ELECTORIS BRANDEBVRG.

Obijt A. C. 1588. Octo. D. 12. ætat: anno 66. Mens. 10. Dier. 20.

Si doctrina, labor, virtus, ars, Suada, virûmq;
Gratia ſummorum, vincere fata queant.
Non equidem hic præſtans, quid? præſtantiſſimus heros
Corpora, ſublatus morte, dediſſet humo.
Nunc tacito obſtupeo obtutu ac perterritus aſto,
Numina cùm cernam talia poſſe mori.

CHRISTIANVS DISTELMEIERVS EIVSDEM ELECTORIS POST PATREM CANCELLARIVS.

Sat tua nemo poteſt encomia dicere verſu,
Nemoq; virtutes ſat celebrare tuas:
Materiam ex ſuperas longe, vir nobilis, omnem,
Meq; tot elinguem laudibus eſſe facis.
Quis, qualis, quantus; ſis ſcriptis, nomine, factis,
Dicere cùm nequeam, dicet vterq; polus.

RVDOLPHVS WILHELMVS MECHBACHIVS ADMINISTRATORIS MAGDEBVRG. CANCELLARIVS.

Tu nil laudis eges, Mechbache ampliſſime, noſtræ,
Nam tua ſat toti cognita fama ſolo eſt.
Qui patriæ columen, domini manus altera, fulcrum
Aulæ, Muſarum Gloria, juris honor,
Sed, cum nil egeas laudis, nil amplius addam,
Ne videar laudes diminuiſſe tuas.

M. ATTI-

M. ATTIVS PLAVTVS.

Romanæ pullum Muſæ quineſcit, & illud
Delicium Phœbi, delicium Charitum.
Melliſluum relegat Plautum, hic ex omnibus vnus
Verba habet Aoniis ebria deliciis.
Hic veterum Auctorum genios, hic pectora Phœbi
Poſſidet, hic Suadam ſpirat, itemq; ſales.

Obijt ante
natū Chri-
ſtum 184.
A.V.C.568.
Coſs. P.
Clodio &
L. Portio.

VOLVSIVS POETA PATAV.

Pectus habes, VOLVSI, Cyrrhæo numine plenum,
Dum ſcribis varias verſibus hiſtorias.
Numen habes, VOLVSI, Cyrrhæum pectore pleno,
Dum Romanorum bella patrata canis.
Attamen ambigitur, num ſis mage carmine vates,
Num magis Hiſtoricus: Quid? ſimul hic & is es.

C. VAL. CATVLLVS.

Fama refert tantùm debet Verona CATVLLO,
Quantúm diuino Mantua VIRGILIO.
Verum eſt: hic etenim patriæ dulciſſima laus eſt.
Ille ſuæ vivax gloria, vterq; nitor.
Hic Rex, is princeps vatum: hic lux, ille lucerna
Italiæ, is ſcriptis diuus, at hic DEVS eſt.

Obijt anno
ante natum
Chriſtum
56. ætat: 30.

P. VIRGILIVS MARO.

Duplex Mæonides, triplex Gryneus Apollo,
Melq; merum heroo eſt carmine VIRGILIVS.
VIRGILIVS mundi eſt Phœnix, ſirenq; Latina,
Lux ſine nube, & cum luce ſerena dies.
Cunctorum ſidus vatum, vatumq; Monarcha,
Et, quæ omnes cupiunt, omnia, ſolus is eſt.

Obijt ante
natū Chri-
ſtum 16.[illegible]
22. Sept. æt.
52. A. V. C.
735.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

T. LIVIVS.

Obijt A. C. 19. æt: 76.

Et fax præteriti, & fons Suadæ, ô inclyte LIVI es,
Et certus veri nuntius, atq; fides.
Cura tibi hiſtoria eſt, per te quoq; mortua vivunt,
Stant ſua virtuti præmia, pœna malo.
Vnde tui cives, quorum facta optima ſcribis,
Te lumen vocitant, hiſtoriæq; patrem.

VALERIVS FLACCVS.

Quis vitio vortet, ſi teq́; tuamq́; Poëſin,
Lauriger ô VALERI, ſidera ad alta feram?
Qui, cum non poſſis vatum caput eſſe ſupremum,
Quod reliquum tamen eſt, cor merum es, ac anima.
Et multis aliis, queîs melli laurea ſerta,
Par virtute gravi, parq; lepore pari.

C. PLINIVS SECVNDVS.

Obijt A. C. 82. Nouem. 2. æt: an. 56.

PLINIVS omnigenûm naturas ordine rerum
Tanta deſcribens ſedulitate refert,
Vt miracli inſtar trifido ſit factus in orbe,
Et num verus, adhuc ſit, dubitetur, homo,
Sed verum eſſe hominem certum eſt, & certius illud
Hunc non ante ſua aut poſt ſua fata, mori.

D. AMBROSIVS MEDIOLANENSIS.

Obijt A. C. 380. April. 4.

Quis dicendus is eſt, ſacro cui fulget ab ore
Simplicitas, virtus, cum pietate fides?
Nonne Deus? minimé: humano nam corpore cretus,
Noſcitur humano corpore, corde DEVS.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Num dicendus homo? haud ſic, quis tum? Divus ha-
Ergo Divus erit, Divus hic Ambroſius. (bendus:

GEORGIVS TRAPEZVNTVS.

Rem prope inauditam referam, Trapezuntius ille Obijt A.C. 1486. ætat. 90.
Defunctus ſemel eſt, vivus itemq́; modo eſt.
Mortuus & ſenſus, ſeſe cernentibus, aufert,
Quos vivus minimè diripuiſſet homo.
Inſuper hic fuit, eſt, & erit: Non credis? at ecce
Credes, poſt obitum quid ſacra fama queat.

AMBROSIVS CALEPINVS.

Si quis adhuc ſacras Aſcrææ ad Phocidos vndas
Ingeniis locus eſt, numinibus locus eſt.
Cette, alias alium CALEPINVS condere gliſcit,
Numinibus priſcis, ingeniisq́; parem.
Quin fecit dudum, & talem tantumq; laborem,
Qualem vix poſthac quis generare poteſt.

LAVRENTIVS VALLA.

Plus & maius ineſt VALLÆ quàm farier auſim, Obijt A.C. 1465. Auguſt. 1.
Pallade devicta Phocidos arva tenet.
Cernens Pallas ait: quâ ſedem ſede reponam?
Sedemq́; in Vallæ protinus ore locat.
Hinc eius famæ, magni dædalmata, mundi,
Laudiq́; anguſta eſt machina tota poli.

MARCVS MVSVRVS.

Nil quàm Muſurum, Muſarum nomen inane
Hactenus & falsò, ſum tenuiſſe ratus.
Nunc poſt quam ingenium ſenſi, famamq́; perennem,
Omen Muſurum, & nomen habere reor,

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Verùm an Muſarum MVSVRVS nomine dictus,
Muſuri an Muſæ, non memorare queo.

IOVIANVS PONTANVS.

Quisquis PONTANI, miraris flumina linguæ,
Oblitus propriæ, ne moriare, cave.
Hic Suadæ eſt ſiren, cantuq; interficit omnes,
Qui ſuperare ejus nobile nectar amant.
Et Deus eloquii id veritus, fataliter ergò
Virga percuſſum ſuſtulit ipſe ſua.

HERMOLAVS BARBARVS.

Obijt 1494. Maij. 21. ætat. 41.

Omina nominibus non rectè ſemper ineſſe,
Nec rectè ſemper nomina in ominibus.
Id tu demonſtras præclaris, BARBARE, ſcriptis,
Qui falſum falſo nomen in omine habes.
Barbariemq; juvas impensè vincere, victor
Ob quod Barbariæ jure vocandus eris.

IASON MAINIVS. I. C.

Non hic eſt, claram qui Colchida luſit IASON,
Ipſiq; aurato vellere ademit ouem.
Sed juris decus eſt è multis millibus amplum,
Milliaq; eſt inter multa lucerna fori,
Hic ſponſæ fidus Themidi, ſed perfidus alter,
Hic data dat rurſum, is non data furto adimit.

CHRISTOPHORVS LONGOLIVS.

Obijt A. C. 1522. Sept. Die 11. æt. 34.

Non benè LONGOLIVS cum Phœbo ſpirat ephebo,
Nam meus eſt Helicon collis, vterq; refert.
Phœbus at, vt penitus ſe victum conſpicit iri,
Vincere non vinci, ſuevi ego victor, ait.

Quare

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Quare vt te quoq; Longoli ex Helicone repellam,
Te faciam fato vincier ante diem.

PHILIPPVS DECIVS I. C.

Cerne animo hunc animum, fandi clariſsimus auctor,
Nec minor ingenio, judiciove minor.
Totius juris DECIVS venerabile lumen:
Totius DECIVS juris honorus honor.
Illuſtrem illuſtrat ſcriptis illuſtribus orbem,
Mox magnus, major maximus vnde viget,

ERASMVS ROTERODAMVS.

Nec Deus es, nec homo, nec neuter, ſuavis ERASME. Obijt A. C.
Rurſus, Eraſme, tamen, neuter, homo, & Deus es. 1536. Iulij.
Poſt id diſſimilis ſimilisq́; es neutri, hominiq́;, 11. ætat. 70.
Nec non aſſimilis, diſſimilisq́; Deo.
Quid Muſa intricata refers? dic ordine: Dicam.
Verus homo hic vero eſt corpore, mente Deus.

GVILHELMVS BVDÆVS.

Audax Barbaries inuaſerat vndiq́; linguas, Obijt A. C.
Roma ſuperba, tuas; Hellas honora, tuas. 1540. Aug.
Hanc clavâ domitat forti BVDEVS: an hunc non 4.
Gallorum dices Amphitryoniaden?
Quid? modicũ hoc: Nam qui Latium, quiq; Hellada ſeruat,
Hellados & Latij dicitur eſſe parens.

CÆLIVS CALCAGNINVS.

Quem, qualem, aut cujus naturæ dixeris eſſe,
Qui lumen tacitis reddidit è tenebris.
CÆLIVS *expulſis tenebris, Hælicone reducto,*
Lucem natali rettulit Italiæ.

Et

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Et meruit, cum iam viduatus luminis uſu,
Vt tamen è tenebris luce nitente micet.

LVDOVICVS VIVES.

Cùm pluit & Phœbus roſeum iubar abnegat arvis,
Quilibet intentus triſtibus eſſe ſolet,
Non igitur Ludoice novum eſt, quòd patria triſtis,
Quodq́; pluat lacrymas, tu quia Phœbus abes.
Translatus cœlo, reliqui tua ſidera docti,
O quàm perſtringis lumina ſideribus!

PAVLVS IOVIVS.

Obijt A. C. *Perderet annales ſi bibliotheca vetuſtos,*
1548. 11. *Ingenium IOVIVS, quo repararet, habet.*
Septemb. *Hiſtorias etenim ſcribit, magnumq́; virorum*
ætat anno 68. Mens. *Monſtrat, narrat, agit, facta, duella, neces.*
7. D. 23. *Quis dubitat ſtupidus, virtutum Pallada in vnum*
Congeſſiſſe huius ſcrinia cuncta caput.

IVLIVS CÆSAR SCALIGER,

Qui veterum genios poſt Plautum ſolus habebit
Omnes aut nemo, aut Scaliger ipſus erit,
Quis velut hunc pulcrè, Lipſi doctiſſime, pingis,
Gloria, fama, iubar, ſuada, medulla, lepos.
Et Phœbi & Charitum, Muſarumq; Atticus hortus,
Et Rex doctorum, dæmoniumq; virûm eſt.

GEORGIVS SABINVS.

Obijt A. C. *Carmina vbi cernit Pelignus terſa SABINI,*
1560. Dece. *Non, infit, memini, aſt hæc mea ſcripta reor.*
1. ætat. 55. *Sin alia alterius, magnum teſtabor Olympum,*
Quòd meus hic animus, vena quod hæc mea ſit.

Dum

Dum loquitur, dubitat multùm, tandemq; SABINO
Dia videt venam fata dediſſe ſuam.

CONRADVS GESNERVS.

Si quis Athenarum, Latiæ vel in omnia Romæ, Obiit A. C.
Ingenii expreſſit dexteritate ſophos, 1565. Dec.
Si quis naturas cunctorum animantium ad vnguem Die 13.
Novit, quæ paſſim terra vel vnda fovet.
Si quis qui columen Sophiæ aut Pandora vocatus,
Diſpeream ſi non hic Tigurinus erit.

PAVLVS MANVTIVS A. FILIVS.

Viuit adhuc genitor tuus in te docte Manuti,
Et tuus in te habili numine viuit auus.
Hic erat ingenio clarus, clariſſimus ille,
Hic flos, ille nitor patriæ: vterq; decus.
Tu quod es illorum, præter bona ſplendidus heres
Ingenij, humanum vix capit ingenium.

IOACHIMVS CAMERARIVS.

Vivus erat vivis Camerarius ipſus Eous, Obiit A. C.
Mortuus exſtinctis Heſperus ipſus adeſt. 1574. Apr.
Phœbus enim vt trifidum radiis illuminat orbem, 17. æt. 74.
Sic orbem is ſcriptis irradiat variis.
Vtq; micat noctu noctis fuſcæ Heſperus index,
Sic is iis illis poſt pia fata micat.

THOMAS ERASTVS.

Nil humile, aut vulgare, aut parvum ſcribit Eraſtus,
Omnia magna ſonat, cuncta notanda refert.
Inſuper & medicam ſic artem callet, Apollo
Vix ipſum vt vincat, vincere ſi cupiat.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Phœbus vbi medicus jam planè ſpreverit eſſe,
Subſtitui hic illi non ſine laude poteſt,

PETRVS VICTORIVS.

Virtutis decus & cultæ facundia linguæ,
Me fecit Superis pectore pene parem.
Ingenij labor, & calami ſolertia multi,
Mox fecit ſuperos & mihi pene pares.
Sed ne transgrederer mortalis culmen honoris,
In ſummo ſenio ſtamina Parca ſcidit.

CAROLVS SIGONIVS.

Impiger Alcides Lernæam interficit hydram,
Propellunt animi triſtia monſtra Sophi.
Barbarie patriam ſervat SIGONIVS omnem,
Inq́; novo priſcum reſtituit Latium.
Cui nunc debentur potius præconia? nonne
Qui ſervat patriam, & reſtituit Latium?

M. ANTONIVS MVRETVS.

Neſtoris altiloquum Pylii vis cernere vultum,
Conſpice MVRETVM, conſpicies Pylium.
Vis patris eloquii omnimodos pervolvere libros,
Volves, Muretum volve, patrem eloquii.
Muretus quoniam facundus & vnicus æquat,
Neſtoreos omnes, eloquijq́; patrem.

MATTHÆVS WESENBECIVS I. C.

Obijt A. C. 1586. Iunij 5. ætat. an.

Infelixne ævum! an felicia tempora dicam?
Queis, quod debetur pluribus, vnus habet.

Ecce Weſenbecium, qui juris jure monarcha,
Sub ſuo habet totum fermè Helicona jugo. 54. Menſib. 7. Die 10.
Magnus & ob Themidos vocitatur Bartolus artem,
Qui, licet eſſe nequit, re tamen alter erit.

HENRICVS HVSANVS. I. C.

Quem loquar, aut referam Huſanum? genitumne Mi-
Arbitrer, aut natum ſtemmate Dædaleo. (neruâ Obiit A. C. 1587. 8. Dec.
Non Muſis genitus, non à mortalibus ortus, ætat. 51.
Sed Muſas peperit Marte ſuo Aonias.
Hinc quot verba facit, tot ducit gutture Muſas:
Quotq; ſonos ducit, tot facit ore Deos.

IOACHIMVS MYNSINGERVS.

Carmina Latous pangit, Themis aurea ſola
Iura agitat, Pietas monſtrat adire polum Obiit A. C. 1588. Maii.
At MYNSINGERVS, legum Clariſſimus vnà
Pangit, agit, monſtrat; carmina, jura, polum.
Rectè igitur præſtat Diuis: quoniam tria præſtat,
Quæ tres prædicti non valuere Dii.

IOHANNES STVRMIVS.

Sturmius ingenio, Suadâ, calamo, arteq; præſtans,
Comere res tenues, dicere difficiles. Obiit A. C 1589. Mart. Die 11. æta 82.
Nil corde omniſcio præter magna omnia ſpirat,
Nil præter Muſas, & ſacra ſcripta ſonat.
Haud igitur peccas, ſi Phœbum hunc eſſe putabis,
Hoc Phœbus ſolet, & STVRMIVS ore loqui.

IACOBVS CVIACIVS.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Obiit A. C. 1589. Aprilis 10.

O quem te memorem CVJACI? cujus ab ore
Quot bona verba cadunt, tot prope ſenſa cadunt
Diua Themis, ten'hic ſedem fixiſſe reverſam,
Et dare reſponſum nolle negare rear?
Quid dubitem? tanta eſt vbi coniuratio, vt vnum
Quod probat hic, probet hæc: quod probat hæc, probet (hic

FRANCISCVS HOTOMANNVS.

Obiit A. C. 1590.

Sed nec Diua ſuo ſeſe debere negabit
FRANCISCO, priſcum quem juvat eloquium.
Prudentem veterum juvat expugnaſſe rebellem
Barbariem, & multis tollere menda locis.
Pergite prudentes mature occurrere morbo,
Naſcentem video ſurgere Barbariem,

HENRICVS STEPHANVS.

Qui ſibi theſauros peperit, ditiſſimus audit,
At STEPHANVS partis audit egenus opum.
Audit egenus opum, & contra ditiſſimus audit,
Qui pote? res ampla eſt: eſt pote, & ampla ſatis.
Sic fit: theſauros alii per fœnora quærunt,
Hic ſibi theſauros mente animoq; parit.

DAVID CHYTRÆVS.

In CHYTRÆO aliquid triplicis confinia mundi
Impugnare queunt, vix ſuperare queunt.
Hic etenim haud ſapiens tantum, at ſapientia tota,
Nec ſolùm bonus eſt, ipſa ſed eſt bonitas.
Scit penitus cuncta, vnde in eo Natura quievit,
Si non naturam fecerit ipſe ſuam.

IOANNES BORCHOLTVS.

BORCHOLTVS legum nervus, Suadæq; medulla,
Ingenio dubium eſt, eloquioue prior.
BORCHOLTVS Suadæ nervus, legumq; medulla,
Pollet & eloquio, pollet & ingenio.
His igitur junctis, permultis vrbibus vnus
Gnaviter inſervit, principibusq; viris.

MARTINVS CRVSIVS.

Si tibi non proavi obſtarent, doctiſſime CRVSI,
Te Graij aſſererem ſtemmatis eſſe hominem.
Si tibi non patria obſtaret, doctiſſme CRVSI,
Te Latij aſſererem ſanguinis eſſe hominem,
Quin tua te Grajum & Latium ſcripta eſſe recenſent,
Sed Latium & Grajum patria, aviq;, negant.

IOANNES CASELIVS.

Vt gemma exſuperat ſplendore aurum, aurum Ori-
Mercurium Pallas, Pallada bella Venus: (chalcū,
Sic tu, CASELI, innumeros, Doctiſſime, præſtas
Dotibus ingenij, dotibus eloquii,
Non igitur mirum, tua quod ſint omnia prorſus
Aurea quæ ſcribis, gemmea quæ loqueris,

IVSTVS LIPSIVS.

Dum Veterum libris habitas, habitasq; recentum,
Et res inſolitas, eximias, lepidas,
Et viſu, lectu, auditu non cognita verba,
Aurea verba doces, aurea ſcripta facis:
Diceris eſſe nouum, LIPSI Clariſſime, numen,
Pieridumq; parens, Pieridumq; decus,

ALDVS MANVTIVS.
A. NEPOS.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Patris, aviq; tui, te nomen habere, MANVTI,
Sum ratus, haud animam patris, aviq; tui.
At nunc demonſtras ſcriptis, te triplicem in vno,
Patris, aui, propriam, pectore habere animam.
Vix me contineo, quin ipſe Manutius ajam,
Tergeminus pater eſt, tergeminusq; avus eſt.

IOANNES MAIOR.

Ver quando Latium, Philomela Latina, parensq;
Vergilius vatum conditus eſt tumulo.
Protinus illius peragrauit Spiritus orbem,
Quærendo ſimilem priſtino ubiq; locum.
Inuenit tandem: quoniam MAIORIS in ore
Depoſuit ſedem, depoſuitq; locum.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

PETRI LINDE-BERGII ROSTOCHI-ENSIS.

PRIMÆ PARTIS
Iuvenilium,

LIBER SECVNDVS, CONTINENS VRBES ET ARCES.

VRBS ROMA.

QVæ Dea terrarum quondam, ac magno æmula cœ-
Et caput, ex cunctis vrbibus, orbis erat. (lo,
E Dominâ ſerua, è Regina ſubdita facta eſt,
Et quod erat, mundi deſiit eſſe caput.
Sic fuit in fatis, quæ rurſum hanc laude bearunt,
Vt ſacra Cardineis patribus, atq; Papâ.

VENETIÆ.

Non homines tanta exſtruxiſſe palatia credo,
Nec potuiſſe homines, vix potuiſſe Deos.
Adſpice, ſi dubitas: atq; hoc etiam inſuper audi,
Iura dat vrbs Venetum ſola ſalo, atq; ſolo.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Quid peragras Aſiæ, Africæ, & Europæ arva, viator,
Ceſſa, tres mundi hac cernis in vrbe plagas.

LVTETIA.

Matrix Francigenæ eſt generoſa LVTETIA gentis,
Et populoſa viris, & veneranda ſophis.
Sedes Gallorum eſt præclara LVTETIA Regum,
Deliciumq́; hominum, deliciumq; Deûm.
Vtq́; loquar brevibus, parvus magno orbis in orbe,
Quem ſi quis cupiat cernere, cernat ibi.

NEAPOLIS.

Vnica PARTHENOPes Campanæ eſt gloria terræ,
Vnica poſt Romam? gloriaq; Italiæ.
Quid dico Romam? Romam quoq; robore præſtat,
Et penitus totam laudibus Italiam.
An nimium hoc? quid ſi decus indelebile, ſolam
Et Matrem patriæ totius eſſe loquar?

MEDIOLANVM.

Eſt præclara ſophis, artibus incluta,
Præſtans Marte, togâ culta, ferax viris,
Fulgens Heſperiæ ſtella, nitor ſibi,
Inſubrum caput, vrbs hæc ſacra & aurea.
Nil reſtat, niſi quod ſit Iouis optumi
Nondum facta polo ſidereum iubar,

VIENNA.

Vrbs animis opibusq; potens populoſa VIENNA eſt,
Et nulli prorſus Marte vel arte minor.
Novit Turca ferox, Chriſti ſæviſſimus hoſtis,
Norunt Sauromatæ, belligeriq; Getæ.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Iupiter in Cœlum voluit traducere, verum
Vult prius vt palmam perſido ab hoſte ferat.

ANTVERPIA.

Si ſuperi vellent imis mutare ſuperna,
Vix alia vrbs toto dignior orbe foret.
Magna loco eſt, generoſa ſitu, placidiſſima cœli
Temperie, muris ferrea, merce potens.
Cunctaq; quæ cupiunt mortales poſſidet ipſa,
Aſt illis cunctis, pace, beata, caret.

MAGDEBVRGA.

Quidquid es, & quod es, id meruit tua maſcula virtus,
Mens conſtans, pietas enthea, cana fides.
Multi inferre tibi ſtuprum voluere, ſed vsq;
Servaſti ſolitum virgo pudica decus,
Ob quod Divorum generoſa propago vocaris,
Nonne Dei eſt? pro quo dimicat ipſe DEVS.

ARGENTINA.

Viribus atq; viris ARGENTINA inclyta præſtat,
Arte ſimulq́; valet, Marte ſimulq; viget,
Arma vrbi connata, animus conterminus aſtris,
Mœniaq́; Herculea non capienda manu.
Pace tua, alma parens, hæc dicam, ô Teutona tellus.
Vix vrbs, vix vrbs eſt firmior vlla tibi.

NORIBERGA.

Salve bonarum fœta nutrix artium,
Salue monarcha vera Franciæ vrbium,
O NORIBERGA Teutonum ſidus poli,
O NORIBERGA gemma mundi ampliſſimi,

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Cum laudo te centrum vnicum Germaniæ,
De cæteris, vix audeo, quid hiſcere.

AVGVSTA VINDEL:

Quam te Vindelicum decus decorum,
O AVGVSTA loquar? grauem, venuſtam,
Munitam, celebrem, potentem, amœnam,
Altricem Sophiæ, Midæq; matrem,
Armis quæ poteris, togâq; pollens,
Toti, ſi cupis, imperare mundo.

LVBECA.

Gens humana, ſitus, commercia, litora, mores,
Mars, toga, diuitiæ, curia, relligio:
Arctoas inter claras virtutibus vrbes
Efficiunt, tollat lauta LVBECA caput.
Et decus Europæ, & lumen ſit totius Anſæ,
Et ſit Vandalici pulcra corona ſoli.

FRANCOFORDIA MOENI.

Diues opum, mundi microcoſmos, Martia muris,
Germana Aonidum, filia Mercurii.
Et clara emporio, & rerum penuaria cella eſt,
Vrbs à Francorum quæ vocitata Vado.
Cui nil Dii Superi, cui nil natura negavit,
Nam ſi quæ deſunt, nec ſibi mundus habet.

BASILEA.

Delicium Rheni, Muſarum mater & altrix,
Teutoniæq; amplum eſt vrbs Baſilea decus,
Quin & diues agris, cœlo jucunda ſalubri,
Culta ſcholis, muris ardua, clara viris.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Non opus eſt multis laus vna hæc ſufficit vni,
Quod Phœbo & Marti tota dicata Diis.

PATAVIVM.

Oppida communes habeant ſibi cætera laudes,
Bella, togam, ſegetes, mænia, templa, domos.
Sunt & cuncta mihi hæc, forſan potioraq́ multò,
Verum cùm trita hæc, gloria ſola mea eſt,
Quòd medicis claris vrbs ſim clariſſima, quodq́
Me magis in Latio nulla vetuſta ſolo.

FLORENTIA.

Non pulcra, ſed pulcerrima,
Non bella, ſed belliſſima,
Eſt civitas FLORENTIA,
Quam qui videt, Romam alteram,
Latiiq́ partem maximam,
Vidiſſe ſeſe prædicet.

BONONIA.

Vix vrbem inuenies, quæ ſit mage dedita Baldis,
Quæq́ aliis doctis ſit mage grata viris.
Quam Dux Æmiliæ populoſa Bononia terræ,
Muſarum penitus ſola patrona, parens.
Queis commota Themis, deſcendens culmine cœli
Quæſitum in terris regna, reſedit ibi.

MANTVA ET VERONA.

Non ſitu VERONA modo alma claret,
Nec loco MANTVS celebris perennat,
Sed viris doctis vtraq́, & venuſto
Inclyta cygno.

Quid potentes Marte togaq́ cives
Vrbis vtriusq́ loquar? quid arva?
Hoc ſcias, quod vix triſidum per orbem
Clarior vlla.

TIGVRVM ET BERNA.

Præſtans TIGVRVM viribus eſt, virisq́ præſtans,
Præſtans itidem viribus eſt BERNA virisq́,
Hæc Helvetica mens, animus ſed illa terræ,
Hæc eſt oculus pervigil, aſt ocellus illa,
Hæc libera, ſed libera & illa, vtraq́ magna,
Dives, generoſa, & geminæ vltimo ſorores.

BRVNSVIGA.

Ecaſtor ſoboles BRVNSVIGA invicta Deorum eſt,
Mater & Aonidum, mater & artificum,
Ecaſtor BRVNSVIGA potens Pandora Deorum eſt
Et generoſa ſitu & delitioſa loco.
Ecaſtor BRVNSVIGA ſacra, eſt aptiſſima ſedes,
Qua pulcrum eſt homines, ac habitare Deos.

HAMBVRGA.

Albidos auſpiciis HAMBVRI gloria crevit,
Promaq́ vicini reddita conda ſoli.
Tanta inibi eſt frugum, & cunctarum copia rerum,
Quas vigil exportat nauta, iterumq́ refert.
Pro re pauca loquar, dotata hæc cælitus vrbs eſt,
Pace, opibus, portu, robore, merce, loco.

ROSTOCHIVM.

Vrbs generoſa roſis Roſea, & generoſa Roſeto,
Eſt Pandora Deûm Teutoniæq́ decus.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Vrbs præclara roſis Roſea, & præclara Roſeto,
Eſt fæcunda viris & populoſa ſophis,
Vandaliæ lumen, Phœbi roſa, balſamus Anſæ,
Sortis & omnigenis condecorata bonis.
Alma parens, & nata ſimul Megalæpolis oræ,
At niſi naturâ filia, dote parens,
Iupiter hâc olim fœlix vixiſſet in vrbe,
Si præſens illi nota fuiſſet humus.

LVNÆBVRGA.

Nec tu noctivagæ quæ gaudes NOMINE LVNÆ,
Vrbibus es reliquis perpete laude minor.
Calcifer eximius ſub mœnibus accubat ipſis,
Et gignens purum fœta ſalina ſalem.
Cætera prætereo: Nam ſunt pulcerrima cuncta,
Et fœdum tota prorſus in vrbe nihil.

LIPSIA.

Si faciles animos quæris, linguæq́; nitorem,
Divitias, merces, ſpendida tecta, forum:
Pulcra tibi pulcro monſtrabit LIPSIA cultu,
Cui nil penè deeſt, quod ſibi mundus habet.
Nam quod mundus habet, fœcundo fœnore in vnum
Hunc id congeſſit diua Rotunda locum.

BERLINVM.

BERLINO cultæ vbertim ſua dona dederunt
Proſpera ſors primum, deinde loci Genius.
Hic Plutum & fætam Cererem, dulcemq́; lyæum:
Illa duces fortes, intrepidosq́; viros.
Salue non vllis vrbs poſtponenda vetuſtis,
Muneribus ſortis, muneribus Genii.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

HALA SAX.

Egregiæ propriis floreſcunt laudibus vrbes,
Et plerunq; aliquid, quo celebrentur, habent.
Præſule prudenti, templo ditiſſimo, & aula
Regali, ac validis mœnibus, HALA viget.
Quin etiam præter dicta hæc, locuplete ſalina,
Cunctisq; optatis eſt decorata bonis.

FRANCOFORDIA AD VIADRVM.

Inclyta palladio ornata eſt FRANCFORDIA pulcro,
Fœtaq; præclaris arte fideq; viris.
Inclyta mercatu ornata eſt FRANCFORDIA cre- (bro,
Fœtaq; multigenis piſcibus, atq; bonis,
Non reliquas vrbis phaleratis prædico verbis
Laudes, his celebris ſit mea Muſa cupit.

HAFNIA.

HAFNIA Danorum Regum eſt gratiſſima ſedes,
Pegaſidumq; altrix, Pegaſidumq; domus.
Balthica non retinet celebrem magis inſula rebus,
Cimbria nec famæ nomine clara parem.
Sola hæc Daniacis cunctas ex vrbibus vrbes
Exſuperatq; bonis, exſuperatq; ſitu,

SLESVIGA.

Aggere, diuitiis, venatu, robore, portu
Omnigenisq; olim mercibus ampla fui.
Nunc mea deceſſit prorſus fortuna, relinquens
SLESVIGÆ veteris nomen inane mihi.
„ Sic variat ſortem, ſic vertit Iuppiter vrnam,
„ Vrbs vna emoritur, quando alia exoritur.

ARX

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

ARX CRONEBVRGA
DANIÆ REGIS.

Non ſolùm, CRONEBVRGA, equidem, quod dice-
Corona es arcium omnium: (ris eſſe
Sed magis & majus quiddam, pulcerrima nempe
Regni corona Danici
Nec ſatis hoc aptum eſt nomen, ſed quando voceris
Regni corona & arcium.
Non etenim vidit meliorem veſper & ortus,
Totusq; vix mundus parem.

ARX SPANDOVIA
Electoris Brandeb:

Nequaquam generoſa tibi SPANDOVIA deſunt,
Miles acer, vallum, mœnia, foſſa, ſitus.
Obſtupui vt primum vidi munimina dia,
Naturamq; plagæ, commodaq; ampla ſoli.
Et magis obſtupeo, quoties conſidero viſa:
Tanta tibi præſunt robora, tanta plagæ.
Mehercles non plus poteris munirier vnquam,
Nec magis ipſa loco conveniente ſtrui.

ARX CVSTRINVM
Electoris Brandeb:

Ipſa licet cunctas adducat Thracia vires,
Germanis certam ſæpe minata necem.
Ipſa licet cunctas ducat terra Itala vires,
Teutonibus magnum ſæpe minata malum,
Non tamen humana poteris delerier arte,
Nec vi, nec vigili fraude, doloq; capi.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Stes maneasq; tuo incolumis cum principe longè,
Incolumes remanent quas tegit ipſe Deus.

ARX EPISCOPALIS SVAVESTEDIVM.

Quod ſuaui ſum ſtructa loco SVABSTEDIA dicor,
Suavia enim mihi ſunt paſcua, ſuauis ager.
Paſcua: quæ pecori largiſſima pabula fundunt,
Agri: qui reddunt fœnore farra graui.
Accubat á dextra tellus jucunda paluſtris,
A læva variis florida ſylua feris.
Non mirum Sleſviga tui quòd Præſulis arx ſit,
Hi plerunq; ſolent ſuavi habitare loco.

BREDEBERGA ARX. HEN. RANZ.

Ædifi: An. Chri. 1530.

Muſæ, Pluto, Ceres, Mavors, Neptunus, Apollo,
Si vellent ſedem quærere in orbe novam.
Hoſpitium arx BREdeberga illis commune locaret,
Atq; cuiq; ſuum pro ratione locum.
Nec ſaltem hoſpitium, atq; locum, ſed & inſuper illud,
Quod cujusq; Dei poſtulat officium
Vera loquar, verum mihi, Lector, crede loquenti,
Non tota huic ſimilem Cimbrias ora tenet.

DRACOBVRGVM AVLA Eiusdem. H. R.

Ex hered: accepta. A. C. 1558.

Non hunc, quòd præſtet DRAcoburgũ quaslibet aulas,
Codice præſenti poſſidet inde locum.
Sed quòd, præ reliquis, primum RanZouius illam
Nactus poſt ſoceri fata ſuprema pii.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Et Comites contra Hoienſes defenderit, eſſe
Omnino feudum qui voluere ſuum.
Reſtat ſumme Deus, multis quod & obſecro votis,
Ipſum fortunes vt dominum, atq; domum.

RINTLEMIVM AVLA.
H. R.

RINTLEmium oppiduli Rintlemi à nomine dicor — Ex hæred: accepta A. C. 1558.
Quod ſtringis gelida, belle Viſurgis, aqua.
Ante fui ſedes Hallæo ſtemmate nati,
Nunc me Ranzouius, vir Generoſus, habet.
Fama cujus ego per Schouvenburgica rura,
Et volo cunctorum, clara per ora virûm.
Vtq; etiam domibus poſſim clara eſſe ſuperbis,
Ejusdem domini cura erit illa mei.

WELLINGSBVTTEL AVLA
H. R.

Hamburgæ diſtat non longe a finibus vrbis — Emta A. C. 1565.
VVELLINGSbuttellum, vocis origo latet.
Hoc mihi Bremenſis conſenſu præſulis emtum eſt,
Qui de Saxonico ſtemmate natus erat.
Ordine canonico in totum firmante, probante,
Qui voluit pactum Præſulis eſſe ratum.
Det Deus vt longè poſſim feliciter uti,
Et mea poſt obitum pignora chara meum.

HATTSTEDIVM AVLA
H. R. — Emta. 15000. Taleris A. C. 1565.

Gens pagana habitat, cœnoſis tuta lacunis,
Holſatos juxta Daniacasq; plagas.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

A priſcis retinens nomen memorabile Marſis,
Quos nunc Dithmarſos patria terra vocat.
Hic mihi Ranzouio Hatiſtedium præpingue coemi,
Cum ſilvis, pratis, fluminibusq; ſuis.
Quod tandem cinxi vallo, pulcreq; polivi,
Tempore vt hoc poſſit nobilis eſſe domus.

THVSCHENBECK AVLA H. R.

Emta A. C. 1563. *Vt natis aliquot, cariſq; nepotibus eſſent,*
Poſt mea, quas poſſent, fata, habitare domus.
Hanc TVSSENBECVM conſenſu Principis emi,
Quem cultæ inferior Saxoniæ ora colit.
Sumtibus & parcens nullis, hâc arce refeci
Cuncta decore gravi, cuncta nitore pari.
O vtinam longè per ſecula longa feratur
Ranzovij prolis RanZouiana domus

RANZOVISHOLMIA. ARX H. R.

Emta 55000. Taleris A. C. 1567. *Pulcram hanc Rex Danaûm Fridericus vendidit arcē*
Ranzovio, procerum nil renuente choro.
Ac id ſponte ſua, eſſet vt indubitata favoris,
Quo dignatur eum proſequiturq;, nota.
Si pretium domino hac arx quo RAnZholmia conſtat,
Noſcere præterea, candide Lector, aves.
Quinquagies, ter, bis numerato mille daleros,
Sic pretii fiet cognita ſumma tibi.

WANDESBVRGVM CASTELLVM H. R.

Incultis

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Incultis tantum WANSBVRGA dicata colonis, Emtum A. C. 1565.
Ruſticus & priſco tempore pagus erat.
At nunc in bellam Ranzoi ſumtibus arcem
Ex humili crevit laude decente Plagâ.
Sic equidem vt tandem domini domus eſſe politi,
Et dici merito nobilis aula queat.
Summe Deus, cui terra, polus cui militat altus,
Fortuna caſtrum, Ranzouiamq́ tribum.

BVCKEN AVLA
H. R.

Accepta à patre.

Quòd ſum, quòd reditu moletrinæ dives, ovilis Emta A. C. 1575.
Pulcri fœtura & cultibus vber agri,
Id, Prorex RanZoe, tuum eſt, nec grata nepotum
Heredum dicent ſecula cana ſuum.
Tu vives generoſe heros, ac aurea tecum
Quæ æternant nomen, plurima facta, tuum.
Perge modò, vt ſolitus, poſthac etiam arcibus amplis,
Et domibus Patriam condecorare novis.

MELBECA AVLA.
H. R.

MELbeck Dithmariæ prope fines ferrea ferme accepta à patre A. C. 1576.
Arx eſt, ſi ſpectes mœnia, ſaxa, ſalum.
Hanc à patre tenet Ranzouius inclytus heros,
Illam nec lapſu ſuccubuiſſe ſinit.
Singula quin cautus tàm rite reſtaurat, vt arcem
Eſſe novam dicas, quæ vetus ante fuit.
Dignum laude virum quapropter dicimus illum,
Qui, quod habet, ſervat, diligit, amplificat.

REDINGSTORP ARX
H. R.

Emta A.C. 1577.

Arcem, quam cernis, muroſq; & ſplendida tecta,
Tam belle amoto ſunt renovata ſitu.
Vix vt ſtructuræ reſtent veſtigia priſcæ,
Olim quam vobis ædificaſtis avi.
Cuncta ſuo Henricus Ranzouius ære poliuit,
Ornatumq; alium fecit habere novum.
Quo facto æternus poſt fata noviſſima vivet
Non ſine laude ſolo, non ſine laude polo.
Et tu qui tranſis dic: vivat Conditor ædis,
Vt laudi longum ſerviat ille DEI.

OVENDORP AVLA H. R.

Emta A.C. 1577.

Vendidit Alfeldus me ſponte Georgius, emit
Henricus claræ nobilitatis eques
Scilicet Henricus Produx cognomine Ranzou,
Cui ſunt diverſis prædia multa locis,
Ob quæ, ceu quoq; virtutem nomenq; celebre,
Felicem dico, & prædico jure, virum.
Emerite o virtute ſenex, meritiſq; verende,
Vive, vale, vtq; facis, prædia adauge, fove.

NVTSCHOV AVLA H. R.

Emta 18000. Taleris A.C. 1581.

Danica cum regeret Fridericus regna ſecundus,
Id patriæ magnum numen, & orbis honos
Henrici eximiis Ranzoio ſtemmate creti
Sumtibus, arx præſens ædificata fuit.
Vt vigeat longe, & multos illæſa, per annos,
Cum Domino duret, permaneatq;, ſuo,
Fac æterne Deus, Mavors, Vulcanus, & omnis
Illius à cultis exſulet hoſtis agris,

OPPIDVLVM GRONOVV
H. R.

Olim pagus eram, nunc me Ranzouius heros
Immortale tuum, Cimbrias ora decus.
Oppidulum fecit, non parvis ſumtibus, eſſem,
Perfugiumq́ inopum, præſidiumq́ ſenum.
Quo tanquam tuto poſſent ſe condere portu,
Et colere æternum cum pietate Deum.
Macte age, vir ſumme, hoc laudabunt nobile factum
Et ſuper aſtra inopes, ſubter & aſtra ſenes,

Emtum A.C. 1585.

NVCHEL AVLA.
H. R.

Magnum eſt è magno & generoſo ſtemmate naſci,
Majus at eſt patris facta referre decus.
Maximum ita ingenium, geniūq́ anteire patritum,
Ut poſſis gentii lumen adeſſe tuæ.
Quod cùm reuera ſis præſtantiſſime Ranzo,
Iure alios præſtas arcibus atq́ bonis.
Quem faciunt facta, ingenium, bona, ſtemmaq́ clarū,
Ditior eſt Crœſo, clarior Archilocho.

Emta A.C. 1581.

STELNOW AVLA.
H. R.

Balthaſar Alfeldus juſtè acquiſiverat olim
Memet, at ipſa ego nunc ſervio Ranzouio,
Eximio heroi, fama ſuper æthera noto,
Is me conſervat, poſſidet, ædificat.
Sit licet in terris mutatio plena periclis,
Attamen hæc mihi non viſa moleſta fuit.

Emta A.C. 1586.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Det Deus vt Pylios dominus meus impleat annos,
Sic ſalvo hoc, ſaluam me quoq; conſpicies.

ERFRADT AVLA.
H. R.

Emta 10000. Taleris. A. C 1590.

Vendidit Erffradum fratris mihi filius aulam,
Quæ quamvis, vix ſit, poſſit vt eſſe, meum eſt.
Et meritò: quoniam ſilvâ, vicinaq; ſtagno
Eſt valde pulcro delicioſa loco.
„ *Non placet in totum qui pallidus incubat auro,*
„ *Congerit & varias vndiq;, parcus, opes*
„ *Qui patriam validis & bellis arcibus ornat,*
„ *Dignus amore patrum eſt, dignus amore Ducum.*

RANZOVV AVLA
H. R.

Emta, 59000. Taleris: A. C. 1590.

Quòd commune ſuo teneat cum ſtemmate nomen,
Et dudum fuerit Ranzoviana domus.
Hoc etiam caſtrum haud temnendis ſumtibus emit
Henricus, Cimbris qui vice Regis adeſt.
Tradidit & Cajo gnato, qui funere raptus
Præpropero, id potuit non retinere diu.
Dij faxint, vt quòd gnato mors dura negavit,
Incolat illud eò longius ipſe pater.

LINDEWITH. AVLA
H. R.

Emta A. C. 1594. 18160. Taleris.

Cum mihi jucundi facilis clementia cœli,
Pinguia nec deſint prata, nec vber agri:
Cum Patris, & Fratris fuerim, ac hujus quoq; Nati
Tempore jam longo non inhonora domus:

Henri-

Henricus Ranzo Produx me Cimbricus emit,
Extra ne patriam venderer ipſa tribum.
Sic eſt: Hic ſatus & natus fama impleat orbem;
Arce frequente tribum; prole decente domum.

PETRI LINDE-BERGII ROSTOCHI-ENSIS.

PRIMÆ PARTIS Iuvenilium,

LIBER TERTIVS, CONTINENS HODOEPORICON. Id eſt ITER VENETVM, ROMA-num, Helueticum & Rhena-num.

DIvitiis inhient alii, laudentq; paternum
Degeneres fumum, veſtigentue horrida bella:
Me juvat externæ linguas cognoſcere gentis,
Ac varios ſpectare locos, exotica regna,
Et multorum hominum volup' eſt addiſcere mores.
Adria cum primis cordi, florentibus annis,
Et Phaëthonteæ perpeſſus damna ruinæ
Eridanus, Tibrisq;, ac frater Tibridis, Arnus
Etruſcûm, victæq; invicta cadauera Romæ.
Quare ſumme parens, cui totus militat æther,
Terrarumq́; globus, ſacri me numinis aura

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Dirige Chriſte tua, flexusq; oſtende viarum,
Et non averſam in præſentia carmina venam.
Te duce, quod tentatur opus, procedit abunde,
Te duce, quod tentatur iter, diſcrimine tutum eſt,
Te duce, noſtra etiam ſaluum premet anchora portum,
Optatumq; ſalum: vigiles diſcedite curæ,
Omnis in aſtrigero mea ſtat fiducia cœlo,
Quæq; jubet pietas haud vlla incommoda vito.

Tempus erat, reduci viduus quo gramine campus
Sylvæq; arentes, & largo vinea fœtu,
Cœptabantq; iterum nudæ veſtirier herbæ.
Cum me commendando Deo, flentemq; parentem,
Linquebam Roſeas, terræ natalis, Athenas, Roſtochiũ.
Et varios mœrens, ad Varnæ marmora, cycnos.
Vectabarq; citis, comitum ſtipante caterva,
GVSTROvium bigis, quod tum contagio peſtis, Guſtroviũ.
Vſſerat effracto Libitinæ inſanie Rhombo.

Hinc aliis miſſis, CONradi nomen habente
BRANdano ſocio, qui mecum ſemper Achates
Ambulat, ac paribus figit veſtigia curis:
PRISvalcum primò, mox parvam conſpicor vrbem, Priſualcum Hauelberga
Cui mons vicinus, conjunctum præbuit olim
Nomen, & irriguæ, ſulcator Hauelus, arenæ: Hauelus fl.
Hûc ſimulac ventum eſt, en Albis limite rupto
Turgidus, obducto latè replet omnia ponto,
Diſſolvitq; lares plures, & compita vaſtat:
Invia fit via, cum fundis prata obvia tranant,
Cum ſulcisq; pecus, tres quare ex ordine noctes,
Tresq; dies, patrui dum ſaluas viſimus ædes,
Fallimus, & longis curtas ſermonibus horas.
Tandem fluctifragum, cum ſeſe mergeret vmbris

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Heliadum genitor, ſero lembo, æquor aramus,
Et mox per piceæ, ducti errore, avia ſylvæ,
Sollicitis ſtulte dubiam rimamur ocellis
Multa nocte viam, quam, dum prius incido in vndas,
Repperimus rurſum, fauſto monſtrante camino.
,, *Quisquis es, ignotæ quem torret ſpiritus auræ,*
,, *Arripe mane viam, & maturo veſpere ſomnum,*
Lucis opus labor eſt, nox cæca commoda fraudi.
Egreſſi naſſâ, ſylvæq; hujus Labyrintho,
Quam duce fundatam Brenno, incoluiſſe feruntur
Teutones, ac primi Suevorum Semnones, vrbem
Branden-burgum. *Adſpicimus Brandenburgum, nunc inclyta cunis*
Facta Sabineis, totiusq; vnica terræ eſt
Curia Marchiacæ, & ſedes auguſta Scabinûm.
Dein agreſte iterum ſub prona crepuſcula noctis
Intramus gurguſtiolum, fœdamq; ſuburram,
Caupo vbi dans vilem ſine ſanguine lucrio, cœnam,
Poſt minime ingratus defeſſis grandia promtat
Munera DI tales juvenum collidite peſtes)
VI Bachi gravidam mœchâ cum conjuge, natam,
O ſcelus, ô nequam, ô magnum, & memorabile donũ,
Quo veluti lauto irretiti prandio, & hamo,
Oblimando patrum inſomnes ſine cardine, ſomnos,
Sudoresq; graves, crebri periere juuenci,
Qui demum fatuo flerunt ſua damna pudore.
,, *Diſce juventa, ferum vitare Cupidinis ignem,*
,, *Ignis, dulce malum, malus eſt, blandumq; venenum,*
,, *Ipſe Cupido cibus mortis, ſcelerumq; Carybdis,*
,, *Et dolor, & pudor, & certi res plena pericli.*
VVitten-berga. *Mane novo, Europæ totius nobile lumen*
VVITTENberga procul cultiſſima mœnia, monſtrat
Docto-

Doctorumq; domos hominum, quos cernere coram
Ac gratum affari eſt MAIORq́; vir inclytus arte,
Et, linguæ ſuperat liquidâ VVESENBECIVS, hybla.
Prætereo reliquos gyrataſq; Albidos vnda Albis
Præcipites foſſas, arces, collegia & ipſa, fl.
Divûm habitacla duûm divumq; ſepulcra duorum,
Quos nec tempus edax rerum, carieſq́; ſenilis,
Nec livor poterit nec tollere tarda vetuſtas.
Leucoream emenſi Phyliræ nos terra receptat,
Heic vbi ſe pandit ſublimibus aurea templis
LIPSIA diues opum, & veteri vetus orbis in orbe, Lipſia.
Et nouus orbis in orbe novo, Pandoraq; ſacra,
Cui Iove nata dedit Cyrrhæum Helicona, venuſtas
Alma Venus nymphas, Mars bellica bellifer arma,
Diuitias Iuno, arva Ceres, Neptunus Eliſtrum, Eliſter. fl.
Rex cœli placidos populos linguæq; nitorem,
Orbis & omnimodas, proles Cyllenia, merces.
Quod cupis invenies heic, heic quod quæris, habebis,
Seu mavis cathedras, adductosve vndiq; libros,
Aut myrrhæ lacrymas, vel priſci ſylphia Batti,
Aut quod habet Ganges, vel dives Iberia mittit,
Seu fora, ſeu celſo ſubducta palatia cœlo.
Nil huic Dij ſuperi, nil diva Rotunda negauit.

Hac benè perſpecta, (cum contemplarier vrbes
Diſpari leſq; hominum mores perpendere melli eſt)
Arreptamus iter, Moldaq́;, Salaq;, relicto,
Delicias Muſarum, Muſarumq; theatrum Molda fl.
Vitiferam quarto IENAM nanciſcimur ortu. Sala fl.
Oppletoſq; libris pluteos, queîs lauta redundans Iena.
Bibliotheca cluet, ſacrataq; pulpita Phœbo,
Et vini inſpicimus, qua major nulla, tabernam.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Tum celeri curſu, Cereris granarium opimæ,
Pinguem Turingæ glebam, quaſq; ambit Hiera
Ingredimur ſpatioſa, tuas, ERPHORdia, portas.
Scrutamurq́; alti fundamina ferrea muri,
Hiera fl. Erphordia. *Et cinctas vallo foſſas, populoſaq; tecta,*
Vno, cum Veneiis, quæ tempore condita, vicis:
Tuta ſatis, neve vrbs ſola, at prouincia tota,
Si non indomiti torreret ſordida Martis
Aſſecla, diſcordes grauiter Diſcordia, ciues,
Et demum eriperes Muſæos, puluere fontes.
Noſce cauere malo, rerumq́; expendere finem,
" *Sæpius ex minimo Vulcanus maximus igni*
" *Pullulat, & vulnus nunquam medicabile, gliſcit:*
" *Arma amens amat, & gaudet fera bellua bello,*
" *Bellum mors vitæ eſt, Bellum pincerna malorum,*
" *Pernicies hominum, vitii fons, hydra quietis,*
" *Et ſcelerum torrens, & viva puerpera mortis,*
Et iam Tyrigetis retro, ſerotina inire
Mœnia, ARENſtadium, pepulere crepuſcla diei,
Ilmena. *Ilmena præterita eſt porro, dein ſylva Semana*
Semana. ſil. *Fœta latrociniis multo peragrata periclo:*
Anguſtant etenim ſcenas, caua luſtra ferarum,
Gorgoneiq; angues paſſim, tacitiq; latrones
Avia Cimmerii inceſtant diſpendia luci,
Sæpe ſub arborea reperitur fronde cadauer,
Vermeq́; mactati plenum, ſine ſanguine, corpus,
Sæpe viatores, viduatis ære crumenis
Per loca ſenta ſitu, ſpinoſiſq; obſita dumis
Conſuluere fugam, ſupero nos flamine tuti
Labimur immunes, qua ſeſe FRancia bellax,
Trojugena referens abavos, ex Hectore, natos,
Coburgum *COBVRgumq; ferax, binas longè explicat arces,*

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Et leni grauitate ſenex, anniſq; verendus
Emeritus, Morlinus habet, qui veſpere primo,
Nos vocat ad dubiæ, ignotos, convivia menſæ.
Poſt, vbi vitalem, Latiæ nova gloria linguæ,
Prodiit in lucem CAMErarius, & data terræ
HENRICI conjux Claudi, Regneſſus & errat, Regens fl.
Turrigera intratur recta PABEperga, deinde Bamberga.
HELtius vbi magno, novus eſt datus incola, mundo,
VORCHEmum clarum, & Nortgois PINIfer oris. Vorchemũ
His ita luſtratis, virtutum ſedula cuſtos, Pinifer.
TEutoniæ centrum, ſancti tutela pudoris.
Materq; artificum, vere Roma altera viſa
NORIMberga fuit, qua non præſtantior vlla, Noriberga.
Pace fovere viros, & juncto cernere Marte,
Hoſteſq; intrepido potuit propellere ferro:
Obſtupui tremulo obtutu, ceu ruſticus agrum
Qui fodiens reperit monſtroſi ponderis aurum,
Vt trepidus congeſta armamentaria vidi,
Innatamq́; fidem, notæ pietatis amorem,
Indomitos muros, inſtarq; palatia regum,
Ædes ablectas, & parti appenſa tropæi,
Auguſtis monumenta tholis, infixaq; cedro:
Vt claros virtute viros, virtute Senatum,
Pubenteſq; ſenum, canos juuenumq́; labores,
Et quas innumeras hæc continet vnica merces.
Heic viget integritas, heic ſedem Aſtræa locavit,
Muſſat Eris, Bellona latet, Mars exſulat omnis,
Pax calet, ac vitium ſtrictis inhibetur habenis.
Tum civis ſummam, Ars vires, Prudentia metam Suabachũ
Exſuperat, ſubitoq; heic vincere vota facultas, Alemanus
Poſt, quum ter ſudum Phœbus traduxerat orbem, fl.
Suabachum emanat, flumenq; Alemanus, & arcis

VVeiſſen-burgum. Donauerda Bernicus fl. Iſter fl. Augusta vindelicorum.

VRBS N?VeÆ retinens nomẽ, DON verdaq; firm
Quam rapidus rapido circumdat Bernicus Iſtro.
Hic ditem AVGVSTAM itamus, quo Cæſare diuo
Præſente, innumeri, terrarum lumina, reges,
De ſummis habuere recens comitia, rebus,
Heic, vt perventum eſt, placide nos excipit ambos
Vir bonus & longo MYLIVS digniſſimus ævo:
Oſtenditq; domos, minitantes vertice cœlo,
Et late depicta novis aſarota figuris,
Multiplicesq; Midas, patresq; ætate verendos,
Et murûm gyros, &, qui Siphonibus altis,
Turris ad excelſæ, ducti, faſtigia fontes.
Quis memoret Crœſi, quis divitiis Narciſſi
Pollentes cives? domuum luxum? æneatecta?
Ridentesq; auro, quas ſtruxit Fuggarus ædes?
Et, quæ nec ſtibium, nec conſuluere ceruſſam,
Effigies Veneris concinno lumine pupas?
„ *Salva ſatis, ſi non temeraret perfida cives*
„ *Factio, & abductam pedor ſchiſmaticus vrbem.*
„ *At tu diſce timere Deum, & non lædere ſanctos,*
„ *(Impia bella piis non eſt indicere tutum)*
„ *Quoq; potes, conare, modo, requieſcere pace,*
„ *Pax mortis, vita eſt, pax eſt cynoſura ſalutis,*
Torrens lætitiæ, flos rerum, cura quietis,
Et fons virtutum, & dulcis nutricula vitæ.

Vinda ſeu Vindo fl. Licus fl Lansbergũ opp. Iſara fl. Alpes Reth

Vindelico rurſum Vindaq; Lycoq;, remotis,
SVEVICA Bojorum qui campis ſeparat arua.
Iſara, Landsbergi murorum culmina profert,
Rhetiaq;, aërias æterna ningue peruſtas,
Et nive cycneas paulatim porrigit Alpes,
Quas ego, longinquo dubius dum lumine, cerno,

Exſi-

Exſilium indicens pedibus pauor occupat artus? Schonga
Vicinam ergo intrare caſam prope florida SCHongæ opp.
Irriguaq; Ambræ tempe, & defeſſa ſopore Ambra fl.
Membra levare paro, en ſubito raſi ordine longo,
Certatimq; petunt Abbate abeunte tabernam
Hanc noſtram fratres, vinoq; abdomina complent.
Millia ſiccantes inuerſo pocula fundo,
Nec bibulis ſatis hæc monachis: dum noſtra negamus,
Amentata vomunt rauca convicia voce
Vnanimes, lotisq; movent noua prælia linguis,
Quicunq; externas gliſcit pervoluere terras,
Prudentis, memor es Chilonis: noſce teipſum, „
Et nullum temne, & placidus vince omne ferendo, „
Excipiens animo contraria fata ſereno. „
Vera etenim, vera eſt hominum, patientia, praxis, „
Aſſecla virtutum, ſpes vitæ, pacis alumna, „
Et comes Aſtrææ, & fortunæ ſedula victrix. „
Felix qui didicit bilem frenare lupatis, „
Cordisq; ad tempus preſſum celare dolorem. Parthanũ.

Suffarti vitiis PARthanum currimus, & quà Hala.
Adjacet Alpino, ſalis HALA puerpera, monti. Oenipons Vrbs.
Inlæsusq; lacu tenui ſatus, æſtuat Oenus, Oenus fl.
Demulcens gelida fortes ſub valle Tirollos.
Suntq; Ducum Auſtriacum, & Fernandi principis,
Impluuiisq; domus factæ, exornataq; latis (arces
Atria porticibus, grandesq; ex ære coloſſi,
Rupicapræsq; olim, ter maximus Æmilianus
Sectatus temere, quum non revocare liceret Pyreneus
Colle gradum, penitus finiſſet vivere vitam. mons.
Tum perreptando latera ardua Pyrenæi Brixina.
BRIXINA prælegitur, gravis & BOzenia vino, Bozenia.

Ruricolæq; homines qui per quam, tubere pleno,
Potu turpis aquæ, quod in his teterrima terris,
Sub tumido tumidas ſuſtentant gutture ſtrumas.
Has vt contuitus, ranarum balnea linquens
Atheſis fl. Laudo merũ, adq; Atheſin, miſcent vbi verba loqueli
Itala Teutonicis, magna patrumq; corona,
Concilium eſt actum, ſe primaq; ianua terræ
Tridentũ. Iactitat Oenotriæ, propere feſtino TRIDENtum.
Feltria. FELTRIA poſt petitur, niuium damnata rigore
Silus fl. Cæſareo verſu, parviq; ad flumina Sili
Tarviſium. TARviſium, & populis haud olim ignobile Meſtrum.
Meſtrum. Hinc longis ducti per proxima cærula cymbis,
Venetiæ. Adnamus Venetæ, mediis in fluctibus, vrbi,
Quam cum ſuſpexi, non vrbem hanc eſſe, ſed orbem,
Non terram, dixi, ſed cœli, ſtemmate, prolem.
O quam te referam, Latii florentis ocellum
Vrbs regina ſali, quæ fortunantibus aſtris
Mundi vincis opes, famamq; adiungis Olympo,
Famamq; Oceano, connatis omnia ſcutis
Compeſcens, ſplendeſq; operoſis vndiq; tectis,
Tot ſpolidis grauida, ac propria virtute ſuperba,
Tot tantiſq; viris, qui poſt patriæq;, ſibiq;
Conſulere, & dubiis norunt ſuccurrere rebus.
Quis laudes Muſure tuas, famamq; Erithræi?
Cumq; tuis Aldi prælis, cunabula BEMBI,
De Pontoq; Ducem, Hermoleiq; encomia neſcit?
Neſcit & Egnatium, longævaq; nomina Gritti,
Et reliquûm cultis paſcentum ſidera libris?
Lux aderat, quum ſperatis advertimus oris,
Qua gentilitio late comitante Senatu,
Aurata Bucentauro, dux Nerea ſulcat,
Neptunumq; maris patrem, Nymphasq; ſalutans,

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Alloquitur miſſo ſibi ſubdita marmora, dono:
Quis pompam et populi ſtrepitũ? quis claſſium acervũ,
Excoctumve aurum? pretioſaq; pondera gazæ,
Quam retinet diui templum venerabile Marci,
Commemorare queat? quis toto ex orbe profectos,
Hoc ſub ſole, homines? Indos, Sclavosq;, Cyprosq;,
Bruchiphagos Verpos, Turcas, Cretasve, Syroſve.
Teutones, Hiſpanos, Arabes, flavosve Britannos,
Et crebra omnigenæ, crebra ô commercia terræ?
Quis vel MVRAnum? quo conflagrante camino,
Nudi de cinerum, conflant vitreamina, maſſis,
Ac Geticis congeſta referre palatia ſcutis?
Et numerum armorum innumerum, æternosq́; labores,
Quos ſtola, miſta facit iuvenum, ſine ſine, coronæ,
Vel quæcunq; ibi Sulimanno ductore notavi.
Sed domitrix ſalve pelagi, ſalue aurea clauis
Oenotriæ, longumq́; vale, lux aurea mundi.

Nunc iteranda via eſt, campos ſalis ære ruendo,
Adriaco qua ſe ponto Phaethontius infert
Medoacus rorans Patavini Antenoris vrbem.
Magnus & Vrbinas quondam ZAbarellaq; divus,
Et pater hiſtoriæ vitales Livius auras,
STELLAq; cum FLACCO cantanti Iaſona, cæpit.
Voluſiusq́; ipſius vates, & præcoqua mœſtum
LONgolio tribuit properanter, Morta feretrum,
Cum multis, quorum celebratur adorea ſcriptis,
Heic vbi remigio, a nautis, pervenimus acti,
Hippocrates varios, celebresq; audire Magiſtros,
Mens cupit, at feſſæ peragebant otia Muſæ.
Interea tamen antiquis reverenter amicis
Suſcepti, omnimodis medicorum floribus hortum
HOLLando duce, qui nobis recte obviat illic,

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Viſimus & multo pomaria florida fructu,
Inprimis fontes APONI, qui gignere matres
Aponus. *Efficit actutum, ſteriles, redditq; vigorem*
Ex animi cerebro, & ſumtas male, digerit eſcas,

Inde tuam cœli patriam burdone ſubimus
Rhodigiũ *RHOdigium, Eridani tangentes rauca fluenta,*
Eridani. *Pronus vbi Phaethon tentans cœleſtia frena*
Mortali tractare manu dejectus ab axe
Aſtrorum eſt, pulcriq; jacent Callopſidos horti,
Ferraria. *Et quæ diffuſo fruitur FERRARIA cælo*
Suntq; ducum Eſtenſûm genus alto ſanguine Divum,
Atria, terq; trium ſacro ex Helicone Sororum,
Et doctorum hominum, quos vivida gloria Phœbi
ALphonſus ſine fine fovet, ſine moleq; nutrit.
Ac conſors patriæ Ianus Prengerus, amore
Aonidum motus peregrinas cernere terras,
Præproperè nimium vitai clauſtra reſolvit.
Cujus vt innocuam non ſicco lumine tumbam,
Nummiferosq; orta caupones luce retruſi,
Æmiliæ princeps terræ legumq; patrona,
Inſano elicitur, generoſa Bononia, muro.
Bononia. *Vrbs crebris pollens Baldis, ac dedita Muſis.*
Clara viris, quorum numero SIGonius vnus,
Vnus præ reliquis, fulgebat Apollinis inſtar,
Ille decus Latii, dum ſublimem æthera cultis,
Et mundi implebat patuli confinia, ſcriptis,
Grande viæ pretium eſt, dextram ſociaſſe Sigoni
Docte tua, vultumq; tuum ſpectaſſe ſeverum,
Qui nunc, ante diem, fato præreptus acerbo es,
Atria ſunt aliis, & Felſina quas tenet ædes,
Gentiliq;, ſatos gentiles, ſemine curæ:

Me cla-

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Me claros, magnosq; viros verſarier ante,
Ipſumq́; AZonis tumulum, Oſtfrediq́; Sepulcrum,
Non vidiſſe ſemel juvat, at juvat vsq; tueri.
Deinde Blanoreo retinens cognomen ab Ocno,
Æneæ Comitis caſtellum fulget, & ardens
Pinora.
Mons, fumum luce emittens, ancendia nocte,
Mont. ardent.
Acjuga ſumma APENnini, quæ perpete amicta
Appenninus mons.
Grandine caneſcunt, feriuntq; cacumine nubes:
His demum aſcenſis, vigili, duroq; labore,
Aufugiunt noctu cucumæ, fugiuntq; tabernæ,
Et nos quos ſiccos nimium ſitis arida torret,
Sub Iove, montana requiem metamur arena,

Mane novo, plumbi quæ venis ſtrenuè abundant,
Effoſſamq; brevi reddunt maſſam intervallo,
FESVleas dictas ſpeculamur Atlantide rupes.
Feſulæ.
Et mundi gaudentis opus, quod bella, ſupremum
Etruſcis caput in terris, FLORENTIA bella eſt,
Florentia.
Saxoſusq; ſuis Arnus complectitur vlnis.
Arnus fl.
Illis Theſpiadum genitor, Phœbiq; corona,
Et jubar Heſperiæ, ac doctos doctiſſimus inter,
Caſelium perſæpe exoptans cernere Natum,
Nos blande excepit PETRVS VIctorius, & mox
Mox mittens vinum, ad conuivia lauta vocavit.
Monſtrariq́; jubet, lectis comta atria cruſtis
FRANciſci ducis, & cælata toreumata templi
Chriſtiparæ nitidi, mirandaq; arte politi.
Poſt ea, diverſis ignota animalia formis,
Alipedes tigres, iracundosq; leones,
Pantheras, aquilas, damas, ſtruthioq; camelos.
Neptuni varias pecudes, variasq; volucres,
Antiquosq́; libros MEdicum, quos larga recondit

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Bibliotheca ducum, STROzarumq; aurea tecta
Et clarum monumenta virûm, IOVIIq; ſepulcrum,
Factaq; diſparibus quondam ſimulacra figuris.
Hinc lictis Arni populis, rapiente veredo
Blandus fl. SENAE Venimus, vndoſas glomerat qua Blandus arenas,
SEnaq; excelſæ, Sophiæ domus optima, ſurgit.
Vrbs nulli inferior, templi ſeu marmora ſpectes,
Ducta pavimento, ac emblemate vermiculato,
Seu magnos virtute viros, linguæue nitorem
Et calidos fontes, queis ſolers Tuſcia thermis
Certat Bajanis, Aſcrææ aut ſacra Palæſtræ
Pulpita, cum placitis blandito lumine, nymphis
Quas vel ſemineces, vel ſcita Gnoſide Bachus
Poſthabita, nolens vel Iupiter ipſus amaret.
Oſenna mons Vlterius pergens in dorſo montis OSENNÆ
Dum paulum grata defeſſus ſterno ſub vmbra,
Amitto ſocium, ſolusq; expergitus ito
Per denſas latebras, inſons queis ſæpe viator
Occidi ſolet, & nocuo viduarier auro:
Quin etiam mihi vix ducens vitalia vitæ
Plenus vulneribus calidis, quidam obviat iſtic,
Obſtupui vt vidi, ſed ſacro numine tutum
Aqua pendens. Oppidulo PENdentis aquæ nanciſcor Achatem
Volſinium VOLSIniumq; ambo petimus, quod gloria Tuſcæ
Deliciumq; fuit terræ, cum priſtina quondam
Arridebat adhuc ſtabili fortuna tenore,
Et nunc diluuiis belli vix vmbra remanſit.
„ Mortales ſperate vices & cedite fatis,
„ Fortuna ambigua eſt, ſpes fallax, fumus inanis,
„ Vexatrix hominum, ignis edax, pauciq; cerebri,
„ Ac rerum domina, ac vindex certiſſima luxus.
Vt Lydis habita a viris, habitata colonis,

Non longe hinc ſimili Vetulonia rudere monſtrat. Vetulonia
Ad Iunonicolas excurrimus inde faliſcos,
Et mare Tyrrhenũ, ob quod crebra fraude propinquos Faliſcũ op.
Nati carnifices, ad noſtra piacula, Turcæ,
Abripiunt homines, ſecumq; per æquora ducunt.
Illinc præcipiti ſtructum ſub valle VITERBVM, Viterbum.
Et Cimini, cum monte, lacum, quem robore clauæ Cimius la.
Alcides, tacito, generoſus, protulit antro,
RONciliumq; citi legimus, SVtriiq; ruinas Roncilium
Non ſine triſtifico, reliquas, mœrore videmus. Sutrium.
Tandem MONT Roſſo parvo, Cremeraq; fugatis Monteroſſum.
(Quem prope, dum patrias defendunt fortiter oras,
Olim de Fabia perierunt ſtirpe trecenti) Cremera fl
Cernimus Auſoniam paullatim ſurgere ROMAM, Roma.
Totius terræ dominam, mundiq; ſtuporem,
Et ſeptemgeminos, cœlo fulcra addita, colles,
Quos CAPITOLINVS, magni ſolium Iovis, inter,
Ante quidem nitidus gemmis, & fulgidus auro,
Nunc ſine honore jacet, fœdatus cortice vili,
Atq; umbris rerum, priſci vix parua cicatrix,
At quis commemorare potis monumenta vetuſtæ
Vrbis? & aerio pendentes fornice riuos?
Totue triumphales arcus, mancoſve coloſſos,
Doctorumq; virûm veſtigia certa domorum.
Tot thermas fractas, templorum fragmina caſa,
Everſos circos, rediuiua cadavera murûm,
Dilapſasq; ducum ſtatuas. totq; amphitheatra,
Tot fora, tot vatum tumulos, delubra, ſaburras.
Quis memorare noua, ſummas Antiſtitis arces,
Cardineumq; domos patrum, ac ingentibus hortos
Sumtibus exſtructos? queis cedunt Theſſala tempe,
Et ſilua Alcinoi, biferiq; roſaria Paſti.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Horreſco aſpiciens Laterana palatia templi,
Auratumq́; Petri ſanum, molemq́; rotundi,
Vt populi ſtrepitum, vt ſolio ſplendente locatum
Clauigerum patrem, comitanti nube clientum,
(Infula quos cingit, vel ſacra tiara) per vrbem
Ducere ſpectatos, ſolito de more, triumphos.
Summatumq́; aciem flexo ter pòplite, Papæ
Æmula Gregorij (cui quinctus in ordine nuper
Succeſſit SIXTVS) ſacris dare baſia plantis,
Prætereo Heroas quoq́; natos ſtemmate priſco,
Eximiosq́; viros, quos facundiſſimus omnes,
Puro vincebat MVRETVS flumine linguæ:
Prætereo, qui nos patrio complexus amore,
NERICIVM, Latiis monſtrabat ſingula terris,
Et reliquos belli, quibus eſt vel maſcula virtus,
Aut toga, vel multis, curæ, palleſcere libris,
Tibris fl. *Tu modo, quæ vatum ſatis es famoſa Thaliâ,*
ROMA vale, Tibrisq́; vale, æternumq́; valete.

ITER HELVETICVM ET RHENANVM.

NOs iam Pegaſeo volucri remeamus ad altæ
Euganeæ rurſum colles, notosq́; penates:
Vnde ad Cæſaream, conducta puppe VIEN-
Expetimus prima cũ luce appellere, & iſtinc, (NAM
CONSTANtinopolim, adq́; Euxini littora ponti.
Aſt hoc dum molimur iter, caſu obuiat vnus,
Qui cum muneribus regni, juſſisq́; tributis,
Legatos abijſſe refert, plenumq́; pericli

His

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

His ſine, Turcorum campos, ait, eſſe tueri:
Tum citò mutatur nobis ſententia, & vllum,
Vlterius greſſum fruſtra proferre negamus,
Hinc quà Bachilio ſaltus VICENtiæ inundat, Bacchilio fl. Vicentia.
Et jacet arguti genitrix, VERONA, Catulli, Verona.
Vrbs præclara ſitu, ingeniis generoſa, frequenti
Merce potens, fœcunda Atheſi, firmiſſima muro,
Magnificisq; opulenta viris, atq; amphitheatro:
Et tamen humana, & doctrinis dedita, cui nil
Poſteriuſue priuſue fuit, quam præmia ſacris,
Quo ſecunq; ferat ratio, decernere Muſis.
Nec procul hinc, lautæ ſunt florida rura CREmonæ, Cremona.
Gensq; Bianorea, & diuini, MANTVA, vatis Mantua. Andis riuus
Virgilij, natale ſolum, quod Mincius Andis Mincius fl.
Fœcundat liquido, princeps Gonzaga gubernat.
Mantua diues auis, felix armisq;, togaq;,
Delitioſa loco, Benaco juncta tumenti, Benacus
Squamigerisq; ſcatens populis, domibusq; ſuperbis,
Vix toti mũdo, vix toti cedet Olympo.
Tunc pedites lente PISCHeram tendimus, illinc Piſchera.
Quò flavum rapido torrenti BRIXIA Melam Brixia.
Ciconia ſpecula, & Calepini patria tellus,
Strenua, Lombardos proſpectat BERgoma cœlos, Bergomum
Poſt LEcha conſpicua eſt, Hiſpano ſubdita ſceptro, Lecha.
Cum MEDIOlano omnigeno, quod nobile tumba Mediolanum.
AMbroſii eſt DECIIq; & MAINI IAſonis ortu, Lambrus fl.
Clarumq; Aſtrææ ſummis, Phœbiq; patronis,
Et forti Inſubrum populo, Lambriq; fluentis.
Inſanasq; domos retinet, fora, templa, plateas,
Excultas arces, generoſa palatia, merces
Innumeras, ſculptis ornata periſtyla ſignis,

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Et circumcirca ductos ad ſidera muros.
Nil huic deliquii eſt, nil huic Fortuna negauit.
Arma viris connata, animus conterminus aſtris,
Ac Iouis, ac reliquum, hic ſunt incunabula, Diuum.
Comum *Hanc IOVII ſequeris clariſſima patria COmum,*
Antiquis fulgens ſtatuis, PLINIq; coloſſis,
Larius lac *Tuq; ô, ſcabroſis, Lari, circumdate paſſim*
Addua fl *Rupibus, illaſo quem perfluit Addua rivo,*
Ticinus fl *Et BELINZONÆ, Ticini ad marmora, turres.*
Belinzona *Huc ubi, per tumidas, rate panda, equitauimus undas,*
Veſpere ſubluſtri, confeſtim nautica plebes
" *Ebrietate madens, quæ radix ſumma malorum,*
" *Prædo animæ, arcani indicium, diſſuaſor honeſti,*
" *Dulceq; peccatum eſt, abſentem Phyllida cantat.*
Mox cancros crepitat, verbis & verbera acerbans,
Orditur pugnis pugnam, ſociisq; propinans,
Traducit totam, ſtrepera inter prælia, noctem:
Nos primo, exſomnes, feriente cacumina ſole,
Feſſis laſſamus pedibus, diſcrimine magno
Adula mons. *Magni ADVLæ ſcopulos, vallataq; culmina ſummis*
Cœli conuexis, canisq; peruſta pruinis,
Et contecta gelu, quæ, nec calidi orbita Cynthi,
Nec ſitiens æſtas tetigit, nec Sirius ardens,
Sed frigus, Boreasq;, & nigri fulmina Cauri.
Vlterius læti, Helvetica tellure potimur,
Rhenus fl *Qua Rhenus duplici primum pronaſcitur alveo,*
Curia, *Rhæticaq; inſignes, extollit CVRIA, campos*
Lautitiemq; vrbis lepidæ, quam flumine puro,
Pleſſura fl. *Lympidus humectat Pleſſura, arcisq; venuſtas*
Cum templo commendat, ineſt cui plurima pulcri,
Cernendiq; operis forma, & diductio, vbi vel
Inclinata baſi teſtudo, vel obvia pilis

Congeries, prono capitella in ſaxea limbo
Sidit, & infractis epiſtylia molibus vrget,
Poſt id FAVARIas, proſperrima balnea, thermas, VValſtadiũ
Pictaq; VVALSTADII ſpeculamur frugibus arua, Tigurum
Riuanumq; lacum, & TIGVrum præluſtre Limago, Zurich.
Mavortis ſobolem, quod nec longiſſima belli Limagus fl.
Tædia, Siſyphiusq; labor, nec ſedula caſtra,
Æternûmq; ducum, potuit ſubmergere virtus,
Campus vt hiſtoriæ: quam teſtem temporis eſſe,
Veri oculum, thecam rerum, vitæq; magiſtram
Doctores referunt, ſcriptis demonſtrat opimis.
Quid Phœbi memorē Athletas? quos Zuinglius (inter
GESNERVSq; fuit præſtans, haud vltimus olim:
Aut recitem artifices varios, commercia, mores,
Mundiciemq; loci, ſtructoſue ad ſidera muros?
Et domina quæcunq; hac vrbe, videnda fuere,
Cum Tigurum, & Berna, Helveticæ duo lumina terræ,
Sat mundo toti, toti notiſſima olympo.
Transmiſſa cum nocte mora, relicta BADENA eſt Badena.
Iuræ finitima, & fractæ, mox, funditus vrbis Iura mons
Rudera Rauracum, (quæ tam modo vomeris ictu, Auguſta
Sulcantur ſolido, præbentq; herboſa capellis Rauracorũ.
Pabula dumivagis) greſſu ſunt miſſa citato.
Adſpice qui tranſis, fluxæ monumenta Rotundæ,
Et ſimilem ſimili caſu, tibi finge ruinam.
Sic variant ſortes, ſic verſat Iuppiter vrnam,
Vt quæ ſumma prius, de ſummis, infima fiant.
Quid Roma vberius? quid Troia majus? Athenis
Clarius? & clara Carthagine celſius? omnes,
Infeſtos novere Deos, novere ruinam,
Et ſibi multiplici fabricarunt funera luctu,
Sed quid ago? hinc populoſa tuas, quæ gurgite viuo

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Baſilea. *Rorantur Rheni, portas BASILEA ſubimus,*
Diſcentumq́ ſtatim cœtu, cœtuq́ docentum,
Vinetis, domibus, templis, buſtoq́ GRYNÆI,
Laxe emiſſitios noſtros ſaturamus ocellos:
At prius inviſam, licuit contingere, terram,
Ecce equitum cuneus, diſpoſtis rite maniplis,
Et peditum cinctuta occurrit turma, viarum
Obſeſſas multo perrumpens ſanguine fauces,
Et quoſcunq́ metens gladio, nos attamen inde
Friburgum. *FRIBVRGI tutas, ſacraria ſacra Minervæ,*
Muſarumq́ favos. Briſgoiæ prendimus oras.
Ellus fl. *Longius evecti Trebocum accedimus Ellum.*
Argentina. *Fortiaq́ aërij, ARGENTINÆ, mœnia muri,*
Mœnia: tota licet producat Thracia vires,
Non capienda manu, non ſi divellere ferro
Bellipotens tentet Mavors vel Turcicus hoſtis,
Sublicium ſileo pontem, tormentaq́ crebra,
Vrbis & anfractus, atq́ in latus omne patentem
Turrim, Caſtalidumq́ gregem, qua Sturmius, ipſum
Primatum, ſenio jam tunc confectus, habebat.
Mencingia. *Proporrò doctis MENCINGIA clara, pateſcit,*
In quibus Aonij decus inſuperabile fontis,
Congeriesq́ omnis Sophiæ, culmenq́, parensq́,
Et mundi, & Rhodij, ſydus præluſtre, Lycæi,
Nutritus DAVID, cum fratre Nathane Chytræus,
Inſignes ambo ſcriptis, virtutibus ambo,
Ambo poſtremi, clariſſima lumina, ſecli,
Et præceptores, bina dieteride, noſtri.

Porro, quæ magnis bis ter commune ſepulcrum
Cæſaribus tribuit, liteſq́ ſecare forenſes,
Et varias, ſolita eſt paredris abſoluere, cauſſas,

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Aſtrææ ſedem, NEMEtum perreximus vrbem,
Iuſtitiæve domum, SPIRAM, ferme imbre ſepulti. Spira.
Quem tota luce Hippotades condenſat, & vdo
Grandine commiſta Thaumantias excutit, ore.
Deinde Palatinas, Muſis decima addita divis
HEidelberga tuas, quas Neccarus alluit, arces, Heidelberga
Adiuncto externis luſtramus fœtibus horto, Neccarus. fl.
Spectatosq́ docere viros, quibus ipſa perennas,
Et vigiles diſcentum animos, moresq́ notamus,
Quis non, quæſo, XIlandrum? quis non nouit Eraſtum
Magnanimumq́ CAſimirum? quos ardua virtus,
Per totum latè fecit clareſcere mundum,
Aut reliquos Themidis myſtas? qui plurima ſæpè
Ingenii magno producunt pignora fructu.

Poſt hæc aſſequimur ſpumantia marmora Mœni,
Lumen vbi imperij, non bellis ſplendida tectis, Mœnus fl.
Sed præſtantum hominum genio, cultuq́, penuq́
Martia, coctilibus radiat, FRANcfordia, muris: Francofordia.
Vrbs opibus præſtans, ceu cornucopia opimis,
Filia Mercurii, Phœbi germana, ſuperbo
Nobilis emporio, ac rerum penuaria cella,
Non tibi commemoro merces? quas congerit illic
Adria, Tibris, Arar, Nilus, Tameſis, 'Padus, Iſter.
Sequana, Scaldis, Anas, & quem bibit India, Ganges,
Ac totum huc vectum, peregrinis flatibus, orbem.
Quidquid avent oculi, quidquid mens fingere tentat,
Artificum ve parare manus, hoc prouehit vna.
Non claros virtute viros? nec mœnia circum
Inſanis cataphracta minis? libroſue frequentes.
Quod recitare alias, brevitas me temporis vrget.
Tu quæcunq́ optas, alibi non quære, nec extra,

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Heic orbis ſpeciem, ſapiens natura, locauit.
HASSIA proporro, ſaxoſis obſita ſiluis,
Obſitaq; omnimode nemoroſis collibus : amplum
Gizena. Præbuit hoſpitium, ac primo GIZENA deinceps
Quarta ſoror Charitum, cujus rivalis Apollo,
Marpurgũ. MARpurgum excepit feſſos, meſſemq; Mineruæ
Monſtrat cum Sophiæ aſſeclis, iuvenumq; catervæ,
Largo ſiccanti CATTVM Permeſſida, potu.
Furslebiũ. Denuo FVRSlebium viſum eſt, vbi araneus hoſſ
Vix murem quo paſcat habens, nos perpete luce
Impranſos, ſoliſq;, viæq; ardore peruſtos,
Compellit triſtes invito carpere ſomnos.
" Nec mirum hoc, cum ſæpe fames, tortura viarum,
,, Fanda infanda, ſitis veſana, pericula vitæ,
,, Vilis menſa, torus durus, reſponſio cruda,
,, Et peregrinanti exantlandum frigus & æſtus;
,, Præſertim veteri, ſi quis diſſitus aluta eſt,
" Nec plus in fundi, ſuſpirat numulus, imo:
,, Hæc quicunq; nequit, vel talia ferre recuſat,
Mollis ineresq; domi patriâ ſubſiſtat in vmbra:
Ardua enim ſegnes detrectat gloria plumas,
Talpaq; nec ſolem, nec curat noctua lucem.
Caſſelium Exin CASSILIVM Haſſiacæ mera gloria terræ
Munda. Viſurgis fl. Et ſuperata fuit contermina MVNDA Viſurgo,
Lanus fl. Cum vicina tuis Lani GOTTINGIA rivis,
Gottingia. Qua patria natus. Latio haud incognitus orbi,
Luminibuſq; viris terræ, Muſa Attica Varnæ,
Dilectumq; caput ſuperis, ſiduſq; Roſeti,
Ingenio, lingua, calamo, virtutibus, vſu,
Ille mihi meritis merito, & bonitate patronus,
CASELIVS, longo vitæ digniſſimus æuo,
Cujus, præ reliquis, fidei, me debeo totum,

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Et dum fata ſinunt non aſpera, dedico totum.
Luce ſequente, frequens graſſanti ſylua latrone Herciniæ ſil.
Hercinia iſto intrata loco eſt, quo queritur auri
Lamina, venæq; argenti, ſemenq; metalli,
Et prona, aurifluo, GOSlaria, colle ſuperbit. Goslaria.
Poſt vrbs HELMſtadium, Iulij ſub principis orſu, Helmſtadium.
Palladio decorata novo, fuit obvia nobis:
In quo, ceu nitido ſub cœli turbine Titan,
Athletes legum princeps, ſuadæq; medulla,
Cum MINSINGERO, linguæ dulcedine pollens
BORcholtus fulget, famaq; altum æthera complet.
Incipit vlterius monſtrare cacumina Broccus, Broccus mons.
Brunopolisq; ſuos, cenſu ditiſſima, muros, Brunſuiga
Cedentes nullis, templum ſeu culmina luſtres Oucarus fl.
Ardua, ſiue domũ, aut quas lympidus Oucarus ambit,
Bellaces ſolido ſolidatas aggere portas:
Seu cives ſpectes, queis nil generoſius ipſo
Vel pacis, vel belli etiam præſtantius vſu eſt.
Et paſſim ſacra roſtra patrum, myſtasq; ſacrorum,
Quos, ſenio clarus, canisq; verendus & annis,
Vnicus anteſtat ſcriptis CHEMnicius, omnes.
Et iam ter roſeos Phœbus produxerat ortus,
Cum tua NOCTIuagæ, quæ gaudes nomine, Luna Luneburga
Mœnia proſpicimus quiq; altus concubat vrbi
Calciferum, tenuesq; caſas, & plumbea vaſa,
In queis ſal coquitant, cornu prædivite, putum
Cum luxum domuum, & dicundo jure periti
Cernimus HVſani faciem, tectumq; paternum
BACmeſtere tuum, qui noſtri ſceptra Lycei
Geſtas, & vigili convectans lucra juventæ,
Dogma Euangelij, diuinaq; ſemina, ſpargis.
His ita præteritis, gemina circumdata nympha,

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Vandaliæ caput ipſum, Vandaliæq; corona,
Lubeca. Teutoniæq decus nos lauta LVBECA receptat,
Lauta Lubeca ſitu, cenſu generoſa frequenti,
Magna viris magnis, qui juſta lance miniſtrant
Sacratas leges, præſcriptaq; jura tuentur:
Incluta mercatu, bellis præclara puellis.
Quæ lepido affatu, lepidis narratibus, omne
Abripiunt punctum, vt videas ſtuduiſſe decori,
Laudemq; vnanimes, vultus candore, mereri,
Et Iouis, & Charitum, vrbs dici, incunabula, poſſi
Tantus amor recti, tantum heic valet aurea Virtu
VVachneſſus. fl. Tandem Vachneſſo VVagriæ, Travoq; fugatis,
Terra apprima ferax, vaccæq;, & meſſis abundans,
Trauus fl. Neptuniq; ſcatens pecude, & ditiſſima rerum,
Exſpectante oculo viſa eſt, Megalæpolis ora,
Suerinum. Miſſumq; à dextra SVERINVM, nobile ſtagno,
Templo alto, populi ſtudijs, aulaq; venuſta,
Et notis virtute viris, linguaq; politis,
Qui ſibi ſideream conſtanti Pallada vinclo
Adſtrinxere Deam, Muſasq; tuentur, & ipſa,
Condecorant vario, natalia culmina, fructu,
Quos inter, calamo, Suada, virtutibus, arte,
Et pietate Simon Pauli, & clariſſimus vſu eſt,
Hac patria genitus: qui præſenti vrbe ROſarum,
Zelotypus ſcelerum terror, templisq;, ſcholisq;
Verbum Euangelij, diuinaq; dogmata tractat.

VViſmaria. Porro VViſmariam adſpicimus, quæ dives ab olim
Omnibus ex terris confluxu, opibusq;, virisq;,
Et fuit ingenijs fœta, & cultiſſima rebus.
Nunc vero geminis ita preſſa ſororibus arctè eſt,
Preſſaq; vicinis vndis rivalibus, vt vix

(N

(Ni fortuna modum monſtraverit alma) ſalutis,
Splendoriſq́, queat veteris ſuccreſſere ramus,
Sed quid ego hæc? patriam tandem complectimur
ROſtochium, qua non alia opportunior vſquam (vrbẽ Roſtochiũ.
Penè ſitu eſt: ſi quis vel flumina pulcra, ſecundos
Nauigiis portus, & opimas piſcibus vndas
Inſpiciat rectè, fœcundave prædia cernat:
Seu mores hominum cultos, magnumq́ Senatum,
Ardua templa, ſcholæ formam, collegiaq́ ampla,
Et turbam ſpectet, doctorum, ex aſſe, virorum.
Heîc victus ratio eſt facilis, faciliſq́ locorum
Temperies, tenui vendunturq́ omnia nummo.
Heic Muſarum Helicon, quo ſe, ceu fonte, juventus
Abluit, ac puris abſtergit barbara lymphis,
Heîc ſuauis terræ genius, potuſq́ ſalubris,
Roſtochienſis enim paſſim cereviſia cunctis
Laudatur populis, petiturq́ hinc inde frequenter,
Heic variæ naues, heîc merces, vnde paterna
Vrbs, Pandora Deum, ſine crimine, & alteræ Athenæ,
Poſſitq́ Arctoæ paradiſus dicier Anſæ:
Falſa tonet Momus, quæ ſunt veriſſima, dixi,

His ita Divorum confectis numine, cui jam
Æternum perago, finito carmine, grates,
Rurſus ad Aonias, ſuetoſq́ redire labores,
Et ſtudii inceptam cupio pertexere telam:
At mea, quæ nondum potis eſt requieſcere, nondum
A longis ceſſare viis, mens impedit, œſtro
Ardeſcens nimio, inſani tentare profundè
Vndas, ac peregrè Neptunia viſere regna.
Quis vitio vortet? niſi ſanæ mentis egenus,
Et portas larium non planè egreſſus, & is qui

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Et portas larium non planè egreſſus, & is qui
Segnia concluſit patrio ſua corpora nido.
Sit quodcunq; velit, verum eſt, niſi vera profamur,
Quolibet in cœtu tenet Experientia ſceptrum,
“ *Et Cynoſura hominum, vitæq; magiſtra, vocatur.*
“ *Id dum mente agito defixa Conſul honeſtis*
Ingenij excultus ſtudiis, animoq́; benigno,
Ac prorſus lepido, cui gratia fervida mores
Temperat, & mentem prudentia larga coronat,
RVNgius, Arctoæ legatus totius Anſæ
Hinc procul ire parat, ſecumq́; abducere memet
Longinquæ cupidum terræ: quo Sarmata durus
Sylnoſa arua colit, ſeſeq́; POLONIA bellax
Planitiæ extollit, gelidis vicina BORVSSIS,
Dum juſſum molitur iter: præſcribitur ecce
Rurſus ad incertum, præſens legatio tempus.
Dania. *Hinc illæ lacrymæ: verum mihi DAnia viſa eſt*
Diues opum, meſſe exundans, vaginaq; rerum.
Norvegia, *Interea, & rigido canens NORuegia cælo;*
Quæ merito ob piſces varios, ſilvasq;, bovesq;
Sumen & Europæ, & penuaria cella vocatur;
Succia. *Sueci etiam regni pars viſa, & Scandia præſtans,*
Scandia. *Cum pulcris generoſa tuis Hollandia pratis,*
Innumeræq́; vrbes, multi vici, oppida multa.
Holſatia. *Quæ paſſim Holſatia. ac paſſim Pomerania, jactat,*
Pomerania *Illa at vicina, & noſtris bene nota, relinquo,*
Salvus ad Arctoum patriæ remeando Roſetum,
Heic vbi ſcribendi & longarum meta viarum eſt,
Gloria ſit noſtro, ductori debita Chriſto.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

PETRI LINDEBERGII ROSTOCHIENSIS.

PRIMÆ PARTIS Iuvenilium,

LIBER QVARTVS, CONTINENS ELEGIAS ET POEMATA.

Elegia I.

AD ILLVSTREM VIRVM HENRICVM RANZOVIVM PROducem Cimbricum.

SI toties morimur, quoties nos pignore privant
Fata, velut docto Publius ore refert.
Heu quoties vixiſſe heros te nobilis ajam,
Pignoribus toties qui viduare tuis. A. C. 1572.
Primus de Natis THEodorus lumina claudit, die 27. Iunii ætat. 12.
Quæ ſtat Vandaliæ, pulcra Lubeca, caput. A. C. 1582.
Deinde Palatinas vbi Neccarus alluit arces. die 17. Oct.
IANVM præpropere ſubſtulit atra dies. A. C. 1587.
Poſt Natarum vna arctoo CATHArina ſub axe, die 28. Mai
Ante diem celeri morti peremta cadit. ætat. 23.

Mox

a A.C.1587. *Mox annis, animoq́ʒ vigens FRIDERIcus, ab ict*
die 9. Dec. *Conficitur ſclopi Gallica caſtra ſequens.*
æt.36. *Tandem etiam poſt tot Natorum funera Cajum,*
b A.C.1591 *Hocce tuo in ſenio mors truculenta rapit,*
die 20. Apr. *Prætereo NEptes, ſileo quoq́ʒ pignora fratris,*
ætat. 28. *Quorum non pauci ſuccubuere neci.*
Prætereo AGNATOS, quorum virtutis amore
Vita tibi dulcis, mors oneroſa fuit.
Haud igitur mirum, cœli quod limen anheles,
Et rores fletu ſidera ſicca tuo.
E luctu in luctum cùm conie cteris amarum,
Semper & obducto vulnere vulnus alas.
Quis ſeſe in tali fortuna temperet? ah quis
Non tecum ſalſis ſe maceret lacrymis.
Verùm cùm fuerit fati hæc immota voluntas,
Ipſiusq́ʒ Dei velle, neceſſe feras.
" *Aduerſus ſtimulos durum eſt impingere calces,*
" *Durius adverſus fata movere manum.*
" *Fit facile & ſubitò, fieri quòd fata requirunt:*
" *Fit facile & ſubitò, quòd cupit ipſe DEVS.*
" *Qui, quod agit, bene agit, quod & ordinat, ordinat*
" *Et iuſtus iuſtò quod facit omne facit.* (qu
" *Qui velut eſt viſum & placitum ſibi cuncta gubern*
" *Siue ea grata tibi, ſiue moleſta tibi.*
" *Non abſq́ʒ illius nutu paſſerculus vnus*
" *Decidit in duram, corpore læſus, humum,*
" *Neue aliquis noſtri capitis de vertice cirrus,*
" *Imo nec minimus, quin volet ille pilus.*
" *Quarè age RANZOVI, Domino te ſubijce Chriſto*
" *Et placidus placide, hoc pergraue perfer onus.*

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Hoc graue perfer onus, Patientia nobilis herba eſt,
Sed non hanc ipſam quilibet hortus habet.
Atq; vt ſæpe alios, ſic hunc quoq; pelle dolorem,
Qui lenior cunctis jure putandus erit.
Huic etenim nato, reliquis quod fata negarunt,
Extremum dixti perpetuumq; vale.
Huic ſoli aſſiſtens, reliquis quod fata negarunt,
Lumina clauſiſti jam moritura Pater.
Hunc ſolum ſolum, reliquis quòd fata negarunt,
Omnibus ex natis tumba paterna tegit.
Queis ſimul adiicio, quod Chriſto fidus adhærens,
Mortuus in vera & ſalvificante fide eſt.
Tuq; illum rurſus rediuiua carne videbis,
Vltima cùm terris fulſerit illa dies.
Interea poſito luctu, poſitoq; dolore,
Et tu, qui ſimilis bulla, memento mori.
Mors certa eſt, fortuna leuis, breve vivere noſtrum, "
Pulcrum mane rubens, veſpere triſte jacens. "
Ibimus hinc omnes, omnes hinc ibitis, ibunt "
Quæ ſuper & ſubter, ſuntq; ſolum atq; ſalum. "
Felix qui tandem ſupremam funeris horam, "
Implet fine bono, claudit amore Dei, "
Hoc Iobi dicto, Dominus, dedit abſtulit idem,
Vt Domino placuit cuncta ita facta cadunt.

II.

AD NOBILISSIMVM VIRVM PETRVM RANZOVIVM, REGIS DANIÆ CONSILIARIVM.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

QVod Deus imponit molle eſt, quod judicat
æquum eſt.
Quod ſtatuit juſtum eſt, quod facit omn
Suſpenſis igitur lacrymis, poſitoq; dolore, (bonum e
Ranzouiæ gentis nobile, PETRE jubar.
Deflere æternum DANIElem deſine Natum,
Illam illam cordis ſpemq; decusq; tui.
Nil ſurdo prodeſt tumulo cumulus lacrymarum,
Infectum, factum reddere nemo poteſt.
Eſt fateor curarum cura, dolorq; dolorum,
Mœror mœrorum, ſollicitudo grauis,
Amiſiſſe vnum ſenij ſolamen, & vnum
Delicium vitæ, deliciumq; animæ.
Patre procul, patriaq; procul, cunctisq; propinquis
Longè hinc diſtanti, morte jubente, loco.
Sed ſolamen erit, quod Chriſti carne reſurget,
Natumq; exanimem patria terra tegat,
Non Latium, non vrbs Patauini Antenoris, illic
Quanquam præpropero funere merſus obit.
Extera dum viſit juvenis, peregrinaq; regna,
Et ſtudiis inhiat non ſine laude bonis.
,, Sic Domino placuit, qui patrem pignore donat,
,, Et lubitu & libitu, cum cupit, illa rapit,
,, Qui ſolum ſolus quid nobis vtile cernit,
,, Solus & arbitrio perficit omne ſuo.
Iamq; tuum gnatum cæleſti ſede recepit,
Viſeret æternæ vt docta Lycea Scholæ,
Quare cum lacrymæ nihil, aut ſuſpiria proſint,
PETRE, tui affectus contrahe vela pii.
Gentilisq; tui exemplo, moderare dolori,
Qui placidè novit talia mente pati.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Mors quemcunq; manet, fato ſunt ſubdita cuncta, „
Mors eadem nobis eſt adeunda breui, „
En rapimur ſenſim, morimur, mutamur in horas, „
Vita fugit, tempus labitur, hora volat. „
Omnia tranſibunt, & nos tranſibimus omnes, „
Qui Chriſto novit fidere, vivet homo. „

III.

AD EVNDEM P. RANZOVIVM.

Firma valetudo eſt auro mage grata: quid illa?
Pax quid & hac? Soboles. Quid ſobole? ah nihil eſt.
Non igitur mirum, quod nati, nobilis heros,
Deflendi defles triſtia fata tui.
Sed ſtatuas aliquando modum, finemq; dolori,
Cum juſto fuerint hæc ita viſa Deo.
Siſte tuas lacrymas mortalis viuere ſors eſt,
Et rurſum, fato non remorante, mori,
Dum nos hic edimus, bibimus, dormimus, abimus „
Annum nemo poteſt addere, nemo diem. „
Omnes ſub fati firmata lege tenemur, „
Exitus in dubio eſt, hora, locusq; necis. „
Naſcimur hic fletu, fletu traducimus æuum,
Et noſtrum in terris eſſe, fuiſſe parum eſt.
Felix qui vivit ſic, demum vt viuere poſſit,
Et fama exoritur præpete, cum moritur.
Ille tuus gnatus, gnatus tuus vnicus, illud
Dimidium cordis, PETRE diſerte, tui

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

„ *Traditus eſt terræ, quia nil niſi terrea maſſa eſt,*
„ *Cumq; homo fictus humo, nunc quoq; fixus humi.*
Corpore ſed tantum, non fama & mente ſagace,
Mens generoſa polo eſt, membra caduca ſolo.
Atq; ita, quem dederat curſum Fortuna, peregit,
Supremumq; pie clauſit in orbe diem.
Quisquis es, in terris dum vivis, vivere diſce,
Viq; Deo vivas poſtmodo diſce mori.

IV.
IN NATALEM HENRICI RANZOVII.

ALtera poſt decimam, quam portat Martius a...
Summo in honore mihi eſt ſemper habenda dies.
Hac etenim electus Medicæa ſtirpe IOANNES
Qui decimus dictus poſt Leo, Papa fuit.
Hac dedit Imperij PETRUS diadema Rudolpho,
Ipſi quod priſco tempore petra Petro.
Hac regi impoſuit LUDOVICO PRAGA coronam
Urbs generoſa ſitu & delicioſa ſitu.
Hac Dux ALBERTUS ſua fata ſubivit, Achillem
Quem dixere alij, Marchia culta Patrem,
Mortuus hac etiam eſt HERACLIUS Induperat...
Ad Mœnumq; obijt FLACIUS ILLYRICUS
Hâc Dux Saxoniæ GUILIELMUS cretus in aur...
Accepit vitæ tempora prima ſuæ.
Hac ipſa eſt tandem, Dani qui nomine Regis,
Holſatiam ſumma proſperitate regit,
Ille pater patriæ HENRIcus, virq; optimus ille,
RanZoo illuſtri ſanguine natus eques.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Salue feſta dies, natalis candide ſalve,
Magnorumq; virum, ſemideumq; virum.
Et tu RANZOVI *ſalve, quem ſidere dextro,*
Naſci tam celebri Dii voluere die.
Quis te non nouit? cui non tua cognita virtus?
Claraq; dextra ſago, claraq; dextra toga?
Ingeniumq; tuum ſolers, & nobile ſtemma?
Queis patuli reples ſolis vtramq; domum.
Dii faxint ſuperi, vt triplices numerare nepotes,
Natalemq; tuum cernere ſæpe queas.
Quodq; aſtra, & cœli ſpondet ſcrutator aruſpex,
Longævi exſuperes ſtamina longa patris.
Id fore confido, cum ſexta refulgeat æſtas,
Poſt bis ſex vitæ luſtra peracta tua.

V.

AD CLARISSIMVM VIRVM DAVIDEM CHYTRÆVM.

Teutoniæ phœnix Chytreæ decusq; Roſeti,
CHYTRÆE *Aonidum fama, medulla, anima.*
Quæ, quæſo, hac roſea te res eliminat vrbe?
Quæ, quæſo, alterius te coquit aura ſoli?
Teq; peregrinum longe remoratur in orbem,
Tam procul a patria ſedibus, atq; domo.
Vt neq; te nati, & natæ, tenerive nepotes,
Nec conjux gemitu mœſta, dolensq; ſuo.
Nec precibus numero innumero ſchola noſtra profuſis,
Nec rurſum adveniens dura reducat hyems.
Per dium juro Fidium, & cœli æthera teſtor,
Mens mea dura timet, mens mea multa timet.

Ne vel triſtifico armentur tua corpora morbo,
Qui plerunq; cita eſt ſponſio certa necis,
„ Vel quocunq; alio dubiæ diſcrimine vitæ,
Quo peregrinantum crebro oneratur iter.
Teſtis ego mihi ſum, expertus qui talia novi,
Non niſi ſæpe ſalo, non niſi ſæpe ſolo,
Cum peterem Auſoniæ carioſa cadavera Romæ,
Cum mare Norvegicum, cum mare Sueciacum,
Et plures alias, quas caute hic negligo terras,
„ Qui lupus eſt migret, blandula fiet ovis.
Sed quid mœrentes amenti mente querellas
Fundito ? quid votis fata fatigo meis ?
Vivis adhuc ſophiæ præſtans CHYTRÆE medulla,
Viuis adhuc Roſeæ firma columna ſcholæ.
Iamq; paras reditum, jam notas linquere terras,
Heic vbi frugiferos Pruſſia jactat agros.
Dum loquor ecce vdus ſubito fit ſudus Olympus,
Creſcit & amota nocte ſerena dies.
Nubila triſtitiæ fugiunt obſcura, reditq́;
Lætitiæ Phœbus non remorante pede.
Rurſus & adducit nobis te, docte CHYTRÆE,
Te noſtrum incolumem reſtituens columen.
Salue vir præſtans, vir iucundiſſime ſalue,
Qui facis abſceſſu triſtia cuncta tuo.
Salve vir celebris, vir præſtantiſſime ſalue,
Qui facis adventu ſuavia cuncta tuo.
Qui mundum illuſtrem illuſtras, roſeumq; Roſetum
Eximiis ſcriptis, eximiisq́; libris.
Vnde tua a Borea laus migrat dedita ad Auſtrum,
Migrat ad Eoos, migrat ad Auſonios,
Donec erit Varna, & Varnæ Cyrrhæa palaſtra,
Donec erit Charitum Phœbus ephebus amor.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Donec erunt ſacra ex apothecis eruta cœli
  Biblia, donec erunt flumina, donec humus.
Interea multum Præceptor amande, colende,
  Viuere longævum, non niſi, vive Deo.
Cui te ſupplicibus commendo deniq; votis,
  Vt Roſianæ etiam pulcra Roſeta Scholæ.
Et merita emeritæ laudis præconia canto,
  Quod tecum hoc ipſum continuarit iter.

VI.

AD NOBILISSIMVM VIRVM NICOLAVM ALEFELDIVM R. DANIÆ CONSILI-ARIVM.

TRiſtitiæ eſto modus, vitauit cymba procellas,
  ALFELdus vivit, triſtitiæ eſto modus.
Humanam exſuperat divina potentia mentem, „
  Quæ facile eſſe facit, quod graue retur homo, „
ALFELDVS, vivit longum diſcedite curæ,
  Carnifices animi, carnificesq; thori.
En morbi excipulis eſt extricatus, & ipſo,
  Quem ſtruere ardebat Parca maligna, dolo.
Sic ſervare ſuos ſacrati numinis aura, „
  Sæpe etiam media morte fovere ſolet. „
Qui gravium gnaue tractant data pondera rerum,
  Publica privatis ante ferendo bonis,
Fallor? an aſpicio Alfeldum, vt mihi cor ſalit intra,
  Quid? non fallor, amat me Deus, ipſus hic eſt,
Salue vir præſtans, ô ſalve nobilis heros,
  Quis tua detinuit corpora morbus atrox?

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Num quæ quarta ſoror Furiis eſt addita Febris?
  Calculus an renum? ſive maligna phthiſis?
" Sit quicunq; velit, Deus eſt altiſſimus vnus,
"   Qui rotat humanas, ſorte jocante, vices,
" Qui vitam tribuit nobis, iterumq; repoſcit,
"   Non ſit vt accepti gratia ſurda boni,
" Qui nunc terrifico contriſtat fulmine terras,
"   Nunc iteràt liquidum Sole micante diem.
" Et nos ærumnis, interdum affligit acerbis,
"   Nec tamen optatam denegat almus opem.
Ac licet auxilii quædam cunctatio fiat,
  Tardus vt eſt duro ſæpe ſub exſilio.
Perfer & obdura, patentia nobilis herba eſt,
  Dulcius auxilium mox mora longa feret.
En tua qui triſti tentabat corpora morbo,
  Quam cito diuina te relevavit ope.
Quam cito reſtituit feſſas in priſtina vires,
  Reddidit & robur, quod fuit, ante tibi.
Pro quo tam ſuaui & jucundo munere Chriſto
  Grates ipſe tuo nomine ſemper agam.
Semper & vrgebo votis ardentibus illum,
  Servet vt incolumem teq; tuosq; diu.
Interea ALFELDI longum cum conjuge vive,
  Meq;, vt cœpiſti, plus adamandus, ama.
Id fore confido, qui noſcito ab vngue leonem,
  Mens, mihi ſtat totum, viuere velle tibi,

VII.

AD CLARISSIMVM VIRVM IOANNEM BVNSOVIVM. I. V. D.

NVllus vt in magno terrarum turbine Phœnix,
Aut vnus ſaltem eſt, Græculus vt blaterat.
Sic ego felicem hoc brumali tempore vitæ,
Nullum ſub toto ſuſpicor eſſe polo.
Aut ſi quisquam exſtet, te Bunſoui optime ſolum
Felicem ante alios arbitror innumeros.
Qui vera præſtans pietate probiſſimus audis,
Quiq; audis vera vir probitate pius.
Pectus & a teneris animaſti rore Latino,
Gnauiter artifluis invigilando libris.
Multumq; exſomnis dicundo jure peritus,
Et myſtes Themidos factus es eximius.
Poſt hæc vxorem placita cum dote pudicam,
(Vxorum dos eſt ſumma, pudicitia)
Nactus, & ingenio genium referentia patris
Pignora plura, tui delicium ſenij.
Quorum hi BVNſouI faciunt juveneſcere nomen,
Illa viro pellit cordis amaritiem.
Inq; algu eſt requies, in curis dulce levamen,
Rectrix natarum ſedula, gnava domus.
Nec ſatis hoc: quoniam qui te diteſcere cunis,
Is fecit ditem te quoq; divitijs,
Ac comtum omnigena paſſim virtute fideq;
Præſidiumq; Ducis, præſidiumq; fori,
Doctorumq; ſacro tandem diademate adauxit,
Et tribuit titulos, munera grata, novos,
Quos multis dudum Zephyris, & hirundine multa,
Ac rara emeritus, ſedulitate tua es.
Cur igitur non te felicem jure vocarem?
Qui dictis præſtas dotibus innumeros:

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Qui Legum norma jugulas ſine crimine lites,
Et Themidos ſtudio & qua decet arte ſecas,
Non veluti vulgus, quod velo iuris & æqui,
Verborum fumis ſpem gravidat ſterilem.
Auroq; emungit miſeros, & deinde clientes,
Macros, cauſſarum ſtrangulat exitio.
Non ſic: tu nullum lædis, ſed viuis honeſte,
Et tribuis jus pro poſſe cuiq; ſuum,
Quare age proſit honos, doctorum inſignia proſint,
Proſint doctorum inſignia, proſit honos.
Tutus vt inuidia pacatum tranſigere æuum,
Et poſſis cœptum perpetuare decus,

VIII.

AD MAGNIFICVM VIRVM PETRVM BRAND, OTTHONIS DVCIS BRVNS. ET LVNEB. CANCELLARIVM.

SÆpius exoritur ſacra conteſtatio litis,
An BONVS anteſtet DOCTO: vel DOCTVS honoram
Lucretur potius certantum ex pulvere palmam.
Quidam conſtituunt DOCTO, quod ſidera celſi
Doctrina ſuperet cæli, verumq; recludat
Omnigenæ Sophiæ, ac morbos nota arte repellat.
Quidam conſtituunt BONO honoram ex puluere
Quod purã liquido viuat ſine crimine vitam, (palmã,
Iuſtitiam colat, & diuina humanaq; ſervet,
Illi iterum extollunt Doctum, adductoq; libello
Producunt, is quod patres, aulasq; gubernet,

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Templa, ſcholaſq; regat, ſomniq;, vt dira venena,
Aut hydræ tactum Stygiæ, fœda orgia vitet,
Indomitum faciat mitem, agreſtemq; benignum,
Et cuncta informet patuli dædalmata mundi.

Aſt hi deinde BONVM extollunt, ſpretoq; libello
Cauſſantur replicis, hic quod, ceu virus Echidnæ
Effugiat ſcelus, & raro deliret amuſſi,
Nec domino famulus famuletur ſubdolus auro,
Sed leuet innocuos, nocuos compeſcat, & ipſa
Incluta Dædalei illuſtret confinia mundi.

Rurſum illi duplicis DOctum plerunq; recantant
Eſſe bonum ſed non contra, cum nec ſine docto
Curia, templa, ſcholæ, nec totus polleat orbis:
Et tandem his clauſis, implorant judicis æqui
Officium, ac litem rogitant ex aſſe ſecari.
Quod triplicis etiam adductis pars altera poſcit.

Iudex Pallas adeſt, quæ re belle trutinata,
Illi præ reliquis ſoli, qui præſtat viroq;
Emeritam tribuit, certantum ex puluere palmam,
Et ſic ex toto decernit candida litem.

Nunc igitur juſtum eſt, vt vir doctiſſime ſumas,
Iudicio Diuæ, Daphnæa è fronde coronam,
Qui bonus & ſimul es doctus, Themidosq; ſacratæ
Sedulus aſſecla, & per multo affixus oliva,
Nocturni parcus ſomni, parcusq; lyæi,
Dudum ſperatæ meruiſti præmia palmæ,
Qua te tigra triplex impræſens Mnemoſidarum,
Pallas & Ægiſona, & vir conſultiſſimus arte,
Publicitus Michael Graſſus promotor honorat,
Quare age, ſit tibi fauſtus honos, nova nomina fauſta,
Fauſta ſient patriis quoq; cuncta penatibus, ex queis
Strenua Doctoris ſolus Diademata geſtas.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Fauſtaq́; cuncta Duci, quem Cancellarius amplo
Conſilio & virtute, velut fulcimine, munis,
Vin' aliud? viuas, tecum tua adorea vivat,
Et cœlo ſerus redeas & lumine ſicco.
Hoc precor ex odio, multis hoc obſecro votis

IX.

IN FELICEM N. N. ET N. N. EX VRBE ROSARVM DISCESSVM.

NOn ſic magnanimos hoſtilia bella ſequentes,
Ingemuit tellus Itala, Scipiadas,
Nec ſic Pirythous dilexit Theſea carum,
Cum Stygis infernas tenderet ad Furias.
Sicut ego bino jam nunc viduandus Achate,
Queſtubus innumeris expeto vos ſocios,
Et retinere paro (quid enim non vera faterer,
Quam mihi ſit veſter dividiæ hinc abitus)
Verum tanta coquit cum vos diſcedere cura,
Alteriusq́; auræ ſpiritus exagitat:
Vt iam non remoram Muſæ, non dulce Roſetum,
Nec Sophiæ altrices alterius faciant.
Cedite, non renuo, repetituri omine dextro
Clarum doctiloquæ Palladium Philyres:
Heic vbi cigniferi Varnæ riualis Eliſter,
Largo Pegaſeas flumine ſpirat aquas.
Arctoæq́; Rhodi ſoror inclyta Lipſia, claros,
Innumero innumeros nutrit honore viros.
Cedite, non renuo, fatisq́; volentibus ite,
Quo fortuna vocat, quo Iove nata vocat.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Dum modo ſim veſtri ſemper pars altera cordis,
Sim mentis memoris ſarcina grata, ſat eſt.
Vos ego vel cineres inter, tumuliq; fauillas,
Fœnore perpetuo centuplici recolam.
Interea exortes damni fatalis, Amici,
Annos longæui vivite Neſtoreos.

X

IN FELICEM. D.B. EX VRBE ROSARVM ABITVM.

TVne hinc pontigradis per cærula currere plauſtris
Patria ad arua paras,
Amice jucundiſſime?
Tune in ſollicito gliſcis mœrore ſodales,
Plus nimiùm patriæ
Famelicus relinquere?
Tune à cygnifero Varna, Roſeoq; Roſeto,
Igniculis Sophiæ
Te te ſtudes ſubducere?
Quid fugitas? manta, turpis juveni eſt fuga, manta,
Non licet, ah libeat,
Certe libet, ſed non licet.
Perge ergò, haud renuo, ventis auſtralibus ito,
Quo Iove nata vocat,
Quo te Rotunda pellicit.
Dummodò fraterni pars altera manſero cordis,
Et tuus alter ego,
Extremum ad vsq; ſpiritum.

Dum-

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Dummodò præſtiteris cautelam, ne quid acoris
Dulcis amicitia,
Glaucomatisq́; expullulet.
Dummodò ſed ſt. Nam rigidum rigido vngue leonem
Iudico, luce diem,
Amore cordiſtuo intimum.
De me nil dubites, non blandi ſcommata fuci,
Promtaq́; verba moror,
Hos vere amo, queis vere amor,
Vin' aliud? Dii te ducant, ne prædo marinus,
Cœptum inimicet iter,
Ventiq́; Nerea aſperent.
Id quæſo ex odio, Nunc perge, valeq́;, Sodalis,
Perge, maris vocitat
Hoc te loco pellacia.

XI.

AD IOANNEM GEORGIVM GODELMANNVM.

I. V. D. ET AVLÆ SAXONIcæ Conſiliarium, cum ex alma Roſarum Academia Dreſdam diſcederet.

NOn noſtri arbitrii eſt, vbi vivere quisq́; velimus,
Aſt vbi ſupremus, vultq́; cupitq́; DEVS.
Conſtituente illo, quæ fiunt, omnia fiunt,
Sive accepta homini ſint ea, ſiue minus.
Non ergo impræſens mea fata incuſo ſiniſtra,
Quodq́; mihi aduerſum diua rotunda fluat.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Qui toties caris & fidis privor amicis,
Quos locus abjungit, vel rapit atra dies.
Nec te ſollicito, Godellmanne optime, votis
Ne Roſeæ linquas pulcra Roſeta Scholæ.
Cum tibi non libeat proporro hic ducere vitam,
Et mens ſit prorſus nolle manere tua.
Ah libeat? libet, ah liceat? non non licet. ergo,
Æquum eſt auſcultes, promtus vbiq́; DEO.
Qui te Roſtochium perduxit, jamq́; reducit,
Hic bene cuncta facit, fecit item & faciet. ,,
Ac equidem ipſe vnus, quanquam quod perficit vnus, ,,
Sæpius alterius perficit ipſe manu. (amice, ,,
Sunt ſatis hæc: nunc, quod reliquum eſt, cariſſime
Stipatus turba cœlite proſper abi.
Conſilioq́; tuo ſuffulci principis aulam,
Incluta qua celſo vertice Dreſda jacet.
Meq́; tui memorem memori ſub pectore ſerua,
Ac præſens noſtri hoc pignus amoris habe.
Per dium juro Fidium & cœli æthera teſtor,
Non te dimitto hinc abſq́; dolore gravi.
Non de mille malis me quid vehementius angit,
Perturbatq́; magis, quam tuus hinc abitus,
Sed mihi quid dolor, aut cordis turbatio prodeſt?
Divinum nemo vertere velle poteſt. ,,
Vnicuiq́; locum vivendi fata dedere, ,,
Vnicuiq́; locum fata dedere mori. ,,

XII.

AD MAGNIFICVM ET NObiliſſimum virum Henricum Ranzouium obitum amici ſui fideliſſimi Nicolai Caſæ lugentem.

“ *QVam breue, quam fragile eſt hoc præſens viuere*
“ *noſtrum,*
“ *Quod velut vmbra fugit, quod velut olla perit,*
“ *Quam leve, quam volucre eſt, hoc præſens viuere no-*
“ *Quod fœni inſtar obit, quod maris inſtar abit. (ſtru*
“ *Vmbra cito in nihilum recidit, cito frangitur olla,*
“ *Flaccesſit ſubito gramen, & vnda fluit.*
“ *Sed citius vaneſcit homo, quàm labilis vmbra,*
Olla levis, gramen deciduum, vnda fugax.
Nil adeo in terris firmum, ſed lubrica cuncta,
Cras qui nunc pulcrum floret, aret humo.
Nil adeò in terris lætum, ſed triſtia cuncta,
Cras, qui nunc ridet, funera mœſtus habet.
Hæc eſt humanæ communis portio ſortis,
Quam velut immotam vertere nemo poteſt.
Hic ſtatus, hæc lex eſt hujus miſerabilis æui,
Quam Summus fecit conſtituitq; DEVS.
Quo ſine ne cœlo paſſer dilabitur vllus,
Et minimus noſtro vertice crinis humi.
Nec quoq; NICOLEOS vitalia lumina liquit,
Ille tuus, RANZO, frater amicus honor.
Qui tibi Pirythoo Theſeus, Patroclus Achilli,
Polluci Caſtor, Niſus & Eurialo.

Immo & viſceribus propriis cunctiſq; propinquis
Carior, atque tui gloria cordis erat.
Sed nihil ad mortem fidiſſima pectora proſunt,
Nil fraternus amor, nil ſociata fides.
Quare age, diuino cum fiant ſingula nutu,
Ipſeq; ſis paſſus non leuiora prius;
Hunc quoq; præſentem patienter concoque luctum,
Impoſitumq; alto pectore perfer onus.
Exhaurire tuum eſt Medicus quæcunq; propinat,
Si medicamentum reſpuis, æger eris.
Reſtat nunc animum fortunam ad vtramq; paremus,
Siue ſecunda venit, ſiue nouerca venit.
Sanctaq; ſupplicibus laſſemus numina votis,
Vt ſemper placide, ſemper itemq; pie,
Vivamus Domino, dum vitam vivimus orbe,
Et moriamur ei cum venit hora mori.

Obiit Nic. Caſa A. C. 1594.
Iunii 29. circa quartam veſpert.

XIII.

AD MATTHIAM PAISENIVM GERMANÆ PHILOSOPHIÆ MAGISTRVM.

Diis rigido ſemper vendunt ſua dona labore,
At nihil illorum ſegnis inersq; capit. »
Ecquid & hoc, PAISENi, in te? quem tramite recto, »
Non labor & ſudor, non revocauit amor.
Fervida ſed tenerum teneris invaſit ab annis
Diſcere multa fames, noſcere multa ſitis.

Nocturna verſare manu, verſare diurna,
Dogmata ſacra patrum, ſcripta diſerta ſophûm
Aonidumq́; aliis ſimul impalleſcere chartis,
Indeq́; perpetuum conciliare decus
Nec tua te ſpes hoc facto concepta fefellit,
Quæ cupis ecce capis, quæ capis, illa meres.
Dum tibi ſperatos ſolers induſtria fructus,
Nempe magiſterij dona, decuſq; refert,
Proſit honos nouus hic, noua parta inſignia proſint,
Vtq; diu proſint, annuet alma TRIAS.
Perge modo inceptæ telam pertexere laudis,
Vtilis illa tibi, grata futura Deo eſt.
Vos vero ignaui hinc exemplum ſumite, quid ſit
Impenſe Aonijs invigilare ſacris.
Diſciteq́; admoniti, dum præſto occaſio præſtans,
Non cras, cras ſerum eſt diſcere, diſcite nunc.
Talpa velut ſolem faſtidit, noctua lucem,
Sic virtus pigros odit honora viros.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

PETRI LINDEBERGII ROSTOCHIENSIS.

SECVNDÆ PARTIS
Iuvenilium,

LIBER PRIMVS CONTINENS *EPITHALAMIA.*

NVPTIIS.

ILLVSTRISSIMORVM PRINCIpum: Domini CHRISTOPHORI Ducis Megapolitani, &c.

&

DN. ELISABETHÆ, Inclyti Regis Suecorum GVSTAVI filiæ.

IN denſa veluti dubius ſubſiſtere ſylua
Lignator ſolet, inſpiciens hinc inde virenteis
Ramos, ex æquo caſum minitante ſecuri:
Copia ſic ingens, dux illuſtriſſime, laudum,
Incluta progenies atavûm tua vivida virtus,
Iamq́; nouo iungenda toro digniſſima conjunx,

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Suſpenſam retrahunt mentem, perq́; omnia vorſant.
Quare ô Latoides, tuq́; ô Iovis aurea proles,
Diua Venus, cui ſunt ſemper connubia curæ,
Aſpira promtas vires, animumq; paratum
Effice, nec dextro facilis mihi numine deſis.
Tuquoq; CHRIſtophore, ô dux illuſtriſſime, priſcæ
Gentis Obetritæ magnum decus, annue cœptis,
Aſpiciens noſtros geniali fronte labores.
Sic mea ad optatum penetrauerit anchora portum:
Sed quid Muſa taces? modulos deprome ſonanteis
Quæ'es ſollicitus vitæ meditatus Arion
Delphinas mulcens puppi deiectus in vndas.
Heruleiq́; ducis cane ſtemmata clara, peractas
Illius referens pompas, tædasq́; iugaleis.

Vrbs antiqua jacet, pelago circumflua magno,
Cui dedit aſperitas terræ Stocholmia nomen.
Arx vetus hic, veterum ſedes pulcerrima regum,
Fortia qui Sueonum tenuerunt ordine ſceptra,
Huc vbi Chriſtophorus, felici ſidere, ſponſus,
Sub gelidas gentis, princeps Megalæpolis arctos
Venit, nobilium circum ſtipante caterva.
Lætitia exſultant portus, portæq;, viæq́;
Gratanti ſimiles, turres capita alta tremiſcunt.
Rex gaudet gaudetq; nouum Regina videre
Sponſum, & Sponſa ſuum venientem læta maritum:
Exſiliens gaudet populus, tota aula triumphat.
Lætiſono reſonant cantu fora rauca ſtrepentem
Dant inflata ſonum celſis de turribus æra:
Fulminat ejaculante globo quoq; bellica muris
Machina, fumoſo terras opplente vapore.
Mox orator adeſt regis, cui copia fandi

Con

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Conceſſa hic ſponſum regali more ſalutat.
Dii tibi magnanime ô princeps, ſi numina tangunt
Vota hominum, vt tangunt, longinqua dulcia vitæ
Tempora dent primo, thalami pariterqꝫ ſecundent
Fœdus, & optata faciant te prole parentem,
Illeqꝫ ſit felix, ſemper felixqꝫ recurrat
Sponſe dies, noſtras quo primum es ductus ad oras,
Adveniſſe etiam te rex cum fratre, Ioannes
Invictus gaudet, cum te magnumqꝫ bonumqꝫ
Eſſe videt, gratusqꝫ venis, ſponſæqꝫ pudicæ
Exſpectatus ades, tandem illuſtriſſime ſponſe.
Dixerat, ecce alius reſpondens talia fatur:
Rex genus egregium Sueonum, ſate ſanguine regum,
Cujus laus vivit terris, & viuit olympo,
Quas tibi, quas inquam, referam pro munere grates,
Tam placido, quod nos exceptos ore ſalutas,
Ac nos quam dextra fauſto prius omine tangas,
Ergo tibi rurſum longævos Neſtoris annos
Opto, ſui oblitæ producant ſtamina Parcæ
Sic fratri, atqꝫ tuæ cara cum conjuge proli.
Interea accedit paulatim regia virgo,
Atqꝫ nouo trepidans trepide venit obuia ſponſo,
Qui cupidam cupidis cupide complectitur vlnis,
Dum præbet roſeis mille ac mille oſcula labris,
Mox tubicen tumido replens cava cornua cantu,
Dat ſignum, lautas regali more paratas
Iamdudum eſſe dapes, & Bacchi munere menſas.
Accumbunt læti juſto mox ordine reges,
Poſt alij proceres, vinum depromitur auro,
Splendida dum celebrant lætis conviuia tectis.
Atria dulciſono reſonant regalia cantu,

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Et clangente tuba fragrantia vina coronant:
Vnanimis procerum ſpumantes turba culullos,
Euacuando mero commendat guttura Iaccho
Dulci, dum bifores intrarat Luna feneſtras.
Iamq́; dies iterum nigras contraxerat vmbras,
Et plenam Phœbus radebat lumine terram,
Sponſus adeſt meditans ſperata cubilia ſecum,
Et quando celebret, rata mox ſententia menti
Stat, ſtatuitq́; diem rege applaudente, jugaleis
Quo ſponſus tœdas regum de more celebret.
Ante tamen veſtri ſocialia fœdera lecti,
CHRISTphore, ô princeps clariſſime, fortia patrum
Facta canam, proavosq; tuo longo ordine dicam:
Vt relegendo legas decus immortale parentum,
Qualia tractarint forti multa horrida Marte
Bella, viri quales, quot parta labore trophœa.
Hæc animo te voluentem dux inclyte tangat,
Nunc proavûm virtus, nunc gloria clara parentum.
Delius ipſe leues impellens pollice chordas
Sic canit Herulea referens cunabula ſtirpis.
Primus avis, proauisq́; potens, atavisq; BILVNgus
Regis Aritberti proles clariſſima dictus
Heruleæ gentis, regum de ſtirpe, tyrannus.
Hic cum multa foras rigidi certamina Martis
Geſſiſſet, primus turritam condidit arcem,
De cuius regio hæc cæpit poſt nomine nomen,
Cui natus ſceptrum regni, faſcesq́; ſuperbos
Succedit patris retinens MISILAVS, amore
Bellorum flagrans nullo, ſed ſtructa parentis
Templa Deo, & patrias flagrans euertere ſedes.
Hunc ſequitur rigido MISTEVVS acinace clarus,

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Et fulmen belli, metuit quem Rhenus, & Albis,
Danubiusq; ferax, tota & Saturnia tellus.
Hic cataphractus equo, calcando viriliter hoſtem
Bellica magnanimi ſubiit certamina Martis,
Et Scythicos arcus, & tela Typhoëa temſit.
Hoc patre vitales VDO eſt deductus in auras,
VDO contemtor Divûm, crudelibus armis
Chriſtiadum inſectans trepidam ſine fine cateruam:
Perfoſſus tandem qui vindice concidit enſe.
Cui mox ſucceſſit GODSCALCVS filius, almæ
Plantator fidei, & diuini cultor honoris.
Hic etiam haſtatos cuneos, clypeataq; ſecum
Agmina deducit, magnasq́; ad prælia turmas
Vt patris mortem, fœdos ſcelerisq; miniſtros
Vlciſcatur ouans replendo cædibus agros,
Sed bello rediens divûm pia dogmata faſſus,
Confoſſus lethali exhalat vulnere vitam.
Dein patre confoſſo BuTES depellitur oris
Expulſus patria propriis, rurſusq; reductus
Inſidiisq; dolisq; latenti cæde necatur.
Poſt hunc HENRIcus frater cingendo paternos
Fortiter armorum ſolerti indagine muros,
Arripuit regnum, faſcesq; a fratre relictos,
Pace domi facta, tutus poſt pace tenebat,
Hoc etiam exſtincto rurſum rurſumq́; tumultum
Ecce novum renouant, miſcendo prælia, nati.
SVENtepluchs ſuaſu conſortia corpora fratris,
Fratris CANVTI, mucrone forantur acuto:
Qui luit accepto tandem quoque vulnere pœnas.
Poſt, SVINICO patrii recipit diademata regni,
Qui mox, infelix nimium, ſub limine primo

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Imperij, vt patres rigido transfigitur enſe.
Et quia nulla thori fuerant huic pignora, rurſum
En PRIBISLAVS ſceptro regnoq; potitur.
Fratreq́; NICOloto ſocio bella horrida duxit,
Qui vincla, exſiliumq;, & ſævos pertulit hoſteis:
Quos PRIbislaus ſequitur fulgentibus armis
Nicoloti proles ſibi debita ſceptra capeſſens,
Hic virtute ingens, duris ingentior armis,
Alcidisq; arcus, & tela volantia temſit,
Hic loca, quæ quondam magni veſtigia Chriſti
Senſerunt, vidit, Rhodani ſpumantis & vndas,
Hic Tiberimq;, Padumq́;, Iſtriq; binominis oras,
Vltimus Heruleum fuit, & de ſtirpe tyrannus.
Hoc patre vitalem BVREuinus in aera prodit
Heros magnanimus, laus & non vltima gentis
Heruleæ, faſces retinendo pace paternos.
Poſt hunc imperij regalia ſceptra capeßit
HENRICVS, non patre minus clariſſimus ipſo,
Cui quatuor peperit conjunx pulcerrima natos,
Indolis egregiæ, de queis mox maximus æuo,
Arripit imperium, exſtincto jam patre Ioannes.
Hic ille eſt, hic eſt diuini dogmata verbi
Qui docuit princeps, & ab illis nomina cœpit,
Hic eſt, quem quondam populoſa Lutetia nouit,
Heic vbi diſtinguit turritos Sequana muros,
Quem ſequitur princeps antiquo ſtemmate clarus,
HENricus, patriæ laudis non degener hæres,
Hic eſt a patriis qui dum proficiſcitur oris
Aſpiciens Solymos, & Chriſti nobile buſtum,
Cum ſeruo, longo retinetur carcere captus,
Mox patris abſentis regni ſuſcepit habenas
Henricus clarus titulo, factusq; LEONIS.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Hic Leo terribiles excire cubilibus vrſos
Terribilis poterat, tauriq; effringere cornu.
Hic ira, belloq́; fremens Leo tecta domorum,
Atque vrbis Roſeæ, ſic ardua mœnia luſtrat,
Sic luſtrat, roſeus fluat vt mox vndiq́; ſanguis,
Ingentem faciens conuerſa per agmina ſtragem,
Non Leo erat, ſed homo ſano cum corpore ſanus,
Quem non infeſtæ potuerunt perdere gentes,
Quem neq́; tela, nec arma, nec acer vincere miles.
Exſtincto patrios faſces jam patre Leone,
ALbertus recipit rurſus cum fratre IOanne,
Quorum bella gerit ſenior multa, horrida multa,
Et res præclaras, celebri dignasq; triumpho.
Hic etiam inſignes referens ex hoſte triumphos,
In patriam lætus victricia retulit arma,
Atq; ob id amborum viuit ſuper æthera nomen.
Nec minus ALbertus factis magnum æthera complet
Gentis Obetritæ dux optimus, & Sueonum Rex.
Qui cum nomen habet patris, gravitate parente,
Nec virtute minor, ſed multo clarior ipſo eſt.
Ardua tranſcendens majorum facta ſuorum:
Nec virtute minor fuit, alto pectore Magnus
Illius frater, cui ni tam cruda ſorores
Stamina rupiſſent, multo præclarior eſſet.
Laudibus excellit laudes, longeq́; relinquit
Majorum celebres celebri famaq; IOANNES,
Pegaſidum cultor, pater Aonidumq́; ſororum:
Qui Varni gelidas erexit primus ad oras,
Dulcibus inſtaurans pretioſa palatia Muſis.
Cui mox HENricus dictus cognomine CRASSVS,
Imperij retinens ſuccedit ſceptra parentis:

Qui patriis magnum virtutibus æquat Achillem
Æterna æternum retinendo in ſecula nomen,
Poſt hunc imperij MAgnus ſua fræna capeſſit,
Magnus qui magnos duxit cum laude triumphos,
Re magnus, major virtute, & maximus æuo,
Hic Solymos etiam celebres, montemq; Syonis
Vidit, & Appenninigenas bis Tibridis vndas,
Luſtrauitq; ſimul latas Germanidos oras.
Aggreditur regnum moriente à patre relictum
HENricus patrij rurſus ſucceſſor honoris.
Hic fuit egregius princeps, belloq; domiq;,
Conſilijs felix, præſtans virtute, fideq;.
Pro grege magnanimus pro legeq; victor avita.
Ecce iterum Magnus regum de ſanguine natus,
Non aliter quam cum radiantem Cynthius orbem,
Iam fulgens profert fulgenti lumine, prodit.
Hic ille eſt, cui Romanæ facundia linguæ,
Ingenuasq; artes ſemper perdiſcere melli,
Cui Phœbus, comitesq; novem, cum Pallade nomen,
Indiderat Magni, magnis virtutibus auctus
Quod fuerit, Muſas firmoq; amplexus amore.
Pacifico imperium præſtans cum fratre tenebat,
ALbertus, factis proauos ingentibus æquans.
Hic fuit imperij lumen, decor vnicus orbis,
Princeps magnanimus, dux optimus, inclutus heros:
Priamides factis, fortis Tyrinthius armis,
Egregia princeps forma, vultu ipſius Apollo,
Et tuus hic genitor fuit illuſtriſſime Sponſe.
O decus, ô ingens laus, talem habuiſſe parentem!
Et patre exſtincto mox IANE Lbertus habenas
Occupat imperij, tuus, illuſtriſſime frater:

Quem

Quem patrem patriæ, pacis placidæq; patronum
Dixerunt ciues, quos tutos pace regebat,
Qui Clario Themidis ſtudio ſua nomina ſtirpis
Clarauit, magni faciens Heliconis alumnos,
Quam placidus fuerit, quam clemens, quãq; benignus,
Quæſo quis ignorat? cum toto viuida virtus
Illius & laus inſignis celebretur in orbe.
Nec te magnanime, ô princeps VLRICE, ſilebo,
Qui nunc ſceptra tenes, ô regni nobile lumen:
Quid referam laudes, aut quid præconia famæ
Magna tuæ, cum ſis per te ſuper æthera notus.
Te dicunt patriæ patrem, paciſq; ſequeſtrum
Ciues, te facilem, clementem, teq; benignum,
Imperioq; tuo ſeſe omnes ſubdere gaudent,
Viue diu princeps ô clementiſſime: viue,
Caſtalidumq; chorum, patriæq; tuere ſalutem.
Quem tandem ſequeris Sponſe illuſtriſſime, Sponſe,
CHRIſtophore, Heruleæ decus, & laus vnica gentis,
Queis CAROlum fratrem, cujus quoq; ſecula notum
Laudabunt ventura tuo cum nomine nomen.

Sed quia nunc iterum Titan abiturus ad vndas
Heſperias, feſſo caput inclinauit Olympo:
Tempus adeſt, quo Sponſe tuis clariſſime tædis
Gratuler ex animo, cum primum craſtinus ipſum
Cynthius adducet radianti lumine ſolem,
Aſſocianda tuo tibi deducetur ad aram
Sponſa toro, tua vita, ſalus, tua ſola voluptas.
Eia igitur felix nimium, nimiumq; beatus
Qui tibi legitimo coniungis fœdere pulcram
O pulcram regum magno de ſtemmate Nympham,

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Et velut Æmonio ſol mane exortus Olympo,
Condecorans terram nitido ſpendore, coruſcat:
Sic modo ſponſa nitet, ſic ſic tua ſponſa coruſcat,
Sed vos, quod ſupereſt, conſervet amore Dione
Vnanimes dulci, longosq́; Hygiea per annos,
Vt ſic poſſitis tutam perducere vitam,
Et natis menſas ornare, nepotibus ædes.
Fulgida jam roſeis aurora reduxerat ortus,
Ecce iterum læto complentur cornua cantu,
Iam lituiq; , tubæq; ſonant, jam tibia tinnit:
Interea ſacras venit torquatus ad aras
Sponſus, nobilium longa comitante corona:
Quem ſenſim ſequitur, trepido pulcerima greſſu
Sponſa nitens auro, pulcroq; micans Hyacintho.
Ingenti quoq; Nympharum ſtipata caterva.
Exin veridicus longa cum veſte ſacerdos
Accedit, ſponſos regali fœdere jungens.
Et tandem, quoniam iam dudum cæna parata eſt,
Diſcumbunt hilares iterum longo ordine reges.
Magnificis proceres imponunt fercula menſis,
Inſuper & pleno ſpumantia pocula Baccho,
Dum læti lætis agitant convivia tectis.
Poſt quoq́; Nympharum turba ludente, choreas
Exercent, dulciq́; diem certamine claudunt.
Iamq; iterum Morphæus nigras abiturus ad vndas
Æthereos ſenſim demonſtrat noctifer ignes
Ecce parant ſponſi componere corpora ſomno,
Atq; nouos thalamos lecto firmare jugali,
Rex, cum Regina, vultu trepidante ſororem
Adducit ſponſam, cupido traditq; marito,
Qui mox ſubſternens candenti brachia collo,

For-

Formoſam lætus lætis amplectitur vlnis,
Cumq; illa, donec lucem ſol aureus ipſam
Reddiderat, ſperata diu ſibi gaudia miſcet.
Atque vbi jam medio ſol eſt altiſſimus orbe,
Rauciſono reboat rurſus caua buccina cantu,
Dans ſignum, fuerint quod larga repotia dudum
Et Cerere, & Baccho, regum de more parata:
Reges accumbunt, juvenum flos prandia menſis
Imponit lautis, & ſic conuiuia læti
Per multos ducunt felici ſidere ſoles.
Belligeras donec tandem longo ordine naues
Inſtaurant, campos ſalis vndoſoſq; remanant.
Intonat è volucri jam machina bellica puppi
Primum, producens reboantia murmura ponto:
Non aliter quàm cùm rapidum per inania fulgur
Concidit, & fracto diſploſa tonitrua cœlo:
Talem, dum patrias, peteret cum conjuge ſedes
Princeps, ære globos dabat ejaculante fragorem.
Dumq; ſedet naui fugiunt vaſto æquore nimbi,
Accedit Glauci chorus, Inouſq; Palæmon,
Qui mox vnanimes ventis inflata ſecundis
Vela implent, patriæ rurſus dominumq; reducunt.

NVPTIIS LVCÆ BACMEISTERI SS. THEOL: D.

ARdua ſuccreuit geminis diſcordia Divis,
Vtrum commodius reſoluto vivere collo,
Vel ſua conjugij ſubmittere membra lupato,
IVNO refert, felix ille eſt qui compare vita,
Cœlica legitimæ non ſpernit vincula tædæ,

Vnani-

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Vnanimemq; thorum, ſine quo mortalia cuncta,
Nec totus poterit rectæ ſubſiſtere mundus.
Quisquis es, hoc moneo, hoc totum tibi viuere ſum[...]
Rurſum PALLAS *ait, fœlix qui cœlibe tæda,*
Fellea ſollicitæ contemnit gaudia vitæ,
Lectiq; illectum, per quem præſtantia quæq;
Oppida, cum magnis paſſim cecidere tyrannis.
Quisquis es, hæc moneo, & majora incommoda vit[...]

COPVLA *conjugij certè afflictiſſima res eſt,*
Et labor & dolor, & curis admiſta voluptas.
Sæpe proterua vxor, nata improba, filius effrons,
Nunc triſti ſquallet morbo, nunc tabe pereſus
Præpropere nimium moritur, nunc victus, amictus,
Nunc panis, penus, & perverſa pecunia deſit,
Queis ſine ſpreta jacens rerum gemit indiga virtus,
Nec potis eſt placide, placidam traducere vitam:
Quicunq; es; fugita ſimile exoptarier ævum,
Tale onus eſt, Nam qui tacto decumbere fulcro
Gliſcit, & amplecti viduam, is fere herilia vendit,
Doteq; emit litem, dum dotis pondera ſpectat,
Cumq; labore graues mordentes pectora curas.
Innuba virginitas Divorum nobile donum eſt,
Dixerat hæc PALLAS: *mox* IVNO *farier inſit.*

COPVLA *coniugii expertis gratiſſima res eſt,*
Et comes & genitrix hominum, & diuina voluntas.
Obſequioſa tori conſors matremq; patremq;
Linquit, & ad teneras dominum canit abdita cunas,
Si mœſtus mœſta eſt, lætatur coniuge læto,
Ambobus commune bonum eſt, vnumq; periclum,
Ambobus commune malum eſt, vnumq; lucellum.
Miſta vtriusq; caro, formæq; æqualis imago,

Exhilarat ſenio coctos, & prole beata
Nomen in æternum curat juveneſcere ſeclum,
Quicunq; es, ſemper vivat te credito famæ,
Non onus eſt ſed honos, nec Marte vel Arte jugalis
Firmatur lectus, fato nectuntur Amores,
Fato ſolvuntur, veluti mortalia cuncta.
Gnaua domus rectrix vidua eſt, fulcrumq́; mariti,
Nupta viri decus eſt pulcra, & vere altera vita,
Viuite conjugio, qui vultis viuere idipſum
Officium ſuperis gratum, & laudabile donum eſt,
Dixerat, & tacito pauſam facit ore loquelis.
Nunc petitur judex, judex aptiſſimus adſtas
Clare vir ingenio, ſacrato codice clare,
BACMESTERE, prius qui tædæ commoda noſti,
Macte age, præſentem facilis componito litem,
Veraq; Iunonis mecum conſulta probato.
Annuis extemplo. Nam commoda plura, jugali,
Et majora malis bona ſunt, quam triſtia, lecto.
Et mala juncta bonis, quocunq́; in munere vivas.
O igitur felix iteres Duce & auſpice Chriſto
Connubium, vivant chari tibi pignora fulcri,
Vivat ſudorum conſors, vivasq; ſuperſtes,
Donec auus poſſis triplicem numerare nepotem.

NVPTIIS NICOLAI DOSSII. MED: DOCTORIS.

NOn leuis exoritur geminis contentio Divis:
Nam CYTHEREA, meus præſens hic DOSSIVS, inquit,
Qui puer à teneris caſte mea caſtra ſecutus,

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Et noſtri, torrens, confoſſus arundine teli eſt,
Iccirco viduam ducet pro conjuge honeſtam.
Contra PALLAS *ait, meus eſt, nam flamine noſ*
Hactenus impenſe luſtrauit Phocidos arva,
Et dignis titulis meritiſq; eſt dotibus auctus.
Idcirco pulcram ducet pro conjuge nympham.
Nympha placet cunctis juvenumq; eſt ſola voluptas
Omnis & in bella ſemper ſtat virgine cura,
Quæ natis menſas ornare, nepotibus ædes,
Et triſtes poterit ſolari provida caſus,
Obſequiis viri ſeſe conſueſcere, & inde
Rite maritali ſubmittere colla lupato
Quisquis es ô viduo nolite credere fulcro,
Iunge parem, plenaq; fatiga corpora meſſe.
Iuſſa ſequi mandant viduæ, & dominarier optant,
Suſpiciuntq; virum, cum nulla eſt gratia vultus.
Et ſolitos ægrè poſſunt dediſcere ritus.

Vix PALlas, *ſubito* VEnus *alta ſilentia rumpit*
Invida quem vitias? non vna eademq; puellis
Perpetuo forma eſt, nec ſemper lilia vernant,
Sæpe levis, laſciva, nocens, temeraria, diſcors,
Dura, ſuperba, procax, viduisq; indoctior exſtat,
Et partis neſcit rebus moderantius uti, (ſtru
Aut regere arte domum, aut nequam regere arte min
At viduas contra clementes vſio fecit,
Rarus eis faſtus, leuitasq; aut verbera linguæ,
Sed ſincerus amor, comes experientia, prolis
Spes firma, accenſus focus, & grauis æris aluta.
Quisquis es, intacto nolite credere cæſto.
Dixerat: En IVNO, *qui ſic contenditis, infit,*
Sola ego placabo lites, & iurgia demam,

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Sit Cytherea, tuus: tuus, & Tritonia, ſponſus,
Altera præſideat menti, altera dexter Amori,
Et ſic veſtra habeat certum contentio finem.
O igitur DOSSI, viduam complectere ſponſam;
Conſilio Diuum, & iugi dulcedine vitæ
Non ſine vagitu Cumæum tranſige ſeclum.

NVPTIIS EOBALDI BRVM-MERI I. V. D.

IMmenſum decus eſt genitorum nobile ſtemma;
Magnificumq; genus patrum: ſed adorea major,
Si quis ſe dominæ rivo virtutis inauret,
Marte ſuo, & parto late ſcintillet honore:
Major adhuc laus eſt, vncto ſi ſemine ſemen,
Non ſpuriam jactet famam, non jactet auitam,
Sed patria & propria ſeſe virtute perennet,
Parturiatq; ſibi longinquo nomine vitam,
Sic de te BRVMmere loquar, qui Conſule patre,
Ac tali, cuius Reſpublica noſtra ſeneſcens
Multum ſenſit opem, non tantum es natus, at ipſe
Dum vera graſſare via ad Divæ arva Themiſtos,
Doctoris titulum ſumma tibi laude paraſti,
Iamq; nouam ducis nuptam tibi ſanguinis alti
Æqualem ſpendore, iisdemq; parentibus ortam.
Quorum nota fides patriæ, virtusq; probata
Heruleis Ducibus, ferme omnem circinat orbem.
Nam quis doctrina, calamo, facundia & vſu
Magnificum neſcit Mylium (qui paginam vtramq;
Fortunæ expertus dubiæ, velut alter ocellus
Principi adhærebat defuncto, illumq; juvabat

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Conſilijs ſanis, vt Cancellarius idem
Et nunc ſuffulcit nato hujus gnauiter aulam)
Sponſæ, ſponſe, tuæ patrem? Quis deniq; neſcit
Illam illam Suadam, illud & illud nobile ſidus,
Illum animum ac animam, Roſei nervumq; Roſeti,
Cycneum, altiloquum, comem doctumq; CASElium
Affinem, de queis reliquis vt & ordine amicis,
Parcius hic ſcribam, ne palpum obtrudere dicar
Vel fucum petere, aſt ad te, Sponſe, optime ſponſe,
Divertar poſtliminio, qui ætatis in ipſo
Veſtibulo, ſacro ſacrarum nectare legum,
Et legum ambroſia, & doctrina diuite clarus.
Emerita emeritæ meruiſti præmia palmæ,
Verſarisq; inter Rabbinos, cæreæ jura
Qui nec detorquent, qui nec fora litibus armant,
Sed quoscunq; proba defendunt lance clientes.
Dijfaxint ſuperi, vt ſpartam ſine pectoris algu
Impoſitam exornes, & longum vivere vivas
Temporibus canus canis, quos copia late
Conſulat heroum, quos plebs viliſſima honoret,
Cives magnificent, vagitu pronuba ditet,
Pallas ſublimet fama, maturaq; tandem
Hoſpitio excipiat læti vindemia cœli,
Vin aliud? vivas, tecum conjux tua viuat,
Sic tamen vt lecto exſulet inteſtina procella,
Carnificesq; tori curæ, Pax aurea regnet,
Qua ſine vel minima, aut præſens prouincia nulla eſt.

NVPTIIS MAG: IOACHIMI VVESTPHALI.

DVm vigil ex viridi caſtæ Tritonidos antro,
Omnigenas Sophiæ rimatur VVESTPHALVS
artes:
Non illum Paphius protectum Gorgone ahenus
More ſuo torret, ſtringitq; reciproca flamma.
Hoc noſcens Cypris puerum furtiva ſubornat,
Qui ſubito alta minans laſciuum circinat arcum,
Intentatq; viro fruſtra: nam miſſile telum
Cum domino in volucres Pallas diverberat auras.
Ille fugit, matriq; refert ſua ſpicula nervi,
Queis ſimilem patitur genetrix exinde repulſam:
At Diva, ut vidit ſeſe quoq; temnier armis,
Vindictam eructat celerem, & non Marte ſed arte,
Non vi ſed technis, vincendus VVeſtphalus inſit,
Inſit & hunc verſo compellat ſubdola vultu,
Eſt mihi quem cernis, Præceptor candide natus,
Quem Latias cupio linguas arteſq; doceri,
Si vacat ergo tibi, dignum lucrare minerval.
Annuit ille, ratus vetulam pretiumq; requirit,
Protinus emiſſo jaculo, Puer, accipe, clamat.
(Qui mea credebas gratis tibi tela parari)
Præmia digna, virumq; occulto vulnerat ictu,
Quem non herba potens, non cœlum, alijq; liquores,
Sed caſtæ ſolum ſanabit virginis ardor.

Quare Reginam, quam dat Venus optuma ſponſam
Sponſe cape, & crudo rurſum medicare dolori,
Illa tua eſt, & te ſolum ſuſpirat hiatq;,
Et Regina tuo gaudet ſe ſubdere ſceptro.
Tuquoq; ſponſa novo compreſſis plurima labris
Baſia da ſponſo, vulnuſq; levamine mulce;
Sic ſeros vobis canos, tædæq; tenorem.

Extentumq; dabit placatus Iupiter ævum,
Et tandem faciet multis diteſcere cunis.

NVPTIIS PAPENDICI COSSII.

QVod tibi Leucoream ſum pactus ad Albidos v-
bem,
Cum viſum Auſonios peterem felicibus orſis
Ipſa ruinoſæ rediuiua cadauera Romæ:
PAPENdice joco, nunc nunc demum evenit, ecce
Virgine Leucorea ſpreta, ſpreta Philyræa,
Balthicam amas Nymphen, cui de Ioue nata virago
Æqualem propriæ ſpeciem, Cythereaq́; formam
Indidit, & raros generoſa modeſtia mores.
Præ reliquis multis: patria hic vbi concubat axi
Mœnalio Rhodos, & Varni bibit alta fluenta:
Balthicam amas Nymphē, quæ te redamando, non
Se ſubdi gaudet ſponſo, tecumq; jugali
In flore ætatis vinciri compede gliſcit.
Quid ceſſas bone ſponſe tuis in vadere flammis
Sponſam conceſſis? quid quid nova gaudia differs?
Quid ceſſas bona ſponſa tuum recreare maritum
Baſiolis? quid, quid corpus conjungere differs?
Serpite in amplexus, intactas ſoluite zonas
Primitias Veneri, vt poſt ter tria cornua lunæ,
Is pater, & genitrix poſſis tu nupta vocari,
Dij vobis ſuperi venturæ commoda tædæ
Et vim præſtabunt, dij firmo glutine veſtros
Nodabunt animos, fauſtumq́; dabunt Hymenæa,
Dij crebras gazas, natûmq́; crepundia multa,

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Et plures tandem facient vos condere ſoles:
Si comes adfuerit pax vera, eademq; voluntas,
Et corpus complexu vnum, & duo pectora in vnæ
Conſolidata fide, ſed quod jam ſæpius vrſi,
Dum locus & licitum ſuaui indulgete juventæ,
Hæc medicina mea eſt, hic veſtri fomes amoris.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

PETRI LINDE-BERGII ROSTOCHIENSIS.

SECVNDÆ PARTIS

LIBER SECVNDVS, CONTINENS *EPITHALAMIA.*

NVPTIIS HENRICI RAMELII, Regis Danorum Cancellarij magnifici, & ABELIS Rantzoviæ.

H *enrice* Aonidum B*aſis*, Et *f* L*os nobilis inte* R
E *ximio* S *regni procere* S, *quis non tibi fauſt* A
N *uptæq́; exo*P*tet?* Prece *quis non ſupplice nume* N,
R *epleat ut veſtras con*COR*dia cœlica mente* S
I *nvocet? ac a* N*imo* N*on monſtret gaudia tot* O.
C *hriſte paren* S *rerum, fac po*S*ſint exule luct* V
V *nan*ı *mes ſupereſſe d* I *u, factiq́; marit* I
S *uppler innume*R*o r*AM*is f*ELI*cib*VS *aru* A.

Hoc preco, hoc quæſo, juſtis Deus annues votis.

TE-

ΤΕΤΡΑΣΤΙΧΟΝ CONTINENS CVM EPOCHÆ Chriſtianæ, & mundi conditi annum, tum menſem, diem & locum contracti matrimonij.

ALtera LuX FebrVI Phœbeo aCCeSſerat ortV,
SponSa VbI RaMeLIo ConSoCIata noVa.
HoLSatIæ ante aLIas FLensbVrgVM aMpLISsi-
Ma MerCe,
EXerIt hIC qVa SVVM, ſorte faVente, CapVt.

Id eſt A. C. 1589. Feb. 2. Anno mundi 5551.
Flensburgi.

NVPTIIS CONSVLTISSIMI VIRI D. IACOBI BORDINGI, CONSILIARII DANICI ET CANCELLARII MEGAPOLITANI.

QVam pulcrum, eſt, viduus viduam cum con-
juge rapta
In thalamum rurſus ducit, amatq; probã.
Quæ par natali eſt, par cenſu, par animoq;
Par ætate viget, par & amore calet.
Quæ non ſtirpe nimis clara, nimis ortaq; vili eſt:
Hæc odioſa etenim fit breui, at illa ferox,
Non opulenta nimis, nimium nec egena vocatur;
Dis plerunq; tumet, paupera ſpreta jacet.
Non juuenis nimium, nimiumq; grauata ſenecta,
Mente labat juvenis, debilitate ſenex,

Non laſciva nimis, nimium pudibundaq; vivit;
Vtraq; non potis eſt exhilarare virum.
Non rubicunda nimis, nimium nec candida ſplendet,
Candida ſit ſomno, ſit rubicunda mero.
Non vinoſa nimis, nimiumq; addicta veterno;
Ebria nil prodeſt, deſidioſa nocet.
Sed quæ pulcra, pudica, ſagax, induſtria, prudens,
Sobria, fida, decens, pura, modeſta, pia eſt.
Quæ novit regere arte domum, regere arte miniſtr
Et quodcunq; ſuum ſcit facere officium,
Talis, cum BORdinge, tibi diuinitus uxor
Contingat, ſupereſt ut bona multa precer,
Faxit cunctiſator longinquum vivere vivas,
Non ſine laude ſolo, non ſine laude polo,
Temporibus canus canis, quos magna caterva
Conſulat heroum, vulgus honoret inops,
Divitiis cumulet Iuno, Tritonia fama,
Et fœcunda Venus prole frequente beet.
Quæ corpus, fulcrumq; ſuum cereale coronet,
Et referet, matrem ſemine, mente patrem.
« *Fiet: ne dubites, quoniam certo omnia fiunt*
« *Non ſine delectu judicioq; DEI.*
« *Qui, quid opus cuiq; eſt, ſatagit, quid inutile callet,*
« *Cujus item dono quod datur, omne datur.*

NVPTIIS MAG. IOANNIS POSSELII.

NVlla ſalus homini ſine compare ducere vitam,
Optuma dos etenim fida marita viro eſt,
Mœſtus es: egregium præſtat ſolamina mœſto,
Lætus es: extemplo lætitiæ illa comes,

Sanus

Sanus es: obſeruat ſanum, retinetq; valentem,
Æger es: ægrotum ceu medicina fovet.
Aſper es, illecebris verborum mitigat aſprum,
Confectus ſenio: mite levamen habes,
Te recreare cupis? licitum, vis ludere? ludes.
Gaudia ferre? feres, eſſe beatus? eris
Aſt opus eſt fidam ducas ſine labe maritam,
Quæ neq; dura nimis, quæ neq; blanda nimis,
Quæ tibi par ortu, par gazis, par animoq;,
Non opulenta nimis ſit, neq́; curta nimis,
Quæ munda incedat veſtitu ſemper honeſto,
Non ſit comta nimis, ſit neq́; fœda nimis.
Vni quæ placeat placido ſermone marito,
Non taciturna nimis, garrula neue nimis.
Quæ didicit regere arte domum, regere arte miniſtras,
Non effuſa nimis, nec quoq; parca nimis.
Quæ fugienda fugit, dicendaq; dicere novit,
Et ſua penſa domi perficit inſtar apis.
Talis, amice, tibi cum detur cœlitus vxor,
Quid ſponſis aliud, quam bona multa precer.
Serpite in amplexus, licitisq; adſueſcite tædis,
Dum ſinit illa locus, dum ſinit illa jocus.
Elicite innumeros, ſenij fulcimina, natos,
Dum vobis calor, & dia juventa viget.
Viuite concordes concordi pectore ſemper,
Cumæosq́; ſimul continuate dies.
Fiet: nam binos voluit qui jungier vna,
Certo etiam votis annuet alma TRIAS.

NVPTIIS MARTINI PLECII, ECCLESIASTÆ AVLICI HADERSLEBIENSIS.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

HActenus Aönidum diuino percitus œſtro
Perpete rexiſti ſedulitate SCHOLAM.
Nunc SCHOLA, vir præſtans, ſuperadditur ALTERA, RECTOR
Quam ſimili gnavus ſedulitate regas.
Quæ? quæris: pollens formæ, morumq; puella,
Et pietatis amans, & probitate nitens.
Poſt hanc, natorum grandis, SCHOLA Tertia, cœtu
Et domus eſt Domino tota regenda tibi.
Vt ſic muneribus fœlix, donisq; beatus
Imperij Rector triplicis eſſe queas.
Iamq; Schola, Rex es, jam pulcra conjuge conjunx
Sed Genitor natis, cum pia fata dabunt.
Fata dabunt: fulcri, licita ſi lege, puellum.
Gnaviter inſtitues erudiesq; novum.
Ne cum diſcipulo dicaris inerte, Magiſter,
Dignus ſupplicium qui capitale luat.
Fata dabunt: binis ſi ſit ſpirabile numen,
Cum genitore Deus, cum genitoq; Deus,
Et comes integritas, & ſit concordia præſto,
Iunctaq; ſimplicitas, ſimplicitate fides.
Quæ quoniam vobis adſunt, rata gaudia gaude,
Regno, Sponſe, tuo: Sponſa, decore tuo.
Vnanimesq; diu Nelidæ vivite vitam,
Noctes lucidulas & ſine nube dies.

ALIVD.

VEni creator ſiderum,
Veni voluptas conjugum,
Firma jugale vinculum.

Firma

Firma jugale gaudium.
Vt recreent ſe dulcibus
Sponſi novi cubilibus
Et ſe relaxent ſuavibus
Sponſi novi complexibus.
Vt ſic volens nolens idem
Amet maritus conjugem,
Conjux maritum præſidem,
Ad usq; poſtremum diem.
Vt germinent tenellulos
Caſto calore liberos,
Donat Deus tot Angelos,
Quot patribus dat filios.
Quare, decus concordiæ,
O Sponſe prudentiſſime,
Amabili cum virgine,
Vitam beatus tranſige.
Et vera tu concordia,
O Sponſa prudentiſſima,
Iuncto marito ſecula
Longæva, felix, ductita.
Hoc cum venire non queam,
Muſam precor per Balthicam,
Vobisq; mitto Regiam,
In Cherſoneſum Cimbricam.

NVPTIIS CHRISTOPHORI VVENDINI I. V. D.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

O Quam ſuave, quam pudicum, quam bonum,
Amare amabilem, vrere applicabilem,
Amore amabili, igne delectabili,
Diuinitus ſolum dicatam conjugem.
O quam ſuave, quam pudicum, quam bonum,
Suauio bellatulo, belliſſimo,
Suauiari caſtius dulciſſimam,
Et baſiare dulcius caſtiſſimam,
Diuinitus ſolum dicatam conjugem.
Diuinitus ſolum dicatam conjugem
Amare, ducere, vrere, amplexarier,
Res eſt honeſta, res grauis, res cœlica,
Deo probata, grata, tradita, edita,
A primulis primi orbis incunabulis.
Quare facis recte vir ô clariſſime.
Recte facis vir optime & doctiſſime,
Qui vinula, venuſtula cum conjuge
Lautam cupis prouinciam conſcendere.
Provinciam ajo, quam datam diuinitus,
Libitu tuo & licitu, nouus potiſſimum
Tu prætor exercebis absq́; crimine.
Sic vt tibi lucrari amorum germina,
Reipublicæ templisq; ſuſtentacula,
Et ciuitati cœlicæ pulcerrimam
Offerre poſſis vltimo vindemiam.
Quod vt queas præſtare tanto certius
VVENDINE, longum vive cum BVNSOnio
Socero pijſſimo, viro clariſſimo,
Operamq́; multum dans libris & liberis
Amato amabilem, vrito applicabilem,
Amore amabili, igne delectabili,
Diuinitus tibi dicatam conjugem.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

NVPTIIS BARTHOLDI KICHLERI, I. V. D.

CHara magisne tibi eſt Pallas Tritonia? chara
Vel mage Sponſa? mihi dulcis amice refer.
Quid cunctare diu? tu ſi dubitas, ego dicam,
Pallas chara tibi eſt, ſponſaq; chara tibi.
Vtraq; chara æque, tuq; æque es charus vtriq;,
Hæc atq; illa tuis charior eſt oculis.
Quin & totus in hac vivis, ceu totus in illa,
Vtraq; amore pari eſt, vna eademq; tibi.
Quare age, da Sponſæ, SPONSE, & da baſia Divæ,
Vtraq; ſic rurſum baſia mille dabit.

NVPTIIS IACOBI HEINII, I. V. L.

NIl eſt juvenco ſuauius, nil dulcius,
Quam ſuauiari baſio ſuaviſſimo,
Et baſiare ſuauio dulciſſimo,
Pudicius tenellulam puellulam.
Nil eſt puellæ dulcius, nil ſuauius,
Quam baſiare baſio caſtiſſimo,
Et oſculari ſuavio blandiſſimo,
Pudicius peroptimum juvenculum.
Peroptimum juuenculum juuenculam
Amare amabilem, vrere amplexabilem,
Res eſt Dijs cœleſtibus gratiſſima,
Modo ſubſequatur coniugalis copula.
Et bellulam puellulam iuuenculum
Amare rurſum caſtius dulciſſimum,
Et ſuauiari dulcius caſtiſſimum,

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Res eſt honeſtis omnibus gratiſſima,
Modo legitima thori ſequantur vincula:
Si res Diis & hominibus gratiſſima,
Quando inuicem ſeſe futuri conjuges
Colunt, amant, exoſculantur, diligunt,
Quid vos boni ſponſi diu moramini?
Tu SPONSE ſponſam vinulam, venuſtulam
Suaviabilem trecentis oſculis,
Et applicabilem lacertis obviis,
In oſculatione, preſſiuncula,
Vt conjugem decet excipere prior excipe.
Et tu viciſſim SPONſa ſponſum candidum
Illam tui vultus pudici pupulam,
Illam tui cordis pudici flammulam,
Illud refrigerium tuum, illud corculum,
Caſto oſculo, redoſtiente ſuavio,
Vt eſt maritum moris excipere, excipe,
Iterate Sponſi baſia, iterate oſcula,
Et, dum licet libetq; ludere, ludite,
Iterate Sponſi baſia, iterate oſcula,
Novasq; amoris gemmulas protrudite
Eſtote fortes, militate ſtrenue,
Eſtote concordes, beate vivite.
Sic qui dedit multa, dabit etiam plurima.

NVPTIIS M. SAMVELIS CRVGERI.

Sponſus, Echo.

GArrula quæ tumidis reboas in vallibus ECHO,
Me quando ſponſum dic fore reris? E eris,

Ores

Ores grata mihi, ſed quæ pro conjuge conjux
Ducenda eſt, totus qui maleſanus? E. anus.
Hanc nolo, quamvis maleſanus amore, dolorem
Et videar triſtis multiplicare? E. care.
Ducam igitur pulcram pulcra pro conjuge nympham,
Et facie & vultu eſt quæ generoſa? E. roſa.
Quæ mecum poterit perducere molliter ævum,
Atq; operi patiens invigilare? E lare.
Quid cupidam cupidis ſponſam circundare ceſſo
Vlnis, connubia hæc cum tibi grata? E. rata.
Grataq; ſint Veneri, & Veneris cum Pallade proli,
Ardentiq; mihi ſint quoq; grata? E. rata
Ergo age jungemus, dulciſſima ſponſa, jugali
Vinclo, noſtra ſtatim pectora fida? E. fide.
Tu meus ardor eris ſemper, mea vita, meum cor,
Solaq; præ reliquis dulce levamen E. amen.
Interea longum ſalve reſonabilis Echo,
Quærere non etenim plura juvabit. E. abit.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

PETRI LINDE
BERGII ROSTOCHI-
ENSIS.

SECVNDÆ PARTIS

LIBER TERTIVS
CONTINENS
EPITAPHIA.

SIXTO V, ET VRBANO VI
Pontificibus Romanis.

Vterq; obiit A.C.1590 Sixtus V. Aug:die 17. ætatis 69. Pontific. 5. Vrbanus VII. Paulo poſt æt. 72. pontificatus 12. Die.

Pontificum properata volunt quid funera bina;
Vult certe his aliquid ſignificare DEVS.
Vix magnæ matri SIXTVS ſua tradidit oſſa,
Mox eſt VRBANVS contumulatus humo.
Ille vbi compleſſet clarus diademate luſtrum,
Hic vbi règnaſſet quinq; novemq́; dies.
Vera loquar, veniam da Lector vera fatenti,
Non odium, vt dicam, nec facit illud amor.
Si mihi tam ſubito mors veller demere vitam,
Eſſem qui nunc ſum, non cuperem eſſe Papa.
Vos, ô Cardinei Patres, hinc diſcite, quid ſit
Pontificis ſummi, & totius orbis honor.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Orbis honor vanus planè eſt, atq; omnia vana,
Omnibus eſt vanis vanior vnus homo.

MAHOMETI PERSARVM REGI.

PErſarum moritur Rex invictiſſimus eheu, — Obiit, A.C. 1586. Menſe Decembri.
Infenſum nomen cui MAHOMEtis erat.
Almaq; cui debet ſummas Germania grates,
A Turcis fuerit tuta quod ipſa feris.
Quorum vim rabiemq; ſua virtute repreſſit,
Intereà pacem Chriſticoliſq; dedit.
Sed quid! non ideò male ſunt majora timenda,
Chriſtus, qui poſthac nos tueatur, adeſt.

FRIDERICO II. DANORVM REGI.

FRactum obijt fato noſtrum decus illud, & illu D — Obiit, A.C. 1588. Apr. 4. æt. 54. Regni 29.
Ingens Teutoniæ fulc R *um, cũ ter duo luſtr* A
Demto anni ſpatio, veluti v E *nerabile nume* N
Regna ſalutifero ſua R E X E R *at undiq; ſceptr* O
Interea miſeri hac miſ E *ra qui valle tenemu* R
Curarum, vario R *eplemus ſidera flet* V,
VSq; malis certam ſtatuent ſacra numina meta M

ÆNIGMA CONTINENS ANNVM OBITVS EIVSDEM, videlicet 1588.

QVot Deus expleuit cœlum terramq; diebus, 6.
Anni quot vixit tempora primus Adam 930.

600. *Quot periere rubra currus Pharaonis in vnda,*
12. *Quot genuit Iacob pignora maſcla thori.*
10. *Quot Sinai Dominus leges in vertice ſanxit,*
30. *Quod Simſon rigido perdidit enſe viros.*
Annos in numerum tot collige Lector, habebis
Quo mortem, Danus Rex, FRIDERICVS ob

EIDEM FRIDERICO II.

POſt ter quingentos Chriſti trigeſimus annus
QVARTVS erat, lucem cum FRIderice ſu
Anni menſis item QVARtus, QVARta hora, die
Cum mortem rurſus funere raptus obis.
Luſtra decem vitæ cum QVAtuor exigis annis,
QVAtuor & natas pignora amoris habes.
Relinquis patriæ Natum cognomine QVARTV
QVAtuor & proceres qui ſua regna regant.
QVAtuor olim te populi pro Rege colebant,
QVAtuor & contra pro Domino atq; Duce.
QVAtuor at ſt! Nam longum eſt ſi dicere pergam,
QVAtuor & QVArtis omen ineſſe reor.

Adolphus Dux Holſatiæ obijt A. C. 1586. 1, Octob. æt. an. 60. Men. 8. Fridericus eius filius Obiit A. C. 1587. 15 Iun. æt. ann. 19. Mens. 1. Dieb. 25.

ADOLPHO ET FRIDERIC HOLSATIÆ DVCIBVS.

QVis jacet in tumulo? Princeps cum Princip
Princeps?
Ergo duo? ah duo. Qui? Filius atq; pater.
Quis pater? Holſatiæ Dux divus ADOLphus. At il
Ah Dux FRIdericus mortuus ante diem.
Felices ambo, quorum poſt vltima fata
Corpora juncta ſolo, mens generoſa polo.

GOTHARDO CVRLANDIÆ ET SEMIGALLIÆ DVCI.

Hoſpes. Genius.

H. Quis ſitus hic? G. Heros patriæ cariſſimus. H. Heros: Obijt A.C. 1586. Maij 17.
G. Sic, patriæq; pater. H. Quæſo quis ille? refer.
G. GOTTardus, generoſa tuus Curlandia Princeps,
Spes inopum, generis ſol, Charitumq; iubar.
Qui virtute fideq; ſua, ac illuſtribus auſis,
Emeruit primi nomina clara Ducis.
Qui patriam à Moſchô defendit fortiter, ipſum
Et ſemper coluit cum pietate Deum,
H. Egregiæ dotes: dignus qui viveret ævum,
G. Vivit mente polo, perpete laude ſolo,

HENRICO PRINCIPI CONDÆO.

Relliqui patriam, mundiq; extorris honores, Obiit, A.C. 1588. Menſe Februario.
Et propriam antiqua nobilitate domum,
Vt te Chriſte Ducem ſequerer, contemtus amicis,
Et varia grauiter preſſus vbiq; cruce.
Ob quod dum repeto natalia rura, venenis
Sublatus cogor fata ſubire miſer.
Et quamvis tumulo nunc ſim compoſtus opacô,
Nec claros cineres alta ſepulcra premant.
Me mea facta tamen, nec non conſtantia firma,
Aequalem magnis Regibus eſſe facit.

HENRICO GVISIÆ ET LOTHARINGIÆ DVCI.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Occiſus A. C. 1588 Decemb. 15.

EHeu quam tragico eſt hæc vita ſimillima ludo,
Cujus principium plurima læta refert,
Præproperas medium turbas, triſtiſſima finis,
Teſtis vt HENRIcus GVISIus eſt locuples.
Qui primum Galli dictus manus altera Regis,
Poſt titubante fide lethifer hoſtis erat.
Poſtremum juſſu ejusdem, per viſcera crudo
Traiecto, gelidæ traditus, enſe neci,
" *Sic variant ſortes, ſic verſat Iuppiter vrnam:*
" *O fœlix, qui vult eſſe, quod eſſe poteſt!*

CAROLO AVSTRIÆ ARCHIDVCI.

Obiit, A.C. 1590. Kal. Iulij. æt.50. an.1.menſe.

QVi veteres paſſim tumulos ſignataq; gaudes
Videre, Lector, marmora.
Hic quoq; ſiſte pedem, præſenti CAROLVS vrna
En Archidux jacet Auſtriæ.
Cætera non dicam: Si quæris, patria dicet,
Inopes, ſcholæ, atq; Eccleſia.

CHRISTOPHORO DVCI M GAPOLITANO, ET EPISCOP RACEBVRGENSI.

Obijt A.C. 1592. Martij 4.

HOc recubat tumulo fortis Megalæpolis heros,
Ore ferens Chriſtum cordeq; CHRIſtoph
Plurima qui toto perpeſſus tempore vitæ,
Semper & invicto pectore cuncta tulit.
Conjuge qui celebris gemina, de ſtemmate Regum,
Dania magna, tuo: Suecia magna tuo.
Qui dium patriæ columen, pietatis aſylum,
Martis & artis amor, Martis & artis honor.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Virtutisq; fuit fulcrum, quibus omnibus vnus
Demeruitq; ſolum, demeruitq; polum.
Sed nihil ad mortem hæc, quæ non ſperata doloſe
Magnanimo rupit ſtamina firma Duci.
Quare age, qui legis hoc carmen lugubre, Viator, ,,
Te ſimili caſu mox moriture para. ,,
Et nunc, dum potes & licitum, bene vivere diſce, ,,
Non cras, cras ſerum eſt viuere, viue hodie. ,,
Quando etenim, neſcis, Minos tibi promet ab vrna ,,
Sortem, & quid præſens vel feret hora ſequens. ,,
Felix qui Domino, dum viuit, viuere nouit, ,,
Et Domino, approperant cum pia fata, mori.

LVDOICO COMITI AB EBERSTEIN, ET RECTORI ACADEMIÆ FRANCOFORDIANÆ.

Submerſus in Viadro A. C. 1589. Iulij 9.

SIc LVDOice Comes dulcis te vita relinquit,
Dum Viadri infelix flumine membra lavas.
Gloria Muſarum fueras non parva, gerebas
Et Francofordiacæ ſceptra decora ſcholæ.
Cingite nunc corpus lugubri veſte parentes,
Et multo veſtras fonte rigate genas.
Sed tamen in luctu lacrymis imponite finem,
Et vitæ, ſobolis, ſpe releuate, necem.
Namq; pij, fato quamuis mergantur acerbo,
Non tenebras, cœli ſed ſacra regna petunt.

MARIÆ, CAROLI SVECIÆ VXORI.

Obijt A. C. 1589. Menſe Iulio.

FÆminei exemplum ſexus laudabile, & inter
Multum laudatas gloria prima nurus,

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Quam pietas, quam ſancta fides, quam gratia morū
Largaq; quam celebrem fecit vbiq; manus,
Patria ſenſiſti, ſenſiſti Suetica tellus,
Cui grauis haud Domina, aſt altera mater erat.
Roma ſuos patriæ patres Mavortia jactet:
Quam, patriæ matrem, Suecia, jactet habet.

PHILIPPO COMITI AB HANOVV.

Obiit, A. C. 1590. Febr. Die 17.

QVem pietas, candor, virtus, conſtantia, nomen
Mens memoranda ſago, mens veneranda toga,
Intemerata fides, vita integra, puraq; fama,
Excelſa excelſi vexit ad aſtra poli.
Hoc tribuere ſui monumentum triſte PHILIPPO
Cum ſua clauſiſſet lumina ſancta nece.
Reddere plura quidem Comitis pia facta jubebant,
Plura aſt qui poſſit reddere, nullus adeſt.

ALBERTO BARONI AB HEIDECK.

Obijt A. C. 1590. Menſe Octobri.

COrporis hoc poſui ALbertus fragmenta ſepulcro
Spiritus in cœlum, venerat vnde redit.
Quod potui feci, licuit dum viuere vixi,
Non ſine corde pius, non ſine mente bonus.
Hic quicunq; igitur tranſis, dic pace quieſcant
Vt mea ad extremum molliter oſſa diem.

FRIDERICO PREINERO BARONI AVSTRIACO.

MAtris amor, columen patris, ſolamen amicûm, Obiit A.C. 1588. menſe Oct.
Spes patriæ, & generis fama futura ſui.
Proh dolor ante diem gemebunda morte peremtus,
Hoc ipſo poſuit frigida membra loco.
Si numeres annos, cecidit florente juventa,
Si videas mores, ingeniumq́;, ſenex.

CASPARO GANSIO BARONI POTELISTANO.

HIc ego CASPArus GANſorum ſtemmate cretus, Obiit A.C. 1586. 30. Iunij æt. 54.
Poſt mea, carnis onus, fata recondo, Baro,
Omnia mors tollit, nulla eſt res inuia morti,
Subijcitur fatis quicquid in orbe viget.
Ne mirare igitur, Lector cariſſime, technis
Quod mihi non parcat Parca maligna ſuis.

IOANNI DE TRAVTSON BARONI AVSTRIACO.

QVid hoſpes adſtas? conditorium vides, Obiit A.C. 1590. æt. 80.
IOANNIS ab Trautſon viri notiſſimi,
Aulæ Magiſter qui trium ordine Cæſarum,
Simulq́; Conſiliarius fuit intimus,
Qui patriæ ſummum decus, bonis bonus,
Terror malis, Muſisq́; portus vnicus,
Nil ſcire refert amplius, ſi vis abi.

NICOLAO CASÆ DANIÆ REGNI ARCHICANCELLARIO.

QVicunq; huc tenditis paulullum ſubſiſtite,
Et quis ſim, vivi à mortuo cognoſcite,
Viatores optumi.
NICOLAVS CASA ego ſum
Friderici II. & Chriſtiani IV. Danorum Reg
Conſiliarius & Archicancellarius?
Et interregni tempore quatuor virorum primarius
Eccleſiæ & ſcholarum nutritor,
Literarum & literatorum amator,
Iniuſtitiæ oſor, virtutis tutor,
Et quid nocet, ſi referam ipſe, patriæ
Pater meæ,
Cui non ſolum aliquandiu præfui,
Sed profui,
Non ſolum rexi, ſed texi.
Non ſolum ſervaui, ſed beaui multum,
Nunc vacationem nactus, annos 60. natus hic quieſc
Extremumq; illum diem, malis horribilem, bo
optabilem,
Cupide præſtolor.

Sic eunt ordine Fata,

At at ne abiturientes demorer diutius,
His lectis, viſis, abitote, voſq; ad mortem comparato
Et, quæcunq; vobis fieri cupitis, eadem optatote mihi:
Nam quod vos eſtis, ego olim fui
Et quod ego nunc ſum, vos breui fietis.
Saluete.

EIDEM.

QVis locus hic? ſacer eſt, Quid proxima marmora? Buſtum.
Id ſcio, ſed quæro hac quis requieſcat humo?
Dextra manus Danaûm Regis, gemma optuma Regni,
Aulæ firma baſis, plebis amata ſalus.
Ec quod tanto homini nomen? qua de ſtirpe creatus?
NICOleos dictus nomine, ſtirpe CASA.
Patria quæ? præſtans cunctarum Dania rerum,
Ipſius eſt vitæ janua itemq́ necis.
Quid juvenis coluit? Muſas. Quid adultior? arma,
Quid ſenior? pura relligione DEVM.
Qualiter occubuit? capitis cordisq́ dolore.
Quo pacto? ſumma ſpe, pietate, fide.
Cur ſic? æternam ob vitam. Quis funera deflent?
Rex, proceres, cives, patria, templa, Scholæ.
Ergo jam vixit? vixit. Tumulone manebit?
Non, ſurget rurſum. Quando? vocante DEO.

EIDEM.

IVſtitia alter Ariſtides, virtute Metellus,
Eloquio Neſtor, relligione Numa.
Regis dextra manus, primaria gemma Coronæ,
Præſidium Phœbi, conſilium populi
NICOLEOS CASA vicinæ concredidit vrnæ
Corporis exſuvias, ſpiritus aſtra ſubit,
Materia victus non dicam cætera, ſat ſunt
Illius acta polo cognita, facta ſolo.

ALITER.

ALITER.

Obiit A. C. 1594. Iunij Die 29.

HOſpes, quid ſim vides, quis fuerim ſi neſcis noſce
Sed futurus ipſe quid ſis interim cogita.
Ego fui, non ſum. Tu es, non diu eris, Nemo enim im-
mortalis.
Vt moriens viverem, vixi vt moriturus.

LAMPERTO DISTELMEIERO MARCHIÆ CANCELLARIO.

Obiit A. C. 1588. Octo. Die 12. æt. anno 66. Mens. 10. Dier. 20.

QVi patriam auxilio: re templa: laboribus aulam
Ære ſcholas fulſi: conſiliisq; Duces.
Hac ego LAMpertus DIſtelmeierus in vrna,
Oblitus terris poſt mea fata cubo.
Quid dico oblitus? Non ſum, mea gloria vivit,
Et defunctus ego vivo, renaſcor item.
In nato, veluti Phœnix reparabilis, ipſo,
Qui facie vt ſimilis, ſic quoq; mente, mihi eſt.

IACOBO CVIACIO. I. C.

Obiit A. C. 1589. April. Dier 10.

ANtiſtes Themidos, lumen venerabile legum,
Clara lucerna fori, Muſici Apollo chori.
Finijt humani ſpatium CVIACIVS ævi,
Hancq; ſibi elegit, qua tegeretur humum.
Mirum: cuius erat nimis arctus laudibus orbis,
Tam ſtricto poſſit qui recubare loco.

FRAN-

FRANCISCO HOTOMANNO I. C.

AEdificent alij puro de marmore buſtum, Obiit, A.C. 1590.
　　Oſtentans pulcris ſtemmata avita typis.
Nugæ: longo etenim rareſcunt tempore buſta,
　　Vanaq́ ea eſt prorſus gloria, vanus honor.
Qui lepidis triplicem ſcriptis illuminat orbem,
　　Rurſum inter vivos, mortuus, orbe viget.
Officit haud igitur FRANCISCE HOTOMAN-
　　(NE *ſepulcrum,*
　　Quod tua tam parvum conſpicua oſſa tegat.
Sint ſatis ad laudem hæc: hic dormit Bartolus ipſe,
　　Qui licet eſſe nequit, re tamen alter erit.

IOANNI POSSELIO SENIORI.

POSSELIVM *Phœbus defunctum à morte repoſcens,*
　　Multa minans retulit, redde age, redde meum.
Non ideo inſtitui tot tot virtutibus ipſum,
　　Vt raperes technis mors truculenta tuis.
Cui mors, non rapui, ſed eum Deus intulit aſtris,
　　Aſpice, non cubat hic, ejus at exuviæ.
Quæ mundi immundi cum machina corruet omnis,
　　Surgent, interea dic mihi, quid rapui?

IOANNI BROKERO CONSVLI ROSTOCHIENSI.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

NOn Colchis tibi nec pollens Ophiuſa venenis,
Unquam, IAN Conſul, lucem invidere, ſed ah me
De tribus vna ſoror Parcis inuidit, & ipſa
Perſephone tua vitai ſilicia rupit.
O duræ! ô celeres! ô, qui bene dicere poſſum.
Cum tantos Heroas, cornua ſumma tenentes,
Totq́; viros crudo mergatis funere claros.
Telum inhibete, ipſa eſt ipſa eſt victoria veſtra.
Nulla ſalus vobis, Fugiam te poſcimus omnes.
En alius moritur conſul: quid vana propino?
Mortuus eſt, ſimul ergo duo? ah duo: lumine eodem
Vno ipſis equidem tribuit Libithina feretrum,
Non tamen hoc vno tribuit Libithina ſepulcrum,
Ambobus nimium ſævæ, tria fulmina, Divæ
Præpropere fractis ruperunt ſtamina filis.
Nunc igitur gemitu mea mens tabeſcit amaro,
Nam ſummus BROkerus erat mî antiſtes amicûm,
Isq́; parens genitore exſtincto, ipſiusq; patronus,
Carior isq; oculis ac vita, quid modo dicam,
Plura vetant fari lacrymæ, magniq́; dolores,
Harpocratesq; manu taciturna ſilentia ſuadet,
Quare hæc, o Conſul, ſummo quæ munia planctu
Reddo, plura tibi nequeam cum reddere ſat ſint,

BALTHASARO GVLEN CONSVLI ROST.

NOndum Mortatua eſt, nondum ſatiata libido,
Parce precor, ſatis hanc viduaſti patribus vrbem
Innumero numero, nimiumq́; immittis Athenas

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Cecropiæ Roſeas, parce, ô duriſſima, parce
Quid ſocias conclamas & clamoribus vrbem
Incendis totam? quid vult ſibi callida Colchis,
Telegoniue parens magica, & furialis Erynnis?
Credo equidem vnanimes has noſtro conſuli amaram
Intentare necem, nec me præſagia fallunt.
Atropos en primum mutilat ſilicia, Circe
Eumenidum ſpumas adfert & virus Echidnæ.
His ranæ ova, his furtiuas hecateidos herbas
Et nigrum ſcelerata bitumen Phaſias addit,
Cum quibus adjecto cantu, magicoq; veneno
Conſulis abrumpunt & fila virentia frangunt.
Ergo ne ante diem occumbis cariſſime Conſul,
Qui Pylij dignus vita, qui Troica dignus
Secula, Cumæiq; abſumere pulueris annos.
Quem fletu, gemituq; & luctiſono vlulatu
Grandæui lugent patres, Roſeiq; Lycæi
Mœſta cohors ciuesq; patrem, Muſæq; patronum.
Ipſaq; Cecropia exodium cubitaleq; tempus
Inſpiciens vitæ, Circi mala multa precatur,
At tibi perpetuam ſublimi carmine famam.

HENRICO GLADOVIO I. C. ET SENATORI ROST:

SIccine proh, nimium celeres, tria fulmina, Parcæ,
Præda vultis ali divite perpetuo!
Siccine vultis ali, nec adhuc compeſcitis iras,
Nonne ſat eſt doctos abripuiſſe viros?
Quid quæſo illorum dirumpere ſtamina prodeſt,
Injuſtoq; omnes ordine decoquere?

Ecce

Ecce jacet, jacet ecce, dolor, GLAdouius, heic quem
Cernere noſtra quater curia non potuit.
Is nunc ecce jacet, clarus grauitate, fideq́;
Dignus erat plebis, dignus amore patrum.
Qui decus eximium patriæ, qui nobile lumen
Virtutumq́; fuit fortium abunda domus,
Gloria viua patrum, decus indelebile Varni,
Gloria viva manet, ſtat ſine morte decus.
Stat pietas, candorq́; ejus, memorandaq́; virtus,
Is per te ſolum præſcia Morta jacet.
Sed quoniam ſatis hanc viduaſtis partibus vrbem,
Præcipuisq́; viris cum pietate ſcholam.
Parcite nunc Parcæ, mors & tu præcoqua parce,
Mactaſti multos, parce igitur reliquis.

GEORGIO SVARTZIO, PATRICIO SVNDENSI, ET IUVENI OPTIMO.

Hei quantũ omniuoris tenebreſcunt pectora curis,
Hei quantum excita fluctuor in lacryma.
Qui nuper veteri ſum exauctoratus Achate,
Crimine, Apollo, tuo, cuſpide, Morta, tuo.
Et nimis, exſtincto, propere viduatus amico,
Emeritum meriti funeris ante rogum.
Quis, quis, is? alter ego eſt, ſi neſcis, SVARtzius, is qui
Clarus, dis, felix; ſanguine, ſorte, loco.
Qui mecum veteres vigil exercebat opellas,
Nomine mendaci, candidiore fide.
Seq́; animabat in hoc, Muſarum rore, Roſeto,
Gnaviter artifluis invigilando libris,

Nunc cadit vt viridi moriens hyacinthus in agro,
Pulcrum mane rubens, veſpere triſte jacens. "
Vt grauido imbre tumens, momento bulla liqueſcit, "
Et rapidum rapido flumine flumen abit. "
Vt ſonus & ſomnus, fumiq; cita effugit vmbra, "
Et teritur Veneti ſplendida maſſa vitri. "
O vitam fragilem, ô volucrem pernicibus alis, "
Ah hominum, ah hominum quam male vita ſtata (eſt "
Sed tu, quem ſacra habet cœli vindemia SVARZI "
Quanquam non egeas, hoc medicamen habe. "
Quod memor vſq; tui fuerim, fueroq; futurus,
Brumæ præſentis dum freta vivus aro.
Vin' plura? haud credo, reditum nam Parca recuſat,
Nec remeare licet, nec libet, ergo vale.
Et cape cordiſati feralia pignora amoris,
Quæq; tibi præſto munia præſto libens.

PE-

PETRI LINDE-
BERGII ROSTOCHI-
ENSIS.

SECUNDÆ PARTIS

LIBER. QUARTUS,
CONTINENS
EPITAPHIA RANZOVIANA.

THEODORICO RANZOVIO HENRICI PRODUCIS FILIO.

Obijt Lubecæ A. C. 1572. Iunij 27. ætat. ſuæ an. 11.

TU quod es, ipſe fui: quid nunc ſim, cernere promtum eſt,
Omne ſed id quod ſum, tu quoq; Lector (eris.
Vixi, non vivo: imo Chriſti ſanguine viuo,
Dum fidi vivus ſalvificante fide.
Enthea pars cœlo ceſſit, pars oſſea terræ,
Ne, qualis fuerim quære, futurus eram.
Si tamen acceſſit tibi tanta cupido ſciendi,
Dicam: ætate puer, mente ſagace ſenex,

FRIDERICO RANZOVIO, HENRICI PRODUCIS FILIO.

Parens Filio.

Di-

DIſpenſante Deo, quæ fiunt, omnia fiunt,
Hic bene agit, quod agit, ſeu graue, ſeu leue ſit;
Hic mihi te Natum dedit, hic te rurſus ademit,
Patre dolente procul, matre gemente procul,
Et procul a patria terra, noſtriſq́ʒ ſepulcris,
Quæ mihi jamdudum, quæ tibi condideram.
Sed bene habet patria omne ſolum, & veriſſima cœlum *(eſt,*
In quo te viuum Nate videbo iterum,
Cum mihi te reddet, qui te mihi ademit IESVS,
Et veniet ſummo turbine ſumma dies.
Interea has lacrymas, & quæ tibi juſta parento
Nolens atq́ʒ volens, ſigna doloris, habe.
Vin' mage? Nolo pater. Qui fili? Fata recuſant,
Nec libet. Ah liceat, non licet. Ergo vale.

TETRASTICHON CONTINENS EIVSDEM FRIDERICI NATAlis annum, menſem, diem; horam & locum.

Natus eſt Anno 1557. Menſe Oct. Die 31 hora 5. Segebergæ. Fridericus.

LVx OCtobrIs VbIter Denaa C Vna repVLſa;
Et qVInta oCCIDVI VeſperIs hora venit.
Vitales capio Segebergæ luminis auras,
Nomen & annexum Pacis, Honoris, Opum.

ALIVD CONTINENS EIVSdem annum ætatis, annum obitus, menſem & diem.

Mortuus in Gallia á Sicariis interfectus A.C. 1587. Nouemb. 29. anno ætatis 30.

EHeV ter qVInæ e LapsIs DIeter I Dos annIs,
ObſCVræ COGOR ſVCCVBVIſſe neCI.
Cum lux orta foret tenebroſi nona Decembris,
Ipſeq́ʒ Gallorum caſtra ſecutus Eques.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

CAIO RANZOVIO, HENRICI PRODVCIS FILIO.

Obiit Bredebergæ A. C. 1591. 20. Aprilis æt. 28. anno & 8. Menſe

MAgnanimi Herois, Ranzœo ſtemate creti,
Præſens, quem calcas, continet oſſa locus.
Cui pater Henricus, cui clari ſanguinis ortus,
Cui nomen CAIO, Cimbriaq; eſt patria,
Nomine qui Regis Danaum Legatus abiuit
Ad Parmæ illuſtrem non ſine honore Ducem.
Quem Princeps Cimber, nunc Præſul IAnus AD
Bremenſis, voluit Conſilium eſſe ſuum,
Et fidei illius Gottorum tradidit arcem,
Qua vix Holſatico pulcrior vlla ſolo,
Cui ſponſata fuit DIDErici filia BLOMII,
Quæ nunc triſtis habet pro thalamo tumulum.
Nondum complerat decimam trieterida vitæ,
Illum cum rigidæ mors daret atra neci.
Cœlica pars cœlum ſubijt, pars terrea terram,
In quam poſt mortem ſummus & imus eunt,
Qui legis hoc noſtrum carmen funebre viator,
Vt moriare bene, in tempore diſce mori,

EIDEM.

VIncor materia, & cito tu vis ire Viator,
Expediam verbis, ne mora longa, tribus.
Hac jacet illuſtri CAIVS RANZOVIVS urna
Filius Henrici, cætera noſcis, abi.

PARENS FILIO

SIccine mi CAIo CAI dulciſſime fili,
Soluere nunc cogor juſta ſuprema tibi.

Sic

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Siccine mi fili, ô fili cariſſime CAI,
Nunc cogor natum te ſepelire pater.
Te juvenem ſepelire ſenex, tibi condere buſtum,
Vivus & exſtincto pro thalamo tumulum.
Qui mihi debueras naturæ lege ſuperſtes
Solvere, quæ cineri munia ſoluo tuo.
Cui ſextus jam nunc & ſexageſimus annus,
Labitur, & vitæ meta peracta fere eſt.
In terris contra, cum tu fili optime, nondum
Vitæ compleſti bis tria luſtra tuæ.
O præmaturi cineres, ô funera cruda,
O placide liceat mi propereq; mori.
Sat patriæ & natis, hoc mundi in carcere vixi,
Diſſolvi cupio, cum Deo & eſſe meo,
Attamen haud mea, ſed fiat diuina voluntas,
Cui me trado volens, ſubijcioq́; libens.

FILIVS PATRI.

AH pater exoſis quid cœlum fletibus imples,
Deſine me nimium, deſine, flere pater.
Nemo hominum moritur caſu, neq́; naſcitur vllus,
Pendet at à ſolo vitaq; morsq; Deo.
Quem penes eſt ſolum largiri vivere longum,
Quem penes eſt ſolum funera mœſta dare.
Cujus vt ipſe vides, facta eſt immota voluntas,
Cui placuit rigido traderem vt oſſa ſolo.
Ille iterum in vitam me nigra ex morte reducet,
Meq́; meæ matri, reſtituetq́; tibi.
Cum tuba cœleſtis feriet clangoribus orbem,
Hocq́; triplex mundi flamma reſoluet opus.

Quare age, chare pater, durum compeſce dolorem
Teq́ tibi ſerva, dum ſinit ipſe Deus.
Nil mihi ſingultus, lacrymæ nil proficit imber,
Cum factum infectum reddere nemo queat.
Sufficiunt tumuli, & quam præſtas, patria ſtorge,
Abs te nil aliud mi pater, oro, vale,

IDÆ RANZOVIÆ HENRI PRODVCIS NEPTI.

Ida Ranzouia mortua A. C.1591. Febr. 20.

CHaræ matris amor, chari ſpes vnica patris,
Oblectamen aui, deliciumq́ auiæ.
Ida ego Ranzouij, dulciſſima filia Caij,
Trima ſub hoc buſto contumulata tegor,
Noluit vlterius fragilem me vivere vitam
Mortales inter, qui regit aſtra, Deus.
Ne mala, quæ forſan cito ſunt ventura, viderem,
Innumeriſve aliis obruerer vitiis.
Sed quoniam in toto nihil eſt optabile mundo,
Me voluit ſupera luce domoq; frui.
O nimium felix, cui vere ætatis in ipſo
Conceſſum eſt nitidi regna ſubire poli.

AVVS NEPTI.

TV quoq́ ſuprema & communis noſtra volupta
Ante diem neptis ſic mihi rapta jaces?
Quæ me, quæq; auiam matremq; patremq́ ſolebas
Blandiloquis verbis exhilarare tuis,
Me lepido riſu, lepidoq́ agnoſcere viſu,
Ac animum ex omni parte levare meum,
„ *O dolor, ô lacrymæ, ô quam ſunt immitia fata,*
„ *Quam miſerum humanæ conditionis opus.*

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Qui media morimur vita, viviq́ cadauer
  Mortis inexpletæ mancipiumq́ ſumus.
Sed mihi quid reſtat? num quod te trimula vidi?
  Matri quod genuit? quod peperitve patri?
Ah non, a Superis majus ſolamen habemus,
  Nempe quod hac poſita cœlica vita manet.
In qua, quam primum me terris fata vocabunt,
  Tecum perpetuæ ſabbata pacis agam.
Dii faxint propere & placide celſa æthera ſcandam,
  Et tua tantiſper molliter oſſa cubent.

NEPTIS AVO.

Non opus eſt tanto laſſes pia numina luctu,
  Et mea, ceu facis, hæc fata queraris, Aue.
Chara quidem neptis tibi, charaq́ filia patri
  Vſq́ fui, at multo charior ipſa Deo.
Vos me mortalem feciſtis vivere vitam,
  Chriſtus at æternam perpetuamq́ dedit.
Vos lacrymas ſaltem, at Chriſtus cum morte cruorem,
  In cruce pendendo fudit amore mei.
Vos vilem a me non potuiſtis pellere morbum,
  At Chriſtus morbum ſuſtulit atq́ necem.
Meq́ ex naufragio in portum, patriamq́ reduxit,
  Nullus vbi labor eſt, nullus vbi dolor eſt.
Hunc merito ergo ſequor, qui vos quoq́ tempore juſto
  Ducet ad hunc pacis lætitiæq́ locum.
Eſte modo vnanimes fortunam ad vtramq́ parati,
  Quo bene poſſitis, cum venit hora, mori.

GERHARDO RANZOVIO, HENRICI PRODVCIS PATRVELI.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Obijt A. C. 1580. Maij Die 19. æt. 26. Odenſchæ.

DVm nimis audacter conſerta dimico dextra
Ah miſerum ante diem funeris, enſe cado
Sic fuit in fatis, vt tali morte perirem,
Quis ſcit victorem qualia fata manent.
„ *Pœna Dei lenta eſt, vindictaq; lenta ſupremi,*
„ *Craſtina non abijt, non hodierna dies.*
„ *Diſce meo exemplo, quicunq; es, candide Lector,*
„ *Cum ſocio haud temere conſeruiſſe manum.*
„ *In dubio Mars eſt, ſed mors certiſſima ſemper,*
„ *Nunc hunc, nunc alium funere dura premens.*

CATHARINÆ RANZOVIÆ HENRICI PRODVCIS AMITÆ, cœnobij Itzehoenſis Abbatiſſæ.

Obiit A. C. 1564. Ian. Die 23.

QVæ ſterilem duxi totam ſine conjuge vitam,
Et colui pura relligione Deum.
Cœnobijq; huius per bis duo luſtra fidelis
Abbatiſſa fui, hic morte ſoluta cubo.
Mens addicta ſacris cœleſtia regna ſubivit,
Corpus vicina dulce quieſcit humo.

DANIELI RANZOVIO, PATRI FILIO, HENRICI PRODVCIS GENTILI ET AGNATO.

Obiit Patauij. A. C. 1590. Febr. Die 11.

COnditur hac tumba DANIEL RANZOVIVS atra,
Quem morti præſtans vrbs Patavina dedit.
Patre procul, patriaq; procul, cunctiſq; propinquis,
Cum vita impleſſet bis duo luſtra ſua.

Ex

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Extera dum viſit juvenis, peregrinaq; regna,
Muſarumq; inhiat, non ſine laude, bona.
Nec tamen iccirco, tumulis priuatur avitis,
Sed cineres ejus Cimbrica terra tegit.
Sic fuit in fatis, dicta ut ſuccumberet vrbe,
Quis ſcit vbi nos, & qualia fata manent.

FRANCISCO AB HALLEN, HENRICI R. PRODVCIS Socero.

EN *ego qui claro HALLæO ſum ſtemmate natus,* Obiit A. C. 1553. Sep. 23.
A nece devictus condor in hoc tumulo.
Quem gener HENRICVS generoſo ex marmore nobis,
Præſenti poſuit conſtituitq; loco.
Qui fuerim quondam, te patria terra docebit,
Qui nunc ſim, poſthac, quisquis es hoſpes, eris. „
Perpetuo nemo vivit, rapit omnia lethum, „
Fluxa obeunt, pereunt lubrica, cuncta cadunt. „
Fama leuis, levior fortuna, leviſſima mens eſt, „
Hæc longe exſuperat, ſed leuia ipſus homo. „
Fama brevis, brevior fortuna, breviſſima mens eſt, „
Hæc multo excellit, ſed breuia vnus homo. „
Mobilis eſt ventus, veloxq; volubilis annus, „
Gloria noſtra brevis, funda voluta levis. „
Mobilior ſed homo eſt, hominis velocior ætas, „
Et levior, breuior, vita, necisq; dies. „
Marceſcunt ſubito violæ, cito lilia languent, „
Somnus abit, pereunt vitra, volatq; ſonus. „
Sed citius flacceſcit homo, citiusq; fatiſcit, „
Quam violæ, ſomnus, lilia, vitra, ſonus,

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

THEODORICO AB HALLE H.R.P. AGNATO.

Obiit in bello Dithmarſico A. C. 1559.

CVm flagraret acritellus Dithmarſica bello,
Quæ Dominis ceſſit poſtmodo victa ſuis.
Ipſe mico rigidis hoſti metuendus in armis,
Adducens equitum, Rege jubente, manum.
Sed mors invidit vitam, quam flebilis aufert,
In terra hoſtili præpropere, ante diem.
Nil moror in medio morior quod turbine Martis,
Pro Rege ac Lege & pro Grege, dulce mori eſt.
Et melius fragilem naturæ reddere vitam,
Quam ſua fœmineæ tradere terga fugæ.

GERHARDO WALSTORPIO HENRICI RANZOVII AVO MATERNO.

Obiit A. C. 1562.

HOc tumulo præſtans heros cum patre GER-(HARDVS,
Depoſuit moriens corporis oſſa ſui,
Qui de VVALSTORPVM traducit ſtemmate cretus
"*Antiqua antiquum nobilitate genus*
" *Sed nihil ad mortem genus aut inſignia proſunt,*
" *Nil honor & veterum ſtemmata clara patrum.*
" *Sola ſolo virtus poſt fata noviſſima durat,*
" *Et nequit exſtincto corpore ſola mori.*
" *Omnia depaſcunt non lætum cætera letum,*
" *Bellaq; bella minus, Parcaq; parca minus.*
" *Felix qui geminis Virtutem amplectitur ulnis,*
Flagrat amore hujus, flagrat amore Dei.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

CATHARINÆ ET IOANNÆ RAMELIÆ, HENRICI RANZOVII coniugis materteris.

HIc ego CHRISTOPHORI A ZEMMERN
charissima conjux.
Et mea poſt mortem eſt cara ſepulta ſoror.
Nil generis nobis præclari profuit ortus,
Nil pietas & opes legitimusq; thorus.
Omnia mors aufert, diadema ligonibus æquans, “
Omnia Parcarum tollit auara manus. “
Diſce hinc, quicunq; es, noſtram qui præteris vrnam, “
Quid ſis, quid fueris, quidve futurus eris. “
Nil aliud mortalis homo eſt, quam labilis aura, “
Puluis, imago, vitrum, flos, cinis, vmbra, ſonus. “
Nil aliud fragile hoc corpus, quam putre cadaver, “
Et dira illuuies, congeriesve luti. “
Nil aliud vita hæc, quam ſemita plena malorum, “
Cumq; dolore labor, cumq; labore dolor. “
At mors, æterna eſt requies, via certa ſalutis, “
Et torrens vitæ principiumq; novæ. “
Felix qui Domino, cum poſſit viuere, vivit,
Et Domino moritur, cum venit hora mori.

MAGDALENÆ RANZOVIÆ, HENRICI PRODVCIS ſorori.

DVm pario, pereo: & dum ſemper pareo Chriſto,
Nunc ſacra cœlorum regna ſubire paro.

Obiit puerpera. A. C. 1557. Aug. 5. ætat. anno 29. Menſe 5.

DIDERICO VOGEL HENRICI PRODVCIS MINISTRO.

Obiit A. C. 1580. æt. 55.

DIſcito mortalis temere non temnere Mortem,
Mors capiti præſto eſt, cum quis abeſſe putat.
,, *Diſcito mortalis temere non ſpernere Martem,*
,, *Mars procus eſt mortis, Mors fera Martis amor.*
,, *Nil citius morte eſt, nil Marte incertius ipſo,*
,, *Si ſapis ambiguo fidere vtriq; cave.*
,, *Non opus exemplis, exemplum hoc aſpice noſtrum.*
,, *Vt tali morerer Dij voluere nece.*
,, *Felix diſſimili vitam qui funere claudit,*
,, *Non ſine amore Dei, non ſine fine bono.*
,, *Si finis bonus eſt, bona cuncta fuiſſe putantur.*
,, *Optimus in terris exitus acta probat.*

SOPHIÆ ROSENCRANZIÆ,
BREIDONIS RANZOVII
CONIVGI

HAc quisquis tranſis paulum ſubſiſte Viator
Et mecum ſolita pro pietate dole.
Memoriæ ſacrum hoc

Ego
BREIDO RANZOVIVS,
HENRICI PRODVCIS FILIVS,

Animæ meæ dimidio cordis delitio,
Vitæ Solatio, pectoris deſiderio:

SOPHIÆ ROSENCRANZIÆ:

Matronæ nobiliſſimæ, conjugi chariſſimæ,
Cum immaturo partu ad portum,

Infauſto abortu ad ortum
Vita rediviva perveniſſet.

Et

Animam Deo, prolem naturæ,
Exſuvias terræ, dolorem amicis,
Mihi vero luctum ſempiternum

Pie & placide Anno 1594. Decemb. 29. diſcedens reliquiſſet.

Non honoris ergo, quo abundabat viva,
Floreſcet mortua, ſed amoris cauſa fieri feci.
Ut, quam vivam ſeruare non potui, æterna memoria proſequerer.
Et fragilitatis humanæ memor, ipſe mortales miſerias mihi ob oculos ponerem.
Vixit annos 33. dies 7. in caduco ſolo,
Victura perpetuum in æterno polo.
Hæc, volui ut ſcires, nunc quo libet ito Viator.

EIDEM.

QVis locus hic? Sacer & domini venerabile templum,
Non hoc quærebam, id machina tota docet.
Quis jacet hoc tumulo? Breidonis copula vitæ,
Qui de RanZojo ſtemmate natus eques.
Quale eſt nomen ei? Sophiæ cognomen? honeſtum.
Scilicet auricomis texta corona roſis.
Qui vitam duxit? placide cum compare? caſte,
Cum genitrice? pie cum genitore? bene.
Annos quot vixit? Tres & ſex luſtra. Quid egit?
Quæ placuere Deo, quæ placuere viro.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Qualiter occubuit? partus exſtincta dolore,
Quomodo? in ardenti cognitione DEI,
Quid partus? cum matre etiam ſua fata ſubivit,
Sub lapide hoc recubat forſan vterq; ? cubat.
Perpetuon'? nullo pacto, vivi inde reſurgent.
Quando? totus vbi corruet axe polus.
Quid loquor? vlterius ne verbum quære viator,
Sed diſce admonitus vivere, itemq; mori.

ERICO RANZOVIO H. R. NEPOTI.

QVis lateat, quæris vicino marmore tectus
Hominum? Viator optume.
Non ſexagenarius, aut vigenarius,
Non decennis, aut ſeptuennis:
Non quimus, aut trimus:
Non bimeſtris, aut biduanus:
Sed duarum horarum homululus

ERICVS RANZOVIVS.

BReidonis, Langellandiæ præſidis filius,
Henrici producis Cimbrici nepos.
Qui eodem quo natus die,
Cum mundi immundi miſerias quaſi
Per tranſennam animaduertiſſet,
Et ſacri Baptiſmatis vnda, dominicæ
Familiæ inauguratus eſſet,
Feliciter infelix
Naturæ iterum conceſſit.
Tu manibus ejus, & accubantis matris,
Quæ ipſa quoq; Lucinam infauſtam experta 14. à partu die, carnis ſarcinam depoſuit, bene precare.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Et mortis ac ſalutis tuæ memor vive.

At at ne annum & diem obitus ignorares, fuit hic ab incarnatione Domini poſt ſeſquimilleſimum, nonageſimus quartus: Ille vero decimus quartus Decembris.

His aue & vale.

EIDEM.

AN fuerit mea vita brevis veriſsima vita
An vero vmbra levis, quis memorare poteſt.
Et mors quæ propere mihi ademit luminis vſum,
An mors, an ſomnus, quis memorare valet?
Pol, non vmbra leuis, Pol non veriſſima vita,
Nec ſomnus nec mors, pernicioſa fuit.
Aſt certa incertæ & fragilis migratio vitæ
In vitam æternam, principiumq; nouæ.
Nil moror exiguum quod vixi temporis, en nunc
Longum pro exiguo tempore tempus ago,
Gaudeo quod ſacra locus baptiſmatis vnda,
Ipſeq; ſum magnifactus imago DEI.
Quodq; breui hac vita peccati mole nequivi
Contemerare ſolum, contemerare polum.
Sed quid? terra vale, mihi nunc eſt patria cœlum,
Vivus vita DEVS, mors properata lucrum.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

PETRI LINDE-
BERGII ROSTOCHI-
ENSIS.

Iuveniliũ,

TERTIÆ PARTIS

LIBER PRIMVS,
CONTINENS
EPIGRAMMATA.

DE INCONSTANTIA FIDEI.

FIde parum multumq; vide: Nam ſunt mala
bina,
Si multum fidas, ſi videasq; parum.
Fide Deo fidus, mortali fidito caute,
Et bene ante vide cui tribuenda fides.
Lubrica namq; fides ævo hoc, feliciter ergo
Fidis, quando fide ne capiare vides.

IN QVENDAM ADORANTEM CRVCEM.

QVid lignum vanus? quid mortua vivus adoras?
Non habet abſconſum vilis imago DEVM,

RESPON-

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

RESPONSIO.

NOn lignum vanus, non mortua vivus adoro,
Sed, cujus parva hic pendet imago, DEVM.

IN HORTVLANVM QVENDAM EGREGIVM.

QVem, qualem, aut cujus naturæ dixeris eſſe,
Qui, quod non oculis viderit ante facit.
Qui, quicquid terræ natura nouerca negauit,
Id tamen ingenio curat habere ſuo,
Qui pinguem e ſterili, planumq; è collibus hortum,
Ruderaq; arte ſua vivere dura facit.
Quem, qualem, aut cujus naturæ dixeris eſſe,
Vin' ego dicam? an non artificem artificum?

IN EFFIGIEM FRIDERICI DANORVM REGIS.

TAlis erat Danaum generoſi Regis imago,
Cui nomen junctum eſt: pacis, honoris, opum.
Luſtris cum denis jam quatuor adderet annos,
Et moriens gelido traderet oſſa ſolo.
Ex vultus habitu Majeſtas regia ſpirat,
Ex oculis virtus ignea, & ore decor.
Cætera non potuit cœlo producere ſculptor,
Enthea enim ſculpi mens animusq; nequit.

ETEOSTICHON. IN FELIX ANNI 80. AVSPICIVM.

HIC ô Chriſte preCor qVI nVnC aLLabItVr annVs,
Optato nobIs DapeDe LatVs eat.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

ALIVD INSCRIPTVM AL-
BO N: CONT. 1580.

HÆC, LeVIne, tIbI, qVæ LætopeCtore ſCrIpſI,
TVnVnC non DVra fronte LegenDo probas.

ALIVD CONTINENS AN-
NVM OBITVS MATTHÆI
Molleri, Senat: Roſt.
A. 1580.

MoLLerVs roſeI ſubIIt penetraLIa CœLI,
ILLIVs In terrIs oſſa ſepVLta IaCent.

IN PRÆMATVRVM IOAN-
NIS ELERI IVVENIS OPTV-
MI OBITVM.

ET tua ruperunt in vito ſtamina Parcæ,
Dum celeri accelerant ducere penſa manu.
Cumq; alio hæc eadem tentarent ſtringere nexu,
Quod ſemel effractum, mors ait, omne meum eſt.

CHRONODISTICHON CON-
TINENS ANNVM MENSEM DIEM
& horam nuptiarum Henrici Ra-
melii A. 1589.

HOrabIs Vt qVInta, & febrVo aLter fulſerat Eos.
RaMeLIVs, pVLCræ ConSoCIatVr AbeL.

ALIVD CONT. ANNVM 1589.

ALtera LVX FebrVo, & bIs qVInta aCCeSſerat hora,
RaMeLI Vt ſponſæ ConSoCIatus eras.

ALIVD IN OBITVM CATHARINÆ MEDICEÆ, REGINÆ FRANCIÆ CONT. A. 1588.

GALLICA qVanDo ſeneX CaſV CatharIna re-
Tres par ILInatos VIDIt honore frVI. (*Ceſſit,*

ALIVD IN OBITVM ROBERTI DVDLÆI CONT. A. 1588.

GarterII ſoCIVs præCeLLens Marte RobertVs
AngLICVs è VIVIs fVnere CarpIt Iter.

ALIVD IN OBITVM LAMPERTI DISTELMEIERI CANCEL. Cont. A. 1588

SoLVItVr In CIneres trIbVLI CognoMIne præ,
Et gnato LInqVIt CVnCta parata ſuo. (*ſtans-*

ALIVD IN OBITVM HENRICI PRINCIPIS CONDÆI. cont. A. 1588.

ConDæVs patrIa eIICItur, CraſſoqVe Veneno
CogItVr egeLIDa fata ſVbIre neCIs.

ALIVD IN OBITVM FRIDERICI DANIÆ REGIS CONT. A. 1588.

Rege hInC abrepto FrIDerico DanIa LVget,
vſX ILLI poſthaC par habItura CapVt.

AD CASPARVM FABRICIVM.

CVm tantos poſſis ex tempore cudere verſus,
Re vera fabri nomen & omen habes.

K

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Si quærat quiſquam vnde tibi ſit, docte Fabricī,
Materies, cerebro naſcitur illa tuo.

IN PSALMOS MARCI HASSÆI.

D*Vm pubi Hebraice Haſſæus ſacra cantica pandit,*
Sanguinis Hebræi creditur eſſe genus.
Dum claudit Lyrico Haſſæus ſacra cantica verſu,
Seminio Calabri creditur eſſe ſatus.
Et ſimul Hebræum & Calabrum ſcripta eſſe receuſent
Illius, at contra patria aviq; negant.
Dum ſic ambigitur, Phœbus quid quæritis infit,
Corpore Germanus, mente ſed hic & is eſt.

IN COEMITERIUM.

A*Spice vicinum ſtudioſe, Lector amice,*
Qui coacervatis oſſibus albet, agrum,
Et mihi dic cujus ſint oſſa hæc? cujus & illa?
Quæ patris oſſa tui, quæ patris oſſa mei.
Quæ docti, indocti? Cyri vel pauperis Iri,
Quæ ſint prudentis, deſipientis item?
Certe vt nil homini naſcens homo origine præſtat,
Sic fiunt omnes poſt nigra fata pares.

IN APPELLATIONEM ROMÆ ET ILLUD ROMA CAPUT MUNDI.

S*I Romam à rodo, quod rodat cuncta vocabis,*
Et caput à capio, cuncta quod accipiat.
Et mundum a mungo, emungat quod cuncta, ſupremum
Tunc mundi eſſe poteſt Roma ſuperba caput.

DA PACEM DOMINE.

Da

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

DAnobis, pater alme, optatæ tempora pacis,
Cunctaq́ præſtanti prælia tolle manu.
Non etenim quisquam eſt, qui nos defendere poſſit
Tu niſi ſole DEVS, tu niſi Chriſte DEVS.

DECLINATIO MORTIS.

OMnia Mors ſolvit, ſunt terreaq́ omnia MORtis,
Mortalis vivo vivere diſce DEO.
Omnia debentur MORti, MORtemq́ ſubibunt,
Mortalis verum diſce timere DEVM.
Omnia MORS tua ſunt, morientur & omnia Morte,
Diſcito Mortalis vivere itemq́ mori.
Dum tibi dumq́ alijs patet alti janua cœli,
Non cras, cras ſerum eſt diſcere, diſce hodie.

AD IOANNEM CASELIVM lugentem conjugis obitum.

FVnera natorum ſemper ſunt triſtia patri,
Triſtior at multo conjugis eſt obitus,
Cum tibi vtrumq́ Deus rapuit perdocte Caſeli,
Non diffide, bene hic, quod facit, omne facit,
Nec tibi mancipio quicquam dedit, omnia ad vſum,
Credita redde igitur debita, redde libens.

AD IOACHIMVM HENETVM dedicatio nonnullorum Epigrammatum.

MVlta tibi præſtans vir debeo, debeo multa,
Aſt ego pro multis pignora pauca fero,
Pignora pauca fero, quæ nec cum crimine proſtant,
Nec potare queunt, nec minimum eſſe queunt.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Sunt etenim ingenij hæc, non corporis. Hæc rogo ſum
Promto, læta, auida, pectore, fronte, manu.

AD CASPARVM FABRICIVM, cur Martini die quotannis mactentur anſeres.

INvitò electus MARTINVS Epiſcopus olim,
Anſeribus fugiens tecta parata ſubit.
Elapſum ſocij ſcrutando loca omnia quærunt,
Sed nemo profugum ſcit reperire virum.
Accedunt tandem ſtabula hæc, ibi ſit ne rogantes?
Queis anſer da ta da garrulus ore refert.
Atq; ita repertus Præſul, qui percitus ira
Non impune feres, Proditor, illud, ait.
Sed dabis aſſata pœnas mihi carne quotannis
Martini quoties lux veneranda redit.
Cui, qui me primus fugientem reperit, addet,
Ebrius è pleno dulcia muſta cado.
Aſſenſere omnes pariter, legemq; tulere,
Qui contra faxit, pocula nulla bibat.

AD NICOLAVM LINDEBERGIVM AGNATVM ET PASTOrem Eccleſiæ Suerinenſis.

E Multis varijsq; LINdebergi,
Iamdudùm redij domum periclis,
Miratusq; fui ſtatim & frequenter
Rumores obitum meum dolentes,
Clamores obitum meum gementes,
Auctores de obitu meo querentes,

Quæ

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Quos tandem reditu meo repreſſi,
Cœloque vnanimes favente vici,
Nunc vix vix rediens domum procellis,
Antiquam Italiam bono viciſſim
Longe hinc cum ſocio paro ſubire.
Quid miraris amice Lindebergi?
Illud qui faciam libens volensq;
Multo conſilio grauis Caſelij.
Nil addo: oro tamen, cavebis, oro
Ne quod ſcripſi obiter ſtatim recantes.
Nolo ille ille loquax ſciat Philippus.
Cum certus fuero: ſcies id vnus.
Nunc ſum incertus adhuc profectionis.

AD M. BERNHARDVM HEdericum, Scholæ Suerinenſis Rectorem.

EN Hederice palam repeto, quod ſæpius ante,
Vt mihi aperta tua eſt janua amicitiæ.
Me tui in æternum memorem, teſtemq; futurum,
Qui, qualis, quantus, ſis, fueris, vel eris.
Diſperеam ſi falſa loquar, furcisue precabor
Aöne ab Aoniſin pellier Aonidum.

AD RVDOLPHVM FAVST, de appellatione Aulici.

QVæſitum ſæpe eſt à multis, Aulicus vnde
Deductum poſſit nomen habere ſuum.
Nonnulli à Græco cupiunt, quod ſit λύκος αὐτός,
Hoc eſt carnivoris par feritate lupis.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Nugæ: vox Latia eſt, & dicitur Aulicus, aulas
Regum quod ſumma ſedulitate colat.

IN NASVTVLVM QVENDAM.

NEc mihi tu Dominus, nec ſum tibi Zoile ſervus,
Attamen, vt magni te faciam, imperitas,
Tun' dignus, qui nec peregrino parcis honoro.
Nec ſocijs proprijs, magnificisq́; viris.
Zoile parce mihi, rurſum tibi nomine parcam,
Et quid ſis referam, nempe aſinorum aſinus.

IN INSIGNIA NOBILIVM ALEFELDICORVM.

DElicium eſſe ſolet torquata canicula Regum,
Sic Alefeldorum eſt & fuit vſq; domus,
Ala ſublimis volitat Iouis armiger ales:
Sic ea gens ſemper tendit ad alta viam.
Sanguineus belli color eſt, pacis color albus:
Sic ea gens bello, paceq; tota viget.

ALIVD IN EADEM.

PVluino reſidens torquata canicula ſignat,
Hanc gentem ſummis eſſe in honore viris.
Alitis ala Iovis, qua celſa ad ſidera ſcandit,
Alte tendentem famam animumq; notat.
Bellum ſanguineus color indicat atq; pudorem,
Albus cor purum donaq́; pacis amat.
Quid ſibi vult forma hæc? Alefeldos eſſe celebri
Progenie natos, nobiliore ſatos.

IN

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

IN INSIGNIA IOANNIS GEORgij Godelmanni. I. V. D. & Roſt. Profeſſoris.

CÆrulus hic clypei color, appetere æthera cœli,
Æs flavum flavus temnere quemq; monet.
Magnanimam auctoris mentem leo denotat ardens,
Lingua micans Suadam, ſpira plicata fidem,
Macte igitur Godelmanne hoc, quo plenius audis
Magnus dis, conſtans, mente, lepore, fide.

IN EFFIGIEM EIVSDEM.

ASpicis effigiem, quicunq; es candide Lector,
Docti, facundi, magnanimiq; viri.
Cui nihil fraudis ineſt, nil fuci, nilq; veneni,
Sed verus candor, mens pia, firma, fides.
Quale ſit ingenium illius ſcripta aurea dicent,
Et facies certis indicat ipſa notis

IN INSIGNIA IANI HELTIADIS.

HEltiadis clypeo armatus qui cernitur heros.
Martia, bellorum Martis, imago, Dei eſt.
Clava operam, inceſſus animum, ſtellaq; vigorem,
Robur & immenſum cornua bina notant.
Sanguineus, belli color eſt, fuſiq; cruoris,
Lacteolus vero pacis amicus amor.
Quid ſibi vult clypei forma hæc? vitam admonet omnem,
Aut thalamo aut tumulo, aut Marte vel arte regi,

Quo circa Heltiadum decus, ut tibi Iane requiras,
Non Martem aſt artem, non tumulum at thalam[...]
Sint tibi pennæ opera, & mens prodeſſe, æthraq; robur,
Et Phœbi & Veneris, caſtra pudica, vigor.

AD DETHLEVUM SYLVIV[M] vnde illud perpetuum Mercatorum erga literatos odium.

QVondam ubi mercator mendax & doctus Arion
Ligneo equo patriam Lesbon uterq; petunt.
Naufragio ecce perit mercator in æquore mendax:
Tum merces auidis dilacerantur aquis.
At vagus incolumem (unde odium illud) Arion[...]
delphin,
Per vada deducens tergore, ſiſtit humo.

VNDE ADVLATORES.

BReſcidi ignipotens vulpem donaverat olim,
Quam cum conſpexit territa virgo refert.
Tollite vulpinam carnem, caro nauſeat iſta,
Cauda velim maneat ſola relicta mihi.
Qua veluti flabro propellam æſtate calorem,
Si non vi flabrum ſumſerit aula meum.

IN ORATIONEM M. IOANNIS Neovini Superintendentis Suerinenſis de Hebræa lingua.

INdubium ſcioli quidam perſæpe vocarunt,
Cui linguæ primus ſit tribuendus honos.

Hic ait Hebrææ ſoli, ſoli ille Latinæ,
Tertius affirmat Græcia docta tuæ,
Non opus eſt multis, dubium, Neovine, refutas
Hebræam ad cœli culmina laude vehens.
Vt pote cunctarum quæ ſit primaria lingua,
Sitq́ parens, princeps, janua, clauis, apex.
Nec ſatis id monſtraſſe tibi eſt, ſed tradere pubi
Ejusdem linguæ prima elementa cupis.
Pro quibus officiis tua nomina clara juventus
Semper in ore feret, ſemper in orbe canet.
Si vero veluti non ſpero, muta tacebit,
Grata loquetur humus, charta loquetur anus.

AD IOANNEM FVSIVM DE differentia Virginis & virgæ.

PLurimũ is errat homo, qui juncta vocabula differt
Virginis & Virgæ, plurimum is errat homo.
Cernis enim gemina hæc eſſe inſtrumenta, protervus
Per quæ corrigier virq́ puerq́ ſolent.
Et mundi penitus dædalmata cuncta domari,
Virga domat pueros, virgo viroſa viros.

IN DAVIDIS CHYTRÆI CHRONICON.

PLurima dona Dei ſunt, nemo habet omnia ſolus,
Munere diuino hic plus tenet, ille minus.
Temet præ multis aliis Chytræe beavit,
Dotibus ingenij, dotibus eloquij.
Teſtes tot libri, tot culta, tot aurea Scripta,
Queis dudum comples ſolis vtramq́ domum.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Teſtis opus præſens, quo mentis acumine diæ,
Multorum annorum colligis hiſtorias,
Non inſtar vulgi quod pulcro crimina fuco
Veſtit, & ad placitum dirigit acta Ducum.
Aſt ſine perſonæ reſpectu, examine juſto,
Quæ bene facta effers, quæ male facta refers.
Pro quibus officiis odium, pro munere probum,
Ipſaq; te mundi gratia ſcæva manet.
Vt vetus eſt verbum, qui pergit dicere vera,
Hoſpitium certum nuſpiam habebit inops.
At tu care ſenex, omnis ſapientiæ ocelle,
Teutoniæ phœnix, Pegaſidumq; jubar.
Cum ſit pura tibi, & falſi mens criminis expers,
Iudicio vulgi ne moveare cave.
Mergitur integritas, ſed non ſubmergitur vnquam,
Conprimiturq; eadem non tamen opprimitur.
Si nolint homines hæc candida ſcripta probare,
Sinceramq; tuam commemorare fidem.
Te canet oceanus, te Saxa loquentur, & ipſa
Qui ſis, qui fueris muta elementa ferent

IN N. N. NOVIS COMMENtarijs Terentium illuſtrantem.

SCripſerunt multi in ſcenas commenta Terentij,
Queis merito hunc etiam dixeris eſſe parem.
Qui non ſelectis tantum pulcro ordine verbis
Exponit textum, perſpicueq; docet,
Phraſibus amplificans phraſes, voceſq; venuſtis
Vocibus, & varijs omnia verba modis.
Sed quoq; civili præcepta ſalubria vitæ
Eximit e ſcenis, in mediumq; refert.

Tam bene, tam belle, tam plene, tamq; Latine,
Cum ſplendore graui, cumq; lepore pari.
Vt nihil vlterius, quod quis deſideret, adſit,
Vel quod Lectorem detinuiſſe queat.
Hos igitur ſtudioſa cohors, hos læta juventus,
Viribus ingenij volue, revolue, libros,
Dumq; per ætatem licet, atq; occaſio præſto eſt,
Cum lingua mores excole rite tuos.
Diſcere nec ceſſa, nec præſens differ in horas
Tempus, cras ſerum eſt diſcere, diſce hodie,
Quod ſi præſentis, ceu veris, tempora vitæ
Negligis, Autumno non tibi meſſis erit.
Interea tamen hoc repeto, nec amore, nec vllis
Adductus precibus, ſed bonitate viri,
Scripſerunt multi in ſcenas commenta Terentij,
Queis merito hunc etiam dixeris eſſe parem.

IN QVENDAM PRÆFEREN-tem ſcamnum lecto.

Declinatio ſcamni.

TVne premas Scamnum, vel te magis, Aulice,
SCAMNVM
Scire aveo: ſcio, te premit inclementia SCAMNI,
Atq; à te premitur miſere, ah valedicito SCAMNO,
Et duris durum, perdurum, linquito SCAMNVM
O quantum magnum damnum das futile SCamnum,
Cui placet in rigido ſtolide requieſcere SCAMNO.
SCAMNA odioſa viris ſunt, ſunt odioſa juventæ
Scamnum SCAMNOrum flectenti podice nudo,
Nulla ſalus SCAMNIS lectum te poſcimus omnes,

SCAMNA premant aſinina aſini, vileſq; coloni.
Queis lecto recubare negatum. O SCAMNA vale
Tuq; tibi à duris caue poſthac Aulice SCAMNIS
Sic poteris vere venerabilis Aulicus eſſe,

AD M. SAMVELEM CRVGE rum, cur Grammatici plerunque inopes.

QVæris Grammatico cur ſemper inanis aluta,
Fœtaq; munificas arca negarit opes?
In promtu cauſſa eſt veriſſima, conjugat ille
Et non declinat, qua decet arte, NIHIL.
Hinc eſt, quod non, cum declinet is OMNIA, ſolum
Declinare NIHIL Grammaticus valeat.

IN MOMVM QVENDAM.

SI peruerſa viros faceret jactantia claros.
Inferior nulli perfide Mome fores.
Sed quia bullato tantum ſermone triumphas,
Haud nego quod ſtultus maximus eſſe queas.
Sis quicunq; velis, tuo ineſt non corpore toto
Mica puſilla boni, mica puſilla ſalis.

IN STVLTAM CVIVSDAM ſedulitatem.

QVæritur à ſocio cupiens ſtudioſus haberi,
Quid tam mirifica ſedulitate legat.
Binos reſpondit, titulos de teſtibus æquo,
Ex animæ libro, & codice juridico,

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Dij Superi: nonne hæc bella eſt collatio? bella:
Teſtis enim proprium teſticuli eſſe ſolent.

IN QVENDAM ANTIQVITA-tis curioſum.

HOſpite ab Italico veterum monumenta rogabat,
Antiquarum auidus notificare ſibi.
Hoſpes promittit, ſubitoq; haud vana timentem
Ductat vbi ſedem publica ſcorta ſedent.
Dicens, nunc veterum monumenta veterrima viſe,
Queis magis in Latio nulla vetuſta ſolo.

IN BACCHVM ET DESIDEM.

SVm Studioſus, ais, Bacche, at nil diſcere tento,
Nec didici, à teneris aſſuefactus ita.
Forte figurate loqueris fraterrime Bache,
Adjungens dictis ſchemata lauta tropis.
Nomine ſis Rhetor, ſed ego Dialecticus ajo,
Quod ſtudio-ſus, ac a- ſue- factus ita es.

IN QVENDAM BVLLATVM.

ESſe cupis DOctoR, tum jure in vtroq; peritus,
Non renuo ſed ſit ſyncopa, non aliter.
Si vero hoc nolis, ſaltem per epentheſin eſto,
Decoctor, Zythi ſcilicet, atq; meri.
Iuris ſic poteris vocitari vtriusq; peritus,
Impoſitumq; tibi conſtabilire gradum

IN EVNDEM.

IVriſconſultus permagnus, amice, vocari,
Quare ita? ſemper enim pinguia iura voras.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

IN APPELLATIONEM MVSICI cuiuſdam Cimbri Critici.

QVi criticum à Muſa deriuat Muſicum, is errat.
Nomen enim a muſto, aut muribus, ipſe tenet.
Qui Criticum a cantu Cantorem appellat, is errat:
Nomen enim á calice, aut cantharo, & ipſius habet.
Ebrius ex muſto fit homo, mus omnia rodit,
Cantharus atq; calix præbet vbiq; merum.
Non igitur mirum, te alienam rodere famam,
Eſſeq; potorem, id nomen & omen agit.

IN MAGNILOQVVM QVENdam ſcurram.

PErfide ſcurra ſoles te ipſum jactare frequenter,
Sum celebris vates, ſumq; Poëta bonus,
Credo quidem hoc, ſed ego a potu appellare Poëtam,
Et ſoleo vatem à vaſe vocare meri.
Quare non dubites, tecum quod talia credam,
Nam ſi non facerem, mentis haberer inops.

PETRI

PETRI LINDEBERGII ROSTOCHIENSIS.

TERTIÆ PARTIS

LIBER SECVNDVS, CONTINENS EPIGRAMMATA RANZOVIANA.

IN HENRICVM RANZOVIVM, REGIS DANIÆ PRODVCEM.

HOlſatum Decus & Prorex RANzouius heros,
Ingenio dubium eſt divitijsve prior?
Holſatum decus & Prorex RANZouius heros,
Divitijs potis eſt, & potis ingenio,
Ac pariter, quamvis præſenti tempore rarum,
Eſt Medicus, Vates, Aſtrologusq; & Eques.
Non igitur mirum, quod plurima ſcripta relinquat,
Arte ſagoq; valet, Marte togaq; viget.

IN EVNDEM H. R.

SOrs, Phœbus, Mavors, Euclides, Naſo, Galenus,
Tres ſuper aſtra Dij, ſubter & aſtra viri,

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Ranzouium genuere ſenem, aut RanZouius illos,
Tres ſuper aſtra Deos, ſubter & aſtra viros.
Ille etenim claris longe clariſſimus vnus,
Par virtute gravi eſt, parq; decore pari.
Si modo non claros ſuperat clariſſimus vnus,
Tres ſub & aſtra viros, & ſuper aſtra Deos.

IN EFFIGIEM EIVSDEM.

H*Æc eſt Henrici effigies veriſſima Ranzou,*
Qui Danaum in patria munia Regis obit.
Cum pede felici jam quinta accederet æſtas,
Poſt bis ſex vitæ luſtra peracta ſuæ.
Ex oculis grauitas, virtus ex fronte relucet,
Mentem qui poſſet ſculpere nemo fuit,
Nec fuit artis opus. Namq; eſt ars cognita Diuis.
Exteriora patent, interiora latent.

IN EFFIGIEM IOANNIS RANZOVII, EQVITIS AVRATI, & Henrici patrem.

R*Anzovij præſens monſtrat ſculptura figuram.*
Cui nomen mitis gratia mite dedit,
Qui ſit, qui fuerit teſtantur plurima bella,
Bella peracta ſolo, bella peracta ſalo.
Illius &, reliquos qua præſtitit, enthea virtus,
Famaq; nota homini, factaq; grata DEO.
Omnia non dicam, ex hoc vno cætera diſces,
Factis Divus erat, corpore verus homo,

IN PALATIA RANZOVIANA.

Qui

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

QVi dicendus is eſt, qui non ſolum arcibus amplis
Exornat patrij pinguia rura ſoli,
Sed quoq; vicinas generoſis ædibus vrbes,
Structuriſq́; facit luxuriare nouis?
Nonne bonus ciuis, non verus nobilis? immo
Nobilis & verus, ciuis itemq́; bonus.
Sed minimum hoc: quis tum? patriæ totius aſylum,
Ornamentum vrbis, nobilitatis apex,
Et prorſus talis, qui claro nomine dignus
Et non ante ſua, aut poſt ſua fata mori.

ÆNIGMA CONTINENS NVMErum arcium Ranzouiorum videlicet 70.

QVot numerata olim patuli miracula mundi, 7.
Quot colles, Superum pignora, Roma tibi, 7.
Quot certant vrbes magni de patria Homeri, 7.
Quot rata prudentes Græcia clara viros, 7.
Quot ſublime, polum. ſtellarum corpus oberrant, 7.
Quot retinet ſolitos hebdomas vna dies. 7.
Quot fluit in pontum diſcreta per oſtia Nilus, 7.
Artes ingenuas quot ſchola docta facit, 7.
Quot ſunt virgiliæ, nautis notiſſima ſigna, 7.
Romani imperij quot ſacra fulcra ſacri. 7.
Hæc decies ſeptem, ſi quis conjungat, habebit,
Arces quot teneat Ranzouiana tribus. 70.

ALIVD CONTINENS NVMErum Rantzoviorum hoc tempore viuentium, videlicet 118.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

10. QVot Deus Ægyptum plagis puniuit acerbis,
6. Abſoluitq; idem lucibus orbis opus.
12. Quot menſes numerat ſolaris quilibet annus,
30. Et ſiclis Dominum vendidit Iſcharioth.
4. Quot facta exſiſtunt elementis corpora mixta,
4. Et Paradiſiaco flumina dia ſolo.
12. Quot genuit Iacob, ſenij fulcimina, natos,
40. Annos & geſſit regia ſceptra Dauid.
In numerum hos numeros qui congeret, inde videbit,
118. Ranzouij viui hoc tempore quotquot erunt.

COLLATIO PYRAMIDIS SE-GEBERGENSIS ET ROMANORVM.

PYramides quondam varias Roma inclyta ſtruxit,
Sumtibus eximijs, ſumtibus innumeris.
Pyramidem ſtruxit ſimilem RANZOvius heros,
Sumtibus innumeris, ſumtibus eximijs.
Illa viro claro, aut fortes qui vicerat hoſtes,
Hic Regi forti, Rex FRIDERICE, tibi.
Illa ſitu bello bellas, longeq; micantes,
Hic ſplendore grauem, cumq; decore parem.
Illa quæ erant Latij tanquam miracula terræ,
Hic quæ miraclo non minus eſſe poteſt.
Cum non ex lapide aut ligno, nec ſtructa metallo,
Et tamen ex omni parte ſit artis opus.
Pyramides jactare tuas nunc deſine Roma:
Nam claret parili Ranzouiana modo.

IN EANDEM.

ROmani quondam veteres mira arte ſtruebant
Pyramides pulcras conſpicuosq; tholos.
Iam nunc Ranzovius ſtruxit non arte minori
Pyramidem pulcram, conſpicuumq; tholum.
Magnus honos, magna hæc velle, & quoq; condere (poſſe,
Aſt, cœpta ad finem ducere, major honos.

IN EANDEM.

NOn hæc vel vivo, vel cocto fabrica conſtat
Saxo, nec ligno facta ſit vnde rogo?

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Pyramis
Hæc,
Lector,
Te tria,
Care, docet.

Principio quod
Sumtibus immenſis
Stet conſtructa tam bene
Ornateque Vicarij

Deinde quod hæc eadem Secundi
Sit Friderici conſecrata manibus,
Danica qui geſſit ſceptra potente manu.

Deniq; ſublato in cœlum quod culmine ſign
Calceq;, qua facta eſt, pura, ſine crimine pur
Quilibet vt vivat vitam, mortalia linqu
Et crebro ſolũ ſuſpiret, anhelet, olympum.
Hæc vbi cognóſti, ex animo bona multa prec
RANZOVIO Domino, & quo te via ducit eun
Perge ſtatim, & felix longiſſima tempora viv

H. R. V. 1588.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

IN HENRICVM RANZOVIVM.

ALcides patriæ partem latrone redemit, "
Mireq́; infeſtos perculit inde lupos. "
Totam Ranzouius patriam latrone redemit,
Mireq́; aſtutos expulit inde lupos.
Dic mihi, Lector, vter majori laude canendus?
Si non Ranzouius, par vtriusq́; decus.

IN EVNDEM.

QVisquis habet comitem divini numinis auram, "
Non vllum potis eſt huic nocuiſſe malum "
Ranzovius teſtis, quem ſeptem nuper auebant. "
Latrones, tacita tollere fraude ſenem. "
Ni pater æthereus, qui cuncta auditq́; videtq́;
Cæleſti innocuo præſto fuiſſet ope.
Illaq́; peſtifera, illa fera, illa atrocia monſtra,
Mulctaſſet digna carnificina nece.
Ne pecces caue, quantumvis evadere poſſis
Longa revelabit ſingula facta dies.
Mortalem facile eſt cælare piacula, verum
Maxima futilitas fallere velle DEVM.

DE CIMBRIA.

CImbria dives opum terra eſt, vaginaq́; rerum,
Sortis & omnigenis plena feraxq́; viris.
Cimbria mercatu terra eſt clariſſima multo,
Et ſoror Aonidum, mater & artificum.
Fœta feris, piſcoſa lacu, opportuna fluentis,
Nobilis emporio, culta domo atq́; domino.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Europæ lumen, Cereris granarium opimæ,
Arte ſagoq; valens, Marteq́; togaq; vigens.
Belligeri Domitrix populi, Pandora Deorum,
Et generoſa ſitu & delicioſa loco.
Cimbrigenum ſalve tellus Mavortia, ſat nunc
Laus tua nota polo, nota ſalo atq; ſolo

DE CIMBRIS.

CImbrica gens animoſa, potens, Manortia, fidaq;
Audax, terribilis, libera, dura, vetus.
Cimbrica gens ultrix, fortis, patiensq; laborum eſt
Et vitæ & ſortis prodiga, laudis amans.
Obſervans fidei, conſtans virtutis amatrix,
Regnandi cupida & belligerandi avida.
Et facere atq; pati fortiſſima quæq; parata,
Pro patriaq; citam promta ſubire necem.
Deſine Roma, tuos, nimium laudare Camillos,
Protulit aſſimiles Cimbrica terra viros.

IN APPELLATIONEM CIMBRI.

SÆpius hiſtoricis enata eſt quæſtio doctis,
Cimber Saxoniæ vox ſiet, an Latij.
Sunt qui à Cimmerio deducunt nomine nomen,
Et ſunt qui à Marſi ſemine Gambrivio,
Dreſſero è multis docto contraria mens eſt,
Qui Cimber dictus quod quaſi Kemper ait.
Et vere: quoniam duro certamine gaudet,
Intrepidasq; gerit prælium ad omne manus.

ALLVSIO AD ILLVD.

Fortia agere atq; pati Romanum eſt,
Fortia agere atq; pati Cimbricum eſt.

Romanum eſt facere atq; pati fortiſſima quæq;,
Et facere atq; pati fortia Cimbrigenum eſt.

AD HENRICVM RANZOVIUM.

Cum tibi vitalis præberet luminis auras
Patria, Ranzoi, tum tua dicta parens.
At nunc dum pulcris exornas arcibus illam,
Reſtituens veteres, ædificansq; nouas.
Quis nam te patriæ columen, vel iudice Momo,
Et patriæ verum deneget eſſe patrem,

IN ARCEM H. R. RANZOVV.

Hæc domus eſt domuum forſan poſtrema mearũ,
Inſtat enim vitæ jam prope meta meæ.
Hoc opus eſt operum poſtremum forte meorum,
Sentio enim gelidam non procul eſſe necem.
Ædificent poſthac alij quibus integer ætas,
Mi domus in celſo eſt ædificanda polo.

INSCRIPTIO ARCIS RANZOVV H. R.

Quisquis es, parum ſubſiſte, & quod ſcriptum eſt perlege, vbi perlegeris penſita.
Ad præſens caſtrum emendũ duplex me mouit ratio:
Et quod commune cum ſtirpe RanZouiana nomen haberet,
Et quod per aliquot centum annos à Ranzovijs inhabitatum eſſet.

An non bene de familia merui?
Optume, viator optume.

Homines enim nobiles, & in dignitate conſtituti admodum anxij & ſolliciti ſunt ne principalis eorum domus extra ſuam familiam alienetur.

Ad readificandum vero & exornandum caſtrum hoc, longum illud tempus, quo non ero, magis me movit, quam exiguum vitæ meæ.

An non bene de familia merui?
Optume viator optume,

Mihi ſtruxerunt alij, grandæuus ego gratæ poſteritati.

Verum, cum placere cunctis operoſum,
Adſit quisquis amicus,
Abſit Comus, abſit Momus,
Abſit A te à te, à me, nobiſcum Lita,
His abi.
Et ſis, ſis, & nos, nos.

HENRICI RANZOVII PERpetuum de ſua Bibliotheca decretum.

P*Ateo Mineruæ, haud Murceæ.*
Quæ infra ſcripta ſunt hunc in modum ſancita ſunto.
Inviolateq; obſervantor
Ranzouij, nec quisquam alius hanc poſſidento,
Heredes eam non dividunto,
Nemini libros, codices, volumina, picturas,

Ex

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Ex ea auferendi, extrahendi,
Alioue aſportandi,
Niſi licentia Poſſeſſoris,
Facultas eſto.
Si quis ſecus fecerit,
Libros, partemve aliquam abſtulerit,
Extraxerit, clepſerit, rapſerit,
Concerpſerit, corruperit
Dolo malo.
Illico maledictus,
Perpetuo exſecrabilis,
Semper deteſtabilis,
Eſto, maneto.

INSCRIPTIO SARCOPHAGI ET SACELLI RANZOVIANI, AD IMITAT: PONTANI.

V*Ivus lapideum hunc mihi paravi lectulum,*
In quo jacerem mortuus.
Noli obſecro me mortuum laceſſere,
Qui vivus obfui nemini.
Henricus ille namq; ſum Ranzouius,
Regis Dani Vicarius.
Quem plurimum plures amarunt principes,
Suiq; paſſim ſubditi.
Quem docti honeſtarunt viri, cumq; improbis
Laude cumulaverunt probi,
Nunc, Hoſpes, ecquis ſim, aut mage fuerim, tenes
Veruntamen qui tu ſies,

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Non cognitum eſt mihi, Igitur vt teipſum bene
Noſcas rogo: His longum vale.

INSCRIPTIO EPITAPHII IDÆ RANZOVIÆ HEN: PRODVCIS NEPTIS.

OPtimum quidem eſt, Sileno teſte, non naſci, aut natum cito mori. Aſt ego illud improbo, hoc probo, Illud, inquam: Si enim non nata, nec homo, nec imago Dei opificis fuiſſem: Hoc: Si enim non tam cito mortua, multis expoſita fuiſſem morbis & periclis. Cum itaq; per mortem ad vitam, de peregrinatione ad patriam, ab æſtu ad refrigerium, ex agone ad brauium, dulci ſomno ſopita pervenerim, gratulor mihi quod & ego Ida idea & imago Dei mei naſcendo facta, quodq́; cito moriendo ego IDA ita innumeris ſim prærepta malis. Nunc autem trimula hic Apenrodæ ſub monumento à patre Cajo Mauritij filio, ajo & matre Elizabetha, Henrici trium Daniæ Regum Vicarij filia, vtrisq; Ranzouijs erecto, reſurrectionem carnis exſpectans recubo.

LEGES HORTI RANZOVIANI SVB PERSONA IANI BIFRONTIS.

RAnzouianum hortum, qui animi aut voluptatis Cauſſa inviſeritis, haſce leges ante omnia omnes capeſſunto:

An-

Anticam modeſte ingrediuntor,
Quo vis quiſq; ambulanto,
Quo vis quiſq; pelluſtranto,
At at hoc dico & edico ſerio,
Hoc moneo & admoneo ſedulo,
In viridario ſcapum ne confringunto,
Flores ne decerpunto,
Semen fructum ve ne auferunto,
Radices ne effodiunto,
Stirpem puſillam ne attrectanto,
Areolas ne conculcanto.
Ac, ut verbo dicam multa, ne hilum attingunto.
Qui ſecus faxint, & furaces manus ad tactum & raptum extulerint, id eſt partem aliquam clepſerint, rapſerint,
Aut verberibus mulctantor,
Aut prorſus relegantor,
Ad fuſtitudinas ferricrepinas inſulas,
Vbi vivos homines mortui incurſant boves.
Ollis vero, qui florum, frondium, pomorum & fructuum aliquid petierint,
Pro cujuſq; perſona, pro rerum copia,
Pro anni tempore, hortulani largiuntor.
Ardeliones, lurcones, ſcurræ, frugiperdæ procul arcentor.
Servorum importunorum greges excluduntor.
Si quos tamen miniſterij cauſſa voluerint, modeſtos introducunto.
Alveolis, latrunculis, talis, qui ſe delectare voluerint, modo fiat modice, nemini vitio dator.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Qui noluerint, conis in ſphæriſterio ludunto, aut in
vmbra quieſcunto.
Sed hoc citra languorem, cis ſudorem illud.
At qui hic ne baptizatos baptizet Neptunus denuo cauento.
Deſuper pluit, & inſperato cavento.
His actis Deo trinuni gratias agunto, vitamq́; & ſalutem HENrico RanZouio domino meo, ejusdemq́; familiæ univerſæ precantor.
Et ſic plurimum auento.
Longum valento.

PRIAPVS HORTI CVSTOS.

H*Vnc meus in medium dominus me condidit hortum,*
Terrorem vt tacitis furibus incuterem.
At tu quis metuet ſimulacrum immobile dices,
Quid dubitas? aures arrige, pauca loquar.
Conſcia mens ſcelerum levibus terretur ab Euris,
Conſcia mens recti fulmina nulla timet.

AD FVREM.

Q*Visquis in hæc furtim reptas viridaria noſtra,*
Tangere furaci poma caveto manu.
Si non obſequeris, faxit Deus omne quod opto,
Cum malis noſtris vt mala cuncta feras.

SVPRA PORTAM HORTI.

S*Olo dante Deo, cuius benedictio ditat,*
Fertilis omnigenis fructibus hortus erit.

SVPRA PORTAM ARCIS RANZOV.

SI domus hæc cuiquam non belle exſtructa videtur,
Hanc linquens nobis corrigat ipſe ſuam.

IN HORTVM BREDEBERGENSEM.

INnumeros olim celebraui laudibus hortos,
Italia alma tuos, Gallia culta tuos.
Nunc ſecus: Eſt etenim par BREDENBERGICVS hortus,
Gallia culta tuis, Italia alma tuis
Et neutri cedit, ſeu quisquam emblemata ſpectet,
Frugiferasq; herbas, frugiferumq́; ſitum.
Seu varij generis poſitos pulcro ordine flores,
Areolas, formam, germina odora, topum.
Omnia conſpiciet regali more polita,
Et mire miris vndiq́; ſtructa modis.
Vt merito ante alios, Paradiſum dicere poſſit,
Quos paſſim iactat Cimbria ora, ſuum.
An nimium hoc? quid ſi hunc veſtros ſuperare probarem
Areolis, herbis. floribus, arte, ſitu?
Iudice me Latiales cedite, cedite Galli,
Non vobis nunc eſt, qui fuit ante, decor.

DE BIBLIOTHECA ET ARmentario Bredebergenſi.

NOn ſatis eſt armamentaria condere magna,
Bibliotheca etiam condita pulcra tibi eſt.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Pacis vt & belli, RANZOI, munia cures,
Vtrumq; & ſubeas Martis & Artis opus.

IN OBELISCVM SEGEBERGENSEM.

QVid Latij mirare Obeliſcos, chare Viator,
Deſine RanZouius condidit arte parem.
Sed quid dico parem, Non eſt: eſt pulcrior ipſis
Italia alma tuis: Roma ſuperba tuis.
Quæ ſtruis Idolo, tantum mera vana, profano,
Hic vni ac trino, quod ſtruit omne, Deo,
Tu civi ſtatuas ſtatuis perſæpe celebri,
Patribus hic patriæ principibusq; viris.
Qui Regum claro clarorum ſanguine nati,
Factisq; æternum promeruere decus.
Ergo abeant Latij, Latiales vincit hic ipſe,
Arte, decore, jugo, laude, nitore, ſitu.

AD ORTVM EIVSDEM CONſpiciuntur hi Verſus.

HOc opus exſtruxi HENRIcus RANZOuius, omne
Numinis in laudem, Conditor alme, tui.
Et ſimul in Danaum FRIDERICI Regis honorem,
Totiusq; mei ſeminis, atq; domus.

AD OCCASVM.

PRo meritis FRIDERICe tuis, Rex optime Regum,
Hæc monumenta tibi dedico, ſacro, ſtruo.
O vtinam majora mihi præſtare liceret.
Hoc totus ſtares aureus ipſe loco.

Quem

AD MERIDIEM.

QVem Regi & vobis Obeliſcum dedico, NATI,
Ad virtutis iter nobile, calcar erit:
Certumq́; indicium, quærendas æthere ſedes,
Et nihil in terris certius eſſe nece.

AD SEPTENTRIONEM.

HIs viſis, lectis, placide diſcede VIATOR,
Cunctaq; Structori fauſta precare meo.
Perpetuo infelix & deteſtabilis eſto,
Qui ſacrum in minimis hoc violabis opus.

IN EVNDEM.

DVm ſtabit nullis Obeliſcus dirutus Euris,
Stabit RANZOVII, gloria, ſtabit honos.

IN SACELLVM ITZEHOENSE.

DVm templa ædificas, RANZOI, terrea patri,
Præparat ipſe tibi cœlica tecta DEVS.

ALIO MODO.

DVm buſtum condis, RANZOI, vtriq; parenti,
En rurſum in cœlis aurea templa meres.

VOTVM H. R. AD IMITATIOnem Xenophontis.

DA, qui cuncta potes, Deus alme, mihiq; meisq;
Sanas in ſano corpore mentis opes.
Da ſimul vt rebus cunctis induſtrius adſim,
Et propere faciam quæ facienda mihi,

Da valeam lingua toto molimine vitæ,
Impoſitiq́ feram grande laboris onus.
In duris animum fortem concede periclis,
Hoſtesq́ intrepide vincere Marte tuo.
In conſultando prudentiam ab æthere mitte,
Conſtantemq́ Ducum gratiam ad vsq́ rogum.
Patria feuda, measq́ domos, te dante, paratas,
Da proprio cenſu ſumtus honeſtus alat.
Et tandem me, poſt placidam juſtamq́ ſenectam
Æterna in requie tumba paterna tegat.
Donec me ſuperas rurſum revocabis in auras,
Et dabis in nitido regna beata polo.

SYMBOLVM H. RANZOVII DIES MORTIS ÆTERNÆ VITÆ NATALIS EST.

MOrs quæ corporeæ eſt hujus deſtructio maſſæ,
Ianua ea eſt vitæ, principiumq́ novæ.

ALITER.

TRanſitus è vivis vitæ cæleſtis origo eſt,
Qui Chriſto didicit vivere, vivit homo.

ALIO MODO.

LVx ea mortalis quæ ducitur vltima vitæ,
Rurſum natalis ducitur eſſe noua.

ALIVD EIVSDEM H. R. SYMBOlon. Ita ſe comparent in vita, vt vinci & mori neſciant.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

SIc mortalis homo fugitivum tranſigat ævum,
Neſciat ut vinci, neſciat utq; mori.

ALIO MODO.

SIc homines æquum eſt traducant tempora vitæ,
Ut vinci nequeant, ut nequeantq; mori.

SYMBOLON FRIDERICI 2. DANIÆ REGIS.

In Deo ſolo mea ſpes, Item.
Fides caro ferina eſt.

Sola DEO IN SOLO MEA Spes & vita recumbit,
Priſca FIDES etenim facta FERINA CAro eſt.

SYMBOLON DANIELIS RANZOVII.

Diuerſo tempore, diuerſa fata.

Sunt DIVERSA hominis DIVERSO TEMPORE FATA,
Lubrica ſors unum neſcit habere locum.

IN VVIPERTI 2. COMITIS Groitzenſis & Marchionis Luſatiæ effigiem.

QVi præſens opera artificis Mauortius heros
Cum clypeo & ſigno conſpiciendus adeſt.
VVIPERTVS fuit inſignis virtute ſecundus,
Groitzenſisq; olim non ſine laude Comes.
Ex habitu virtus, granitas ex fronte coruſcat,
Et Mars ex toto corpore fulget atrox.

M

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Non mirum bellax quod ſit Ranzouia proles,
Belliger illius ſtemmatis auctor erat.

IN VVIPERTI 3. COMITIS Groizenſis &c. effigiem.

HÆc tibi Groitzenſis Comitis ſculptura figuram
Demonſtrat vivis aſſimulata notis.
Qui VVIPERTVS erat dictus prænominis huius
Tertius, & nulli Marte vel Arte minor.
Aſpice quæ gravitas habitu, quam, corpus honeſtum,
Quantus in ore decus, qualis & oris honor.
Omnia pulcra ſatis ſculptoris dextera fecit,
Vnam vnam mentem ſculpere non potuit.

IN HENRICI I. MARCHIONIS Luſatiæ, & Comitis ſeu Burggravij Liſnicenſis effigiem.

SI fluit in natos genitorum maſcula virtus,
Naturæq; manent ſemina quæq; ſuæ.
Hic etiam Comitum Groizenſium ſtemmate cretus,
Rite ſui poterit filius eſſe patris.
Cui ſimilis virtutis amor, par gratia formæ,
Mens veneranda toga, mens memoranda ſago,
Et patris eſt rebus cunctis veriſſima proles,
Sicut ea ex multis conſpicienda patent.

IN INSIGNIA WIPERTI 2.

HÆc quæ cernis ſunt inſignia vera VVIPERTI,
Qui Groitzenſis erat, Liſnicijq; Comes.

Robur

Robur BOSpræſtans, AQVILÆ pars nobile nomen,
Pro patria ſignant pondera geſta TRABES.
Pectora magnanimus SONIpes ſpirantia Martem,
Delicias Diuum denotat albus OLOR.
DVplex armorum, quæ reſtat, FORma, COLorq́;,
Indicium belli eſt, indiciumq́; togæ.
Nobilis & gentis Ranzoæ inſigne paternum,
Hinc quæ deducit ſtemma genusq́; ſuum.
Non obſtat, clypei quod ſit mutata figura,
Acer omiſſus Equus, Bos, Aquila, albus Olor.
Tempore mutantur cuncta, & RanZovia proles,
Non clypeo monſtrat robora, ſed manibus.

IN INSIGNIA COMITVM Liſnicenſium.

HÆc ſunt Liſnicij dominorum inſignia priſcûm,
A quibus exorta eſt Ranzoviana tribus.
PARS CLYPEI PRINCEPS exſculpta ac altera (inanis
Majores vſos ſimplicitate docet.
Diſtinctæ TRAbibus TESSELLÆ, pectora pura,
Sejuncta à vitijs labeq; munda notant.
Magnanimus LEO inaurato diademate fulgens,
Indicat Auctoris palmam animumq; ſui.
Quid ſibi vult clypei ſpecies hæc? admonet omnes,
Cum jam nil veteri ſimplicitate valent:
Nil homines pietate ſua, nil pectore puro
Efficere, vt poſſint perpete pace frui:
Herculea intrepidi ſumant ſibi corda Leonis,
Et ſuperent hoſtes, Marte juvante truces.
O ſacra ſimplicitas: o mens plane enthea patrum,
Qui nos tam tectè, tam benè multa docent.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

IN ARBOREM COMITVM LISnicenſium.

IN pulcro veluti grauidis cum fructibus horto,
Explicat auguſtas arbor amœna comas.
Non aliter præſens etiam ſeſe explicat arbor,
Commonſtrans fructus vndiq; paſſa ſuos.
Nempe octo Comitum noto cum nomine ſigna,
Olim PENICII quos habitaſſe ferunt.
Et tribuiſſe altum Ranzoi ſtemmatis ortum,
Sicut id ex omni parte videre licet.
Vtq́; magis videas, fecit cælarier illud
HENRICVS patrij dia columna ſoli.
Ob quod poſteritas ni fauſta precaberis ipſi,
Diceris merito ter ſcelerata tuo.

IN LIBELLVM H. R. DE HOdierno Daniæ ſtatu.

PLus ne tibi, in dubio eſt, RANZOI, Dania laudis
Debeat, an vero SAXO diſerte, tibi.
Daneidum primus ſcripſiſti SAXO tuorum
Bella patrata ſolo, bella peracta ſalo.
Daneidum primus deſcripſiſti optime RANZO,
Oppida juncta ſalo, condita cuncta ſolo.
Præſentemq́; ſtatum regni, præſentia jura,
Præcipuas arces, frugiferumq; ſitum.
Immiſcens pariter lectu digniſſima multa,
Quæ non à quoquam ſcripta fuere prius.
Magnam SAXO tibi, me judice, Dania laudem,
Majorem RANZO debet at illa tibi.

Qui præſtas alijs, ut præſtat ſidere ſidus,
Argentum plumbo, Plejade clara Venus.
Macte tuis ſcriptis, ſic æternabis honorem,
Sic Dani & Cimbri ſemper in ore ferent.
Nemo Ranzovidum natus de ſtemmate major
Henrico fuit, & nemo futurus erit.

IN LIBELLVM H. R. DE HOdierno Holſatiæ ſtatu.

SIbene de patria meritos Roma inclyta quondam,
Totius patriæ dixerit eſſe patres.
Quem te RANZOVI bellatrix Cimbria dicet,
Vndiq; tot factis quam celebrem eſſe facis.
Quam domibus bellis, quam cultis arcibus ornas,
Auxilio fulcis, conſilioq; juvas.
Inſuper hoc ipſo extollis ſuper æthera libro,
Enumerans pulcri commoda cuncta ſitus.
Quotq; arces habeat, quot templa, quot oppida, & vrbes,
Quo nunc vtatur jure, ſimulq; ſtatu.
Per Dium Fidium, RANZOVI, Cimbria dicet
Non ſolum patrem te patriæ, ſed avum.
Perge modo, vt ſolitus, ſpretis ſuccurrere Muſis,
Et patriam ex omni parte juvare tuam.
Sic patria & Muſæ nunquam tua facta tacebunt,
Si vero taceant, ipſa loquetur humus,

IN ENCHIRIDION BELLICVM H. R.

MAximus in cœlis reſidens Deus, arbiter orbis,
Maximus in terris arbiter Imperij.

Mens humana, Duces belli, longinquior vſus,
Omneſq; in quorum eſt corpore mica ſalis.
Permittunt pariter, modo prœlia juſta gerantur,
Vt vincas hoſtem Marte vel Arte tuum.
Queis autem id fieri poſſit rationibus apte,
Præſens RANZOVII nobile monſtrat opus.
Quo melius genere in tali, & nervoſius vllum,
Vix Boreas, Auſter, Veſper, & ortus habent.
Et vix dum terræ compages ſtabit, habebunt,
Tanta hic eſt rerum copia, tanta Venus.
Pergito RANZOI toti innoteſcere mundo,
Aureolis ſcriptis, aureolisq; libris.
Pergito RANZOI patriæ inſervire, tibiq;
Æternum vlterius conciliare decus.
Nulla dies memori Muſarum te eximet albo,
Qui ſis, qui fueris, ſcripta diſerta ferent.
„ *Omnia tempus edax rerum, & mors invida tollunt,*
„ *Sola manent docti ſcripta diſerta viri.*

IN HEN. RANZ: ET TRACTAtus ejuſdem Aſtrologici commendationem.

INclute RANZOI, de te quid ſentio dicam
Ingenue, & dubia nil ſimulabo fide.
Admirandus homo, & plane optatiſſimus heros,
Ac quidam divus multiſciusq; vir es.
Qui ſummis opibus felix, ætate ſenecta,
Inter tot curas innumerasq; vices.
Non tantum ſtudijs te totum dedis honeſtis,
Conſcribens lepidos laude, fideq; libros.

Aſt aliorum etiam à mendis nævisq; repurgans,
Haud minimo ſumtu lucis honore beas,
Teſtes tot libri, tot præſtantiſſima ſcripta,
Quæ penitus putri deperiere ſitu.
Teſtis opus præſens, quod quæ contingere debent
Cuiq; homini, mira ſub breuitate docet,
Addens judicia, & juſtas juſto ordine cauſſas,
Cur ea ſic paſſim, nec ſecus, eueniant.
Pro quibus officiis, Ranzoi Diue, juventus
Optat fauſta tibi plurima, fauſta ſenes.
Perge modo inceptæ telam pertexere laudis,
Et partum à ſtudijs amplificare decus.
Sic longe in patulo celebris celebraberis orbe,
Ac etiam viuus, cum morieris, eris.

IN CIMBRIAM HEN: RANZ:

CImber Cimbrigenum dum fortia colligit acta,
Ranzovius multa non ſine laude ſenex.
Eſt pius in patriam, & patriæ regionis alumni,
Vt præſtent arte & marte, togaq; probat.
Iactet Alexandros ad cœlum terra Pelasga.
Iactet item Marios Roma ſuperba ſuos.
Quod nihil Auſonijs, nil Græcis Cimbria cedat,
Cimbrigenum virtus, Ranzouiusq; facit,

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Magnifico nobiliſſimoq; Viro,

CHRISTIANO DISTELMEIERO,

Dn. in Radelsleben & Malsdorff,
Illuſt: Electoris Brandeburgici
Cancellario & Conſiliario.
Mecœnati & domino,
Fautori & amico,
Suo plurimum colendo

Has diſtichorum moralium Centurias duas, & ſequentia reliqua.

Pro multis paucula,
Pro magnis parvula,
Pro aureis ænea,

Auctor
dicat
conſecrat,
refert.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

PETRI LINDE-BERGII ROSTOCHI-ENSIS.

TERTIÆ PARTIS

LIBER TERTIVS, CONTINENS

DISTICHORVM MORALIVM CENTV-RIAM PRIMAM,

A Deo principium & finis.

A Ioue principium, cunctarum metaq́ rerum eſt,
Qui ſe principium tradit & eſſe τέλος.

A Deo omnis ſapientia.

A Solo verace Deo ſapientia noſtra eſt,
Deſipit is totum qui ſapit abſq́ Deo.

Gratia Principum non eſt hereditaria.

PRincipibus terræ nimium confidere noli,
Tranſit ad heredes gratia nulla Ducum.

Cedendum multis.

NAturæ ipſa docet cedendum pluribus eſſe,
Hercles aduerſus noluit ire duos.

Principiis obſtandum.

PRincipijs obſta, pravisq; occurrito morbis,
Pharmaca dum poſſunt tollere docta malum.

Conſortia prava fugienda.

EFfuge ceu virus conſortia cuncta malorum,
Stercora qui tangit polluit inde manus.

Non omnibus credendum.

NOli Spiritui inconſulto credere cuivis,
Omnibus haud tutum eſt velle adhibere fidem

Feliciter quomodo vivendum.

SI vis tranſigere humanum feliciter ævum.
Fide Deo, nulli credito, tutus eris.

Emendum quod neceſſe, non quod opus.

SI tibi quæris opes, fac emas quod in æde neceſſe eſt,
Non, quod opus, ſemper, mens tua ſtulta putat.

Vir non eſt cui imperat vxor.

ILle viri non eſt generoſo nomine dignus,
Qui domina patitur ſe muliere regi.

Vtendum tempore.

IN caſſum noli traducere turpiter ævum,
Vtere temporibus, tempus vt vmbra fugit.

Terra gratior freto.

CHarior, iniuſta eſt, vt mater blanda, noverca,
Gratior inſano ſic quoq; terra freto

Exper-

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Expertus malum, malum nouit.

NEmo malum paſſus miſeris ſuccurrere nouit,
Nam quod non ſentit, non putat eſſe malum.

Breuitas placet doctis.

OBlectare ſolet breuitas ſuccincta peritos,
Indocto indoctis garrulus ore placet,

Falſus amicus pejor Dæmone.

DÆmone pejor is eſt, qui præſens verus amicus,
Abſens occulta perfidus arte nocet,

Deſtinatus cruci non ſubmergitur.

QVod coruis natũ eſt, nunquam ſubmergitur vndis,
Quæ bona ſunt pereũt, quæ mala, ſalva manent

Fidendum Deo;

NOn illis Sathanas ſcelerata fraude nocebit,
Spem ſibi cœleſtem qui poſuere Deum.

Tenax requirit prodigum.

CErtius eſt certo, quod quas parce Euclio parſit,
Heluo mox rurſum dilapidabit opes.

Ebrio cedendum.

VI Bacchi grauido, & furioſo cedere debet
Cum ſex adjunctis currus onuſtus equis.

Mendacio debetur colaphus.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

D*Eberi colaphum mendaci, dicitur, ori:*
Sit rata lex, dicet falſa ſubinde minus.

Omne nimium ingratum.

Q*Vod rarum hoc carum eſt, ingratum quidquid abundat,*
Dulceq́; mel fel fit, cum nimis ore voras.

Species proba ſæpe fallit.

N*On coquus eſt ſemper cui longus culter adhæret,*
Occulit infeſtum veſtis ovilla lupum.

Homo proponit, Deus diſponit.

Q*Vod proponit homo, diſponit dextra Iehovæ,*
Deſtinat ille quidem: hæc vt cupit, omne facit.

Non deſperandum in peccatis.

Q*Vi maiora Dei venia ſibi crimina fingit,*
Vaniloquum mendax judicat eſſe Deum.

Ars divitijs potior.

P*Ræſtat poſt mortem æterna juueneſcere fama,*
Quam mundi varijs eminuiſſe bonis,

Malum ſuum intelligit ſentiens.

N*On alij, ſed ego ſcio, vbi me calceus vrget,*
Non putat eſſe malum, qui tulit ante nihil.

Filij contumacis magiſter carnifex.

Q*Vi puer annoſos non vult audire parentes,*
Hic rapidas pendens in cruce paſcet aves.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Lingua res optima & peſſima.

ET necis & vitæ in lingua ſedet ipſa poteſtas,
Res bona lingua bona eſt, res mala lingua mala.

Otia corrumpunt omnia.

MEns exercitio viget, at torpore ſeneſcit,
Corrumpi, motu quæ caret, vnda ſolet.

Temporis & famæ jactura incomparabilis.

TEmporis eſt jactura gravis, gravis eſt & honoris,
Non redimi nummis rurſus vtrumq; poteſt.

Medium ſervandum præceptori.

NOn leuis aut lenis nimium, nimiumq; ſeverus
Sit, qui diſcipulos optat habere probos.

Pueris ignavia adhæret.

TOrpens agnata eſt pueris ignauia ſemper,
Hanc caſtigatrix tollere virga poteſt.

Balnea, vina, Venus, accelerant mortem.

NOx, amor, & vinum, repetitaq; balnea ſæpe,
Accelerant mortem funeris ante diem.

Contemni à malis laus eſt.

VIlibus à lixis laudari infamia vera eſt,
Sed laus ſumma viris diſplicuiſſe malis.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Auaro deſunt omnia, inopi pauca.

PAuca inopi deſunt homini, ſed plurima avaro,
Qui ſat non vnquam, ni tumulatus, habet.

Magis verba quam verbera proſunt.

VErbere vexatus nimio data verbera ſpernit:
Efficiunt plus, quam verbera, verba bona.

Aliena vitia cito cernimus.

CRimina vicini citius quam noſtra videmus,
Cauſſa eſt, Noſtra procul ſint, aliena prope.

Ab hoſte tibi caueas.

QVem ſemel atq; iterum fallacem noveris hoſtem,
Huic poſthac ſolitam noli adhibere fidem

Deus non poteſt falli.

QVamvis occultent homines ſua crimina mundo,
Illa tamen ſummus cardiognoſta videt.

Tacere prodeſt.

PRofuit haud minimum poſuiſſe ſigilla labello,
Obfuit haud minimum poſſe tacere nihil.

Mens conſcia ſemper trepidat.

COnſcia mens ſcelerum levibus terretur ab Euris,
Conſcia mens recti fulmina nulla timet.

Sine

Sine Deo omnia languent.

N*Il facile eſt, quod non grave erit, cum fata repugnant,*
Nilq́; graue eſt, quod non leue erit, cum fata ſecundant.

Noſce teipſum.

S*I vis feſtucas aliorum carpere viles,*
Primum, ſtulte, tuo lumine tolle trabes.

Provocans plerunq; vulneratur.

V*Vlnera damna probrum, & mortem plerumq́; reportat,*
Qui ſtricto ad pugnam quemlibet enſe vocat.

Puer Dominus, ſenex ſervus.

Q*Vi puer orditur teneris dominarier annis,*
Servus is in ſenio cogitur eſſe ſuo.

Moroſa vxor viri crux eſt.

M*Agna viro crux eſt moroſa ſuperbaq́; conjux,*
Magna viro lux eſt pulcra, pudica, proba.

Tacendum & ſimulandum.

I*Vdico prudentem qui ſcit compeſcere labrum,*
Et qui cuncta ſuo tempore diſſimulat.

Deus ſemper præſto eſt.

C*Vm Deus a nobis longe ceſſiſſe putatur,*
Proximus auxilio ſalvificante ſuo eſt.

Nemo abſq; vitijs.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Q*Viſq; ſuos patimur nævos, ſine crimine nemo eſt.*
Nemoq; dum mundi machina ſtabit, erit.

Quod citò fit citò perit.

Q*Væ citò fert fructum, fructu citò deficit arbor,*
Durant longinquùm non properata nimis

Tuo te metire modulo.

N*Oli extra nidum pygmeas tendere pennas,*
Ambitio ſemper flebilis anſa mali eſt.

Surſum ſpectandum.

S*Vrſum verte animum, ſurſum tua lumina flecte,*
Terreaq; hoc rigido cuncta relinque ſolo.

Sis humilis.

Q*Visquis, es, eſto humilis, nec ſtultas erige criſtas,*
Cor humile extollit, deijcit alta Deus

Solus Deus fortunat labores.

D*Extera fortunat cunctos divina labores,*
Hac ſine nil prodeſt omnis in orbe labor.

Aurea promiſſa.

P*Lumbea vix præſtant, qui ſæpius aurea ſpondent,*
Immenſum decus eſt non violare fidem.

Deo non opibus fidendum.

F*Ide Deo, non fide opibus, ſors attulit iſtas,*
Sors eadem potis eſt diripuiſſe datas,

Durum eſt contra ſtimulum calces.

D*Ilige majores, Dominisq; reſiſtere noli,*
Durum eſt in ſtimulum figere velle pedem.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Longa exſpectatio tædioſa eſt.

COnficit humanas longa exſpectatio mentes,
Iucundum eſt votis poſſe repente frui.

Se vincere, res ardua eſt.

FOrtior eſt qui ſe moderate vincere novit,
Quam qui devicto victor ab hoſte redit

Bis dat qui cito dat.

DA cito, ſi quid habes dare. Nam qui dat cito, bis
Nil dat, qui tardat, da cito, bisq́; dabis, (dat,

Magnum vectigal parſimonia.

EXigua inſanos minuit profuſio cenſus,
Vectigal magnum eſt parcere ſcire bonis.

Amicorum opera ſæpe fallit.

QVæ præſtare potes præſta, nec credito amico,
Sæpius addictam denegat ille fidem.

Iacenti nemo ſuccurrit.

DEuaſtatur ager qui non eſt vndiq; ſeptus,
Oppreſſum vlterius turba ſceleſta premit

Migrans ſubinde raro diteſcit.

QVi Dominos mutat crebro, crebro oppida mutat,
Is minuet partas, non cumulabit opes.

Sponſores ſuffocandi.

SPonſores laqueo dignos prouerbia jactant,
Stulti ſtultitia quod ſibi damna parent.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Coram pueris non obſcœne loquendum.

NOn coram pueris obſcœna & turpia dicas,
Attentas aures vafra juventa gerit.

Liberi ſæpe ingrati.

PIgnora dena pater laute ſatis educat vnus,
Vix vnum poſſunt tot tolerare patrem.

Cogitationes ſunt liberæ.

PEndere vectigal mercesq́; hominesq; jubemur,
Solus ab hoc animus liber in orbe volat.

Bona parta ſunt ſeruanda.

QVi parce renuit patrimonia parta tueri,
Non illum ſervet, ſi velit, ipſa Salus.

Filius malus, patri moleſtus.

VT fumus viſum, dentes vt lædit acetum,
Sic natus patri, qui malus eſt, gravis eſt.

Propria virtus clarior avita eſt.

CLarus is eſt, virtus quem clara exornat avorum,
Qui propria claret, clarior ille ſuis.

Qualis pater talis filius.

IN natos abeunt patris cum ſanguine mores,
Qualis is eſt, talis filius eſſe ſolet.

Diuitibus multi amici.

DIuitibus ſemper multi numerantur amici,
Vix vnum nummis indigus Irus habet.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Ne vltra vires.

N*Il tentes aliud, quam quod ſit viribus æquum,*
Vltra qui vires non ſapit, ille ſapit.

Medio tutiſſimus ibis.

G*Loria non minima eſt medio conſiſtere poſſe,*
Semper, quod medium eſt, aſſolet eſſe bonum,

Non inter pocula diſputandum.

E*St præſente mero ſapere oſtentatio vana,*
Inter qui novit pocla tacere, ſapit.

Pauper ſpretus vbique.

I*Ntoto nemo eſt, quam pauper, vilior orbe,*
Pauper vbiq; jacet, dives vbiq; placet.

Humili nihil aſperius ſurgenti.

A*Sperius nihil eſt, quam cum de ſtercore pauper*
Surgit, & ingentes poſſidet Irus opes.

Obdurandum.

F*Ortiter obdura recti tibi conſcius, olim*
Excutiet vindex crimina falſa Deus,

Ne cura vulgus.

S*I tibi mens pura eſt, & fœdi criminis expers,*
Iudicio vulgi commoueare cave.

Alterna requie vtendum.

F*Eſſa ſuam requiem ſemper natura requirit,*
Alterna requie quod caret, omne perit.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Qui ſemel impudens perpetuo manet.

PErfrictæ frontis remanebit tempore cuncto,
Qui ſemel atq; iterum deſiit eſſe pudens.

Currenti non addendum calcar.

NOn opus eſt ſtimulis ad aratrum cogere tauros,
Qui ſua dant promte colla parata jugo.

Diſcendum eſt.

ESt, aliquid didiciſſe, decus: ſed dedecus illud,
Te didiciſſe parum, vel didiciſſe nihil.

Docto tua crede.

OMnia docto homini, rudibus nil credito aſellis,
Si bene curatas res cupis eſſe tuas.

Majora tuis viribus ne aggredere.

SVccumbat tandem dura ſub mole neceſſe eſt,
Viribus aggreditur qui grauiora ſuis.

Amor eſt immedicabilis.

VIribus herbarum Medici mala ſingula tollunt,
Solus amor medicam ſpernit & horret opem.

Confeſſio ingenua placat.

INgenue ſaltem temet peccaſſe fatere,
Emendant humiles ferrea fata preces.

Aliter.

DEſinit eſſe nocens ſceleris quem pœnitet acti,
Adde preces, precibus flectitur ipſe Deus.

Vit-

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Vita noſtra flos & fœnum eſt.

VT flos, vt fœnum, ſic noſtræ portio vitæ eſt,
Quam cum ſtare putas firmiter, orbe fugit.

Alio modo.

OMnis homo fœnum eſt, & ſicci pulveris inſtar
Gloria, mors vita, & viuere mortis iter.

Sacris non immiſcenda profana.

NOn leve peccatum eſt ſacra immiſcere profanis,
Qui facit, iratum ſentiet ille Deum.

Cede Domino.

STultitia eſt ingens domino non cedere velle,
Qui ſapit ille ſuo cedere diſcat hero.

Moderate bibe.

NVnquam plus potes, quam corporis exigit vſus,
Nam fœdum magis eſt ebrietate nihil.

Præcepta Decalogi duo.

PRima tibi ſit cura Deo confidere ſoli,
Altera vicinum proſequi amore tuum,

Heroum filii noxæ.

DEgener heroo plerunq; eſt ſanguine ſanguis,
Natus & egregij noxa pudenda patris.

Natura non mutatur.

IRe doces claudum fruſtra, cæcumq; videre,
Naturam in melius vertere nemo poteſt.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Benemonenti obtempera.

E*Xſorbere tuum eſt, medicus quæcunq; propinat*
Pharmaca: ſi ſpernis, debilis æger eris.

Præſentia ſerua.

Q*Vod ſemel amiſſum eſt, raro reparatur id ipſum,*
Si quid habes, ſerva: quæ periere ſine.

Taciturnitate multa diluuntur.

S*Commata vir prudens confutat amara ſilendo,*
Garrula vir ſtultus claudere labra nequit.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

PETRI LINDE-BERGII ROSTOCHI-ENSIS.

TERTIÆ PARTIS LIBER QVARTVS, CONTINENS

DISTICHORVM MORALIVM CENTVRIAM ALTERAM.

Se l' invidia foſſe vna febre, tut'il mun-
do morierebbe.

SI foret invidiæ rabies certiſſima febris,
Certe jamdudum mundi obiiſſet opus.

Aliter.

SI febris invidia, invidia eſſet querquera febris,
Mortua iam pridem tota fuiſſet humus.

Cho ſi va il mondo chi non ſa natar
va al fondo.

HIc ſtatus eſt mundi, qui marmora findere palmis
Neſcit, fluctivagis ille necatur aquis.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Alio modo.

H*Ic opus hic labor eſt, qui neſcit ſumere pennas*
Deſinat excidio ne grauiore ruat.

Chi tutto abbraccia niente ſtrinſe.

Q*Vi maris vnanimes dextra vult prendere arenas,*
Is nihil, aut minimum, quod reprehendat, ha-
bet.

Aliter.

Q*Vi varias pelagi gliſcit conſtringere guttas,*
Is lapidem demens, Æthiopemq́ lavat.

Fides rara auis in terris.

P*Auperis in menſa quam rara eſt eſca ferina,*
Tam rara in toto nunc viget orbe fides.

Alio modo.

E*Xſulat orbe fides, ſuperasq́ volauit in auras,*
Quæ manſit terris, facta ferina caro eſt.

Propria laus ſordet.

E*St leuis, & nullo, me judice, dignus honore,*
Qui tumido laudes buccinat ore ſuas,

Labor omnia vincit.

N*Il tam difficile eſt, quod non addiſcere poſſit*
Ingenua ingenuus ſedulitate puer.

Gloria odit pigritiam.

T*Alpa velut ſolem faſtidit, noctua lucem,*
Sic odit pigros gloria dia viros,

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Vſus artium Magiſter.

N*Il præcepta juvant ſi non acceſſerit vſus,*
Solus qui doctos efficit vſus erit.

Hodie diſce.

N*Vnc nunc diſce puer, præſto eſt occaſio, diſce,*
Non cras, cras ſerum eſt diſcere, diſce hodie.

Chriſti meritis ſaluamur.

N*On meritis noſtris regnum cæleſte meremus,*
Sed ſola in Chriſtum vivificante fide.

Diuitijs vtendum parce.

D*Ivitijs fruere ac ſi inſtet jam funeris hora,*
Parce ac ſi mortis ſera ſit hora tuæ.

Quæ in juventute diſcuntur, in ſenio retinentur.

Q*Væ ſemel impenſe juvenilibus hauſimus annis,*
Hæc retinemus item qualiacumq; ſenes.

Obſequium amicos, veritas odium parit.

L*Ingua velut verax odium, ſic rurſus amicos*
Mens ſibi multiplices obſequioſa parit.

Adverſus cognoſcitur amicus.

V*T probat argentum fornax calidiſſima purum,*
Sic, quæ vera, fides ſorte jocante patet.

Peregrinatio juveni prodeſt.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

MAxima laus juveni eſt peregrinas viſere terras,
Qui lupus eſt migret, blandula fiet ovis.

Luxus hominibus hodie ludus eſt.

BIblia ſacra docent luxum ſcelus eſſe pudendum,
Contra mens hominum luxurioſa decus.

Nulli credendum.

QVod ſolus noviſſe cupis, non dixeris vlli,
Credita creduntur, dicere multa nocet.

Inveterata remanent.

DIfficile ex terris infixa revellitur arbor,
Cum jam radices figere cœpit humo.

Quæ mutari nequeunt, ferenda ſunt.

OMnia mortali ſunt exſuperanda ferendo,
Mutari nulla quæ ratione queunt.

Nemo propheta in patria acceptus.

SEdibus in patrijs acceptus nemo propheta eſt.
Dantur ibi ſtudiis præmia rara bonis.

Diuitibus vita brevis, egenis longa eſt.

DIuitibus terræ plerunq; breviſſima vita eſt,
At miſeris ævo longior vna dies.

Munera placant etiam Deos.

MVneribus Regum placatur & ira Deorum,
Placatur donis Dux erebiq; datis.

Venus,

Venus, vinum, veternus pauperant.

QVi Venere & vino nimium, indulgetq; veterno,
Is, quamvis Crœſus ſit, tamen Irus erit.

Homo ingratus fractum vas eſt.

ET fractum & rimoſum ingratus homunico vas
Omne quod infundis, protinus inde fluit. (eſt,

Iram moderari res ardua.

QVi ſibi, quiq; ſuæ novit dominarier iræ,
Fortior eſt, quam qui victor ab hoſte redit.

Ignotos contemnere ſtulti eſt.

QVi fatuos ſibi non notos pronuntiat eſſe,
Ipſemet eſt fatuus, ſi vel Apollo foret.

Fortunam patientia vincit.

PErfer & obdura, ſortem patientia vincit,
Cras veniet, læto ſole cupita dies,

Qui ſemel malus eſt, ſemper præſumitur.

QVi ſemel eſt pravus, ſemper præſumitur eſſe,
Nam raro in melius poſt revocatur iter.

Amor, labor & dolor nocent homini.

STultus amor, varius labor, innumeriq; dolores,
Ante diem efficiunt vt moriatur, homo.

Tardus eſt ad pœnam & iram Deus.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

AD pœnam tardus Deus eſt, & tardus ad iram,
Sed penſare ſolet, vi graviore moram.

Aliter.

LEnta quidem ira Dei eſt cœleſtis, pœnaq́ꝫ lenta,
Poſtmodo ſed grauior, quo mage tarda, venit.

Gloria mundi vana eſt.

FAllax & vana eſt fallacis gloria mundi,
Et leuis, & breuis, & pulueris inſtar abit.

Iudex alteram quoque audiat partem.

ALtera quid dicat pars, judex audiat ante,
Nec dicat nocuos innocuos ve prius.

Cœlum mutat ſtultus, non animum.

NOn animum ſtultus, ſed patria limina mutat,
Stultus abit peregre, & quando redibit, erit.

Euclionis bona dilapidator conſumit.

QVi genium fraudat proprium potuq́ꝫ ciboqꝫ,
Illius abſumit dilapidator opes.

Omnis mutatio periculoſa.

FIt ſine permagnis raro mutatio turbis,
Quod præſens igitur, conſule quisqꝫ boni.

Vivendum vbi Deus cupit.

NOn noſtri arbitrij eſt, vbi vivere quisq́ꝫ velimus,
Aſt vbi ſupremus, vultq́ꝫ, cupitq́ꝫ, Deus.

Mature reſiſtendum morbo.

Dum

DVm tempus patitur medicamine tollito morbum,
Corpus vbi languet, ſera medela venit.

Patientia prodeſt.

ASpera diſce pati, patientia proderit olim,
Crux breuis æternum pondus honoris habet.

Alio modo.

FEr placide ærumnas & Chriſto fidito ſoli,
Non ſupra vires te premet ille tuas.

Magiſtratus venerandus.

SIs humilis, dominisq; tuis obſiſtere noli,
Eſſe magiſtratum vult in honore Deus,

Mala crux diues fæmina.

PEjus in orbe nihil toto eſt, quam fæmina dives,
Cum non nummoſo traditur illa viro.

Deus dat ſuis in ſomno.

TErrenas domino prorſus committito curas.
Semper is in ſomno dat ſua dona pijs.

Modus vbiq; ſeruandus.

OMnibus in rebus modus eſt ſervandus honeſtus,
Ne facias nimium quid, faciasq; minus.

Mendace nihil eſt odioſius.

INterris nihil eſt mendace odioſius ore,
Verbera enim verbis ſuſcitat, atq; necem.

Fortuna inſtabilis eſt.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

NOn Fortuna diu felicibus ambulat alis,
Nunc eſt, æqua malis, nunc inimica bonis.

Nil contra mortem.

NOn vitare poteſt hominis ſapientia fatum,
Nam ſunt cuncta Deo ſubdita, cuncta neci.

In vltimis Deus præſto eſt.

EMicat in media Domini miſeratio morte,
Ac tum præſto tibi eſt, cum procul eſſe putas,

Non ſemper conſilia procedunt.

NOn prudens ſemper bene conſultatio cedit,
Optima ſæpe ſuo vota tenore carent.

Solus Deus auxilium noſtrum.

ESt mera ſtultitia ex rebus pendere caducis,
Auxilium à Domino, non aliunde venit.

Bonis adjuncta ſemper mala.

EX omni non eſt qui vivit parte beatus,
Sunt mala juncta bonis, & bona mixta malis.

Vita vna, ſed innumeræ mortes.

VNica cum noſtræ ſit tantum guttula vitæ,
Mille tamen mortes nos ſine fine petunt,

Ætati & formæ non confide.

ÆTati & formæ prorſus confidere noli,
Ætas vt volucris, forma vt imago fugit.

Absque

Abſque Deo excubiæ vrbis vanæ.

NI Deus aſſervet, noſtram & communiat vrbem,
Nil ſtudium, atq; labor excubiæq; valent.

Parcius de Principibus loquendum.

DE magnis dominis parce cauteq; loquare,
Ne vox per jugulum tendat amara tuum.

Aulicus felix.

QVi bonus & felix longe cupis Aulicus eſſe,
Non Aulæ nimium ſis procul, atq; prope.

Verbum Dei hominis meditatio.

ABſq; Dei verbo, tanquam caligine preſſus,
Nil habet, vlterius quod meditetur, homo.

Ab amico reconciliato caue.

NOn adhibeto fidem placato rurſus amico,
Si nequit ingenue, calliditate nocet.

Ars ſine lucro vana.

QVisq; ſuis optat gravibus diteſcere curis,
Spem lucri demas, ars nihil omnis erit.

Precibus placatur Deus.

ÆTernum ſupplex implora numen & ora,
Supplicibus votis flectitur ira Dei.

Impia vis non diu durat.

NVlla diu in regnis violenta potentia durat,
Caſtigat ſemper facta ſceleſta Deus.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Non tempora, ſed homines mali ſunt.

T Empora nil peccant, nec ſunt hæc tempora prava,
Sed pravus, qui ſic tempora pravat, homo eſt.

Cur, & cui vivas, diſce.

C Vi vivas & cur vivas, homo, noſcere diſce.
Si facis hoc, cœlo vivere dignus eris.

Qui bene docet, & male vivit, offert Deo linguam & Diabolo animam.

I Lle Deo linguam, ſed mentem dedicat orco,
Cui ſua doctrinæ diſſona vita piæ eſt,

Fortunæ adverſæ cede.

D Vm furit inſanis Fortuna infida procellis,
Illi cede gravi pectore, crede nihil.

Abſque Deo & animoſitate prælia nulla.

A Bſq; Deo, fortiq; animo qui prælia miſcet,
Sæpe luit culpæ debita damna ſuæ.

Fata manent etiam vrbes.

F Ata manent vrbes etiam, cogentibus illis,
Accreſcunt, triſti deficiuntq; vice.

Alta omnia periculoſa.

O Bvia fulminibus ſublimi eſt culmine quercus,
In tuto frutices ſtantq; latentq; loco.

Ab alijs exemplum capiendum.

EXemplum ex aliis ſemper tibi ſumito, & inde
Diſcito quid deceat, quid deceatq; minus.

Si deus pro nobis, quis contra nos.

SI Deus eſt vnus qui nos & noſtra tuetur,
Nos & noſtra malum lædere quid poterit?

Præſentia cura.

QVod tibi nunc præſens eſt, cura, & craſtina mitte,
Inveniet certum craſtina cura locum.

Pericula non neceſſaria vitanda.

QVi ſe conſulto in capitis diſcrimina dedunt,
Non Deus his nec homo, ſubſidio eſſe poteſt.

Deus cor reſpicit.

NOn externa Deus, ſed pectoris intima ſpectat,
Plerunq; externis fucus ineſſe ſolet.

Nimia familiaritas contemtum parit.

MAture caueas vlli nimis eſſe ſodalis,
Namq; hoc contemtũ, damnaq́; multa parit.

Si potes eſto tuus.

NE ſis alterius famulus, Regisq́; miniſter,
Sed tuus & quoquo ſi potes, eſto modo,

Ex operibus cognoſcitur homo.

QVæ libet ex fructu veluti cognoſcitur arbor,
Sic opere ex ipſo noſcitur omnis homo.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Beneficiorum memoria breuis.

PRæpropere ex animis hominum benefacta recedunt
Non autem è læſo, tàm cito, corde dolor.

Conſilium externum peſtilens.

NVlla lues citius generoſas deſtruit vrbes,
Quam rerum externis credita cura viris.

Male parta, male dilabuntur.

VT res parta venit, ſic rurſum diffluit illa,
Non poſſunt recte cedere, parta male.

Fortunæ vis nulla.

NIl prorſus Fortuna poteſt, nil invida fata,
Omnia ſupremus voluit agitq; Deus

Major pars concludit.

REbus in ambiguis, cum vota hinc inde leguntur,
Semper, quæ numero ſunt potiora valent.

Fides hodie parva.

MAgna fides quondam parvo diplomate ſtabat,
Nunc bullis magnis parva ſtat orbe fides.

Pejora citius nuntiantur.

MOmento penitus ſparguntur peſſima ſemper,
Contra poſt multos optima quæq; dies.

Vulnera immedicabilia.

NE ſeps dente ſuo te ſtringat, & ore ſacerdos,
Proſpice, nam raro vulnus vtrumq; coit.

Magna

Magna promiſſa & dextræ multæ in aulis.

AVrea promiſſa, & dextra traduntur in aulis,
Tradere qui cupiat pectora, nullus adeſt.

Male educatus quis.

QVi patriis inſtar vituli eſt eductus in oris,
Is bos indomitus poſtmodo ſemper erit,

Infortunia tege.

SItibi quid dederit Fortuna inimica ſiniſtri,
Ne ſias hoſti fabula, rite tege.

Nemo ante obitum eſt judicandus.

ANte obitum nemo miſer eſt, felixq́; vocandus,
Inter enim calicem, labraq́; multa cadunt.

Sponte facias facienda.

SPonte tua facias, quæ ſunt facienda coacto,
Et labor auſterus ſic leuis omnis erit.

Pauperies honeſta melior divitijs improbis.

PAuperiem præſtat toleres ſine crimine honeſtam,
Quam teneas ſummas dedecoroſus opes.

Mors quærit occaſionem.

CUm veniant vltro, ſimulant ſe fata vocari,
Cauſam mors aliquam ſemper habere cupit.

Nullum eſt contra mortem pharmacum.

ADuerſus rigidæ crudelia fulmina mortis,
Non aurum vel honor, vel medicina valet.

Mors eſt vbique.

INcertum eſt quando, ac vbi, te mors certa manebit:
Illam igitur, ſemper promtus, vbiq; mane.

Chriſto fidens non peribit.

ESt ſervare Dei proprium, ſed perdere mundi,
Ergo Deo fidens non perijſſe poteſt.

Chriſto ſoli me commendo.

IVxta velle tuum me do tibi Chriſte regendum,
Sum promtus, ſi vis, vivere, ſumq; mori.

Finis palmam habet.

SEmina principij ſunt lubrica, proſpice finem,
Si finis bonus eſt, cuncta fuere bona.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

LIBER ADOPTIVVS. I.

CONTINENS

VOTA NVPTIALIA, ET AMICOrum in Auctorem Epigrammata.

HENRICVS RANZOVIVS, REGIVS IN DVCATIBVS PRODVX.

PETRO LINDEBERGIO amico meo & Sponſo, voto hoc ſalutem dico.

AD nuptiarum, LINDEbergi, quid ſacrum
Toties vocas RANZOVIVM?
Scis quam tibi libenter ipſe inſeruiam,
Rhodonq́ viſam Balthicam,
Aſt illud in præſentiarum regia
Prorſus vetant negotia.
Mens attamen volat, mei quo debiles
Me deferunt tarde pedes.
Tibiq́ Sponſo optat ferax connubium,
Chironiumq́ ſeculum.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Adhæc beati matrimonij omnia,
Mihi & meis quæ opto, bona,
Sic ipſe felix ipſe durem perpetim,
Vt eſſe te Sponſum velim.

Eidem.

Conjugium felix ſit veſtrum numine Chriſti,
Inq; DEO ſit mens vna, ſit vnus amor

Dauid Chytreus. D.

Πολλοὺς, ΠΕΤΡ', ἄνδρας στεφάνοις σὺ μειλίχος ᾠδῆ
Κοσμεῖ πορφυρέοισι σοφοὺς ἅμα κυδαλίμους τε,
ΠΕΤΡ' ἤδιστε φίλων ἀγαθοῖς κεχαρισμένε πᾶσι.
Μνημεῖον ἐσσομένοισι λιπὼν κλειτήν τε φίλην τε.
Πολλοὶ οὖν μετέπειτα σέο κλείσουσιν ἀοιδοὶ
Αἴνους, τ' εὐμαθίαν πινυτόφρονα εὐεπίαν τε.
Μούσαις θ' ἡδυμελεῖς ἐπίηρα φέρειν θέμις ἐστίν,
Ἄσβεστόν τε κλέος πάλιν αὖ, καὶ κῦδος ὀπάζειν,
Σοὶ κατὰ μὲν βιοτὸν πάντ', ἐν δὲ παρέργῳ μάλιστα.
Παρθένος ᾧ ἄγεταί σοι νύμφη καλλιπάρηος,
Ἠδὲ γαμήλιον αὖ στέφανον περὶ κρατὶ τιθεῖναι.
Νῦν γαμικοὶ πατρίδος μεγαλήτορες, ἠδὲ γυναῖκες,
Αἰζηοὶ κοῦραι, καὶ Μουσάων θεράποντες,
Πάντες γηθοῦσιν, πολλ' ἐσθλὰ παρ' Ὑψιμέδοντος
Εὐξάμεν', ἤδη ὕπατον ποτ' ἔμεν σ' ἐνὶ πατρίδι γαίῃ.
Καὶ τέλος ἤδη ἔστω εὐχῇ παρ' ἐμεῖο βεβαία.

IOANNES NEOVINVS.
Superin. Sucrin.

VERSIO.

Illuſtres doctosq; viros tua carmina ſertis
Purpureis ornant, Muſarum gloria PETRE.
PETRE adamate bonis mihi princeps inter amicos.
Clara ſecuturo qui linquis nomina ſeclo.

Erg

Ergo tuas multi laudes celebrare Poëtæ,
Doctrinam eximiam facundaque verba ſtudebunt.
Ipſa etiam Muſæ fas eſt te laudibus ornent,
Exhibeantq́ tibi decus indelebile, vitam
Per totam, imprimis præſentibus hiſce diebus,
Queis facie tibi formoſa conjungitur vxor,
Et tua ſponſali diademate tempora cingant,
Nunc juvenes, forteſq; viri, caſtæq; puellæ,
Matronæq; piæ, ſacriq; Heliconis alumni
A domino læti tibi proſpera multa precantur:
Teq; decus patriæ fore votis omnibus optant.
Quæ, vt rata ſint, DEVS alme, meis oro annue votis.

P. N filius.

Eidem.

TRiſtis eram, indignas ſane ob quas neſcio cauſſas
Quærebam & ſtomacho pharmaca docta meo,
Ecce Godelmannus, decus vtile Saxonis aulæ,
Hac ſubito lætam voce ferebat opem:
Qui vidit populos, qui Lindebergius vrbes
Ille tuus, Clarij deliciumq́ chori,
Caſtra putaramus cui vix placitura Diones,
Ægide quæ cincta eſt, id prohibente Dea,
Tactus Acidaliæ praacuta cuſpide prolis
Ardet, & immenſum pectore vulnus alit.
Te quoq; fas hilari teſtari gaudia verſu,
Cultores Phœbi ſors quod amica fovet:
Et meus & tuus eſt: huic ſi quid honoris habebis,
Ille labor tuus eſt, verum honor ille meus.
Continuo ſenſi mihi velli ex pectore curas,
Et placidum affectu cor reſilire novo.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Optima, reſpondi, precor optima fata Poëtæ,
RANZOvius pridem quem fovet ille ſenex,
RANZOvius, quo non meliorem, Saxona vidit
Terra, fide, & meritis, & pietate virum.
Vt vero aggredior properatum ſcribere carmen,
Advoco Pierias ex Helicone Deas.
Nulla venit queror. Hora refert: quid Petre Camenas
Expetis? ad ſponſi dudum abiere faces.
Et merito; quis enim myſtes præſtantior harum
Alter, Varnovij qua Schola clara viget?
CHYTRÆOS demo, quibus ille relinquit honorem
Gratus eum. His dictis labilis hora fugit.
Ergo dabis veniam ſcribenti pauca; Camenæ
Plura his præſentes & meliora canent.
Sponſe nove; ô noſtris LINDbergi nuper amicis
Addite, & hinc animi portio magna mei.
Sit tua fauſta domus ſemper, ſint omnia fauſta
Fauſta tibi, ſponſæ ſint itidemq; tuæ.
Non ſtatus eſt major ſocio meliorve cubili,
Inde petit cives terra polusq; ſuos.

Petrus Albinus. Illuſtriſſ:
Sax: DDD. junioribus ab archiuo
& ſecretis. Dresdæ ſcr:

Οἶκον ἐΰκτίμενον, πλοῦτον καὶ χρήματα ἐσθλὰ
πολλάκι μὲν σφετέροις παισὶ διδοῦσι τοκεῖς,
ἀλλὰ γυνὴ σεμνὴ εἶδος θυμόν τε ἀρίστη,
δῶρον ἐπουράνιον καλλιμόν ἐστι Θεοῦ.
Τοῦτο δ' ὁ παντοκράτωρ κείνοις ἀνδρέσσιν ὀπάζει,
οἷς βιότοιο κανὼν ῥῆμα θεοῖο ἔφυ.
Τοῖος ἐπεὶ τελέθεις ΛΙΝΔΒΕΡΓΕ, ἔδωκεν ἀμοιβὴν
ὑψιμέδων ὁ Θεὸς νῦν ἀρετῆσι τεῆς:

καὶ γὰρ ἐϋφρονέων ἐρατὴν σοι ὄπαζεν ἄκοιτιν
  εὐσεβῆ ἠδ' ἁγνὴν, καὶ χαρίεσσαν ἄγαν.
ἐσθλὸς ἀνὴρ ἐσθλῆς ἀλόχοιο ἐπάξιός ἐστι,
  καὶ τὸ ὅμοιον ἀεὶ ἡδὺ ὁμοίῳ ἔφυ.
Τοὔνεκα χαῖρε ἐμῶν ΛΙΝΔΒΕΡΓΕ φέριστε ἑταίρων,
  χαῖρε καὶ ὑψίστῳ ἀντίδοσιν σὺ δίδου.
Εὖ διάγειν δηρόν σε δότω καὶ ἄκοιτιν Ιησοῦς,
  καὶ παῖδας παίδων εὐφροσυνῶς ἰδέειν.

M. IOANNES POSSELIVS.

CHriſte fave, tua namq; nouus ſacraria ſponſus
  Votiva ingreſſus thura daturus adeſt.
Cumq́; illo Muſis comitatus Apollo nouenis,
  Cultorumq; harum docta frequensq; cohors.
Parte alia Charites & Amorum denſa caterva,
  Nec non ſponſa ſuo cum grege templa ſubit,
Mixtis æra crepant lituis inflata tubarum,
  Dulce ſonos citharæ chordaq; pulſa ciet,
Pneumaticum & tremulis mulcet concentibus aures
  Organon, harmonicis carminibusq; chorus:
Hæcq; Dei in laudes meritas cultusq; placentes
  Omnia, legitimi connubijq; decus;
In pulcrumq; tuum, conceſſu, creſcit honorem
  Qui diuum cumulo PETRE ſubinde nouo:
Et noſtra in ſocias muta cum voce ſilebit,
  Et ſegni calamo Muſa rogata preces?
Non illud meritum patitur, nec non tua virtus,
  Fatidicos inter qui numerere viros.
Ius nec amicitiæ noſtræ, conſtansq́; tot annis
  Pluribus & ſtudiis inuiolatus amor.
Me licet excuſet male ſano in corpore languor,
  Et mens ex illo non ſatis, apta iocis.

Sed tamen: at quid ego veræ virtutibus addam
  Laudis? honeſtati quid decorisq; tuæ?
Gloria quem patriæ, generis, quem ſplendor auiti,
  Et clarum faciunt nomina clara patris:
Hæc qui magna quidem cenſes laudandaq; famam;
  Ex ipſo ſed te, non aliunde petis.
Nempe ex ingenio rerum ſtudiisq; bonarum,
  Vtilium quouis tempore, ſorte, loco.
Vnde omni in vita factorum & conſiliorum
  Exempla, innumeris vſibus apta fluunt.
Eque penu largo veluti præcepta petuntur,
  Pax priuata quibus, publica ſtatq; ſalus.
Nomen & eximium, nulloq; quod excidat æuo,
  Gratiaq; à ſera poſteritate venit.
Hoc animo nobis iuvenili in corpore primum
  Cognitus es, noſtræ pars aliquota ſcholæ.
Cognitus hoc caræ patriæ roſeoq; Lyceo,
  Curiæ, & hoc ciui cognitus atq; tuo.
Hoc populi, hoc te vrbes multæ, lateq; iacentes,
  Auſoniæ & vidit Roma ſuperba caput:
Doctorumq; animos tibi conciliando, fideli,
  Iunctus amicitia es pluribus inde viris.
Hoc ad ſcribendum mentem converſus, amœnas
  Ingenij prodens primitiasq; tui,
Convertiſti in te ſimul ora animosq; legentum,
  Inciperes multis carus vt eſſe bonis.
In patria carus, patriæ confinibus oris
  Carus, Cimbrorum carus & inter agros.
Quos apud, Heroum nulli virtute ſecundus
  RANZouius, tanto raptus amore tui eſt,

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Vt dubitem, illius majoris tu arma putaris
An calamum pluris fecerit ille tuum.
Nactus vterq; boni hoc certe eſt, Muſisq; bonorum
Magnificus numero vt clareat ille tuis:
Et tua Magnifici celebrandis Muſa per auras
Omnigenis volitet nobilitata bonis.
Muſa inquam, cultis quæ te quoq; vatibus æquans,
Miſceri ſuperis Dijs ſine morte facit.
Nuper & in pulcra ſpargendo virgine flammas
Admotas aluit ſpe meliore faces;
Vſta quibus ſimul illa tuos quoq́; ſuſcitet ignes,
Oſcula in amplexu detq; feratq; tuo:
Diuitijsq; auctum decoret, curisq; ſolutum,
Fas quantum eſt, vita liberiore beet.
Chriſte faue: ſponſumq; nouum iam iamq́; maritum,
Conſortem & patrio reſpice amore thori.
Quodq; manus tua finxit opus, velit optimus omnium
Sunt quod vbiq; opifex ipſe tuere tuum.
Nec ſine vel cæco convelli id dæmonis aſtu,
Turpari aut qua vis improbitate ſtygis,
Hoc & connubium complectar vt omnia verbo,
Et ſtabile & fidum, ſuaue feraxq́; velis.
Officium hoc ſit, Chriſte, tuum, tua cura, potes qui
Omnia, nos, noſtrum quod, pia vota manent.
Quæ ſi audis clemens, vt certe iuſſa precantem
Audis, magna tibi commoda, Sponſe, fero.
Plura ferent alii, majoraq;: noſtra ſenili
Scripta ſtylo facili, quod rogo, mente lege.

M. BERNHARDVS HEDERICVS.

EX ciue tuo fortuitu PEtre audiebam,
Te, quam Clario, CALLIope, Dicæq; ſacra,
Nunc aurei Amoris mage militare matri.
Ex militia vtraq; capiſne præmia? audi.
Vera omnia, divam ſapientiam ex priori;
Ex poſteriori thalami gaudia. pluran'?
Felix tu es in illa; ſed in hac vterq; felix.
Contentio in illa tibi honeſta; in hac venuſta.
Multos animo, menteq; tu vincis in illa;
Non cedit in hac alteri amando perdite alter.
Victoria Sponſo tibi; victoria Sponſæ.
Hoc præcipue vnum tibi grator, ac Eliſſæ,
Quod progreditur ſidere proſpero, tuæ in quo
Perfectio vitæ. ambo valete, vivite ambo,
In perpetuum vivite feliciter ambo.

Georgius Mancinus, Scholæ
Bucephaleæ Rector.

INSOlas PROcul HINC I, tonſe cuculliger, Oras,
Conjugij, turpis PRO[d]itor, HOſtis iners.
Deſerto fallax fulcro recubare probato,
Quære lupas auceps, propudiumque para,
CONIVGIBVS natæ MVSÆ; natosq; dedere
CONIVGIO: eſto SACER, qui ſecus hic ſtatuis.
Nec ſentire decet vacuo mala frigora lecto,
Quis MVSÆ MATRES eſtis, Apollo PAter.
NecTE! qui & lateri conjungis, docte POETA,
Quam PALlas, IVno, PLVto, VEnus, decorant.
Quod ſollemne fuit priſcis, FELICITER, aio,
Et Numen veneror, SIT TIBI TRISTE nihil.

M. SAMVEL CRVGERVS.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

EST DEVS eſt caſti ter maximus auctor amoris,
Et miras tacito ſubdidit igne faces,
Vt ſit Virgo Viri cupidiſſima, Virginis & Vir:
Sic vitæ ſocium ſexus vterq; petat.
Inde toro ſua iura dedit, vetitusq; hymenæis
Indixit pœnas; impoſuitq; crucem.
Inſuper & Victum, & Vitæ quod poſtulat vſus,
Subſidium, facili ſurgere iuſſit humo.
Et thalamos fecit plantaria, plurima quorum
Plurimus auctori per ſata creſcat honos
Scilicet hi fines, hæc vitæ meta jugalis,
Hæc eſt conjugibus cura laborq; piis.
Ac niſi carceribus conjunx decurrat in iſtis,
Nec bene cœpit amor nec bene finit amor.
Hinc iſte, infelix lolium triſtesq; lupinos,
Pro læto farris munere, fundit ager.
Hinc videas paſſim tot furum errare maniplos,
Et quantum terram pondus inane premat.
At quos caſtus amor, pietas & pronuba iunxit,
Hi gignunt patriæ ſpem, columenq; domus.
Hos inter te, PETRE, DEVS, te, caſta, beauit,
ELISABE, Virgo, Virginitatis honos.
Is vos, Virgineum dum caſtis moribus ævum
Egiſtis, caſta nunc quoq; lege ligat.
Eſt aliquid, puram SPONSI, vixiſſe, iuventam,
Eſt aliquid, puro compare deinde frui.
Scilicet vt pietas, & ſacri Numinis horror,
Et virtus, veſtro ſunt in amore duces:
Sic vobis ſummi certum promitto favorem
Numinis, & læti commoda mille thori.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Viuite felices, caſtiſſima pectora, SPONSI,
Vnica flamma duos quos ligat, vnus amor.
Viuite felices, pleno quis Copia cornu,
Quis Ceres, ad placidas excubet vſq; fores.
Viuite felices, veſtro ſe plurima lecto
Miſceat, & multa prole benigna Venus.
SPONSE, Caballini prælustris gloria fontis,
Viue diu, Sponſa compare, viue diu.
SPONSA, puellaris non infima fama Coronæ,
Viue diu, Sponſo compare, viue diu,

Diſtichon numerale continens annum, menſem & diem nuptiarum.

VLtIMVs AprILIs rVtILo nVnC fVLget ab aXe,
ELIſabin TILIæ LenIs opaCat honos.

M. GEORGIVS LVDOVICVS
Frobenius

COniunctio animi maxima eſt cognatio,
Minus docet, factis probat LINDEbergius,
Quod impedire nec loci nec temporis
Intercapedo quiuit, ſin Soldurios
Vel æmularetur, ſibiq; pergeret
Debitum pari beneuolentia complectier.
Nam dia mens, cui abeſt maleſuada affectio
Quem dilegit mox diligit, nec diligit
Niſi prius dilegit, ac inter ſuos
Fideliori memoriæ quem ſcrinio
Recondidit, quam Lucius vates queat,
Sic me ſuorum inſigniens LINDBERGIVS

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Albo bonæ fidei cui ſpoponderam
Mentem ſuis recepit inſitum fibris
Nec filiæ Noctis nec ipſe Dieſpiter
Nec Amphitrite, nec parens Rheti quidem
Euellerent, vllo hactenus ſpatio aut modo.
Invidit hanc vero Venus mihi fidem,
Et fabricauit arte quaſdam machinas,
Blandisq; tentauit prius cor flammulis,
Nunc vſtulat PETRVM meum, ſed quid meum
Inquam? PETRVM vſtulat Venus dico ſuum,
PETRVM Cytharydum decus, roſeti Varnei
Florem, lepore & elegantia ingenI,
Hunc vſtulat PETRVM Venus dico ſuum,
Vt captus in Cupidinis dum caſſibus
Hæret, mei abdicaret & ſui quoq;
Ex memoria quod inter eſt nos mutuum,
Et priſtinæ ius omne conſuetudinis,
Præ tam recenti amore, quo lectiſſima
Pudore, dote, moribus, DALFIZIA
Eum ſibi deuinxit inſolubili
Nodo, cui manum, fidem, & ſeſe dedit.

Adhibenda vero cautio eſt Strophis mihi,
Vt ſi quid in me cordis eſt, argutias
Argutiis, doctisq; confutem dolis.
Quid ergo? amans amabor id ſatis ſcio,
Sunt qui locorum diſſitis diſtantia
Cantationibus mouent præcordia,
Haud aliud æque philtrum amorem ego puto
Miſcere, quam ſi mutuum faciat fides,
Fides amoris alma combinatio eſt,
Nos ergo ſi LINDBERGIVS totos ſuos

Aduertet, anſa prendet anſam ſcilicet,
Amor enim amorem gignit, vt ſegetem ſeges,
Clauoq; clauus pellitur, fides fide,
Interq; pollandus modis quibus libet
Multum eſt amor, quantum poteſt, quantum vacat.
Deinde cedendum eſt loco, modeſtia
Plus claſſico valet, plus armis omnibus.
Dum feruit ardor igitur, æquum eſt cedere
Et coniugali fœderi, atq; legibus
Sacris, ſecundis ſi potiar, primas lubens
Concedo, item & ſecundas, dum ſim tertius.
Cuiq; ſtatus ordo amori perpes eſt,
Promiſcuo vero ruit diſcrimine.
Supereſt, ſecunda nuptias vt alite
Has euenire comprecer, quibus ſeros
LINDBergiorum creſcat ad dies domus.
Concors thorus ſit, & venuſtatis decus,
Collegium pudoris atq; gratiæ,
Fertilitatis ipſa cornu copia,
Integritasq; mentis atq; corporis,
Omnisq; theſaurus boni nunquam abſiet.

IOACHIMVS PEINIVS
Gedanen.

ECquis diu deliberat, qui non ſemel
Statuit? quis autem re diu, bene, ſerio,
Et ſedulo deliberata cum Deo,
In cujus eſt conſilium & auxilium manu;
Senioribus, quorum experimur indies
Conſilia cana eſſe cata; non, vt non ſenum
Sunt calida caca, animo atq; ſecum cum ſuo:

Statuit? ſibi quam quod ſit ex vſu, diu
Quam viuat, haud ſoli ſibi, verum Deo,
Patriæ, parentibus, exq́3 ſeſe, & his ſatis.
Deliberaſti, frater, & tu ſat diu,
Quibus cum oportuit, quibus decuit modis
De re perardua tibi, & rebus tuis:
Statuiſti id, vt, ſi aliud, nec ex re ſit tua,
Nec ex tuo iudicio. Amabilis tibi
Electa virgo, fœneratrix non anus?
Vitæ ſocia, non domina? coniunx adiuuans,
Non hera iubens, flos ædium, non phlox domus.
Thus mutui amplexus fragrans, non ſus olens:
Et plura, quæ ſic animulam decorant tuam,
Vt frontem oculus, vt frons caput, vt amabile
Caput vniuerſum corpus. En, eſt nubilis,
Ad comparis quæ munia nec eſt vel nimis
Æquanda iuuenis, vel ſenex: par ſtemmati
Tuo, nimis non humilis, alta non nimis:
Par religioni, par Deorum cultui,
Non in Deum impia, in pios non athea:
Par, dote quæ non imperium emat, cenſui,
Opulenta non nimis, nimis non paupera:
Quæ virginis habeat decorem amabilis,
Formoſa non nimis, nimis non horrida
Cui digna digni laude membra corporis,
Procera non nimis, nimis non paruula:
Quæ irriſa nullis, prædicetur ab omnibus,
Macilenta non nimis, tum obeſa non nimis:
Quæ res gerat perprouide domeſticas,
Auara non nimis, nimis non prodiga:
Quæ didicerit linguæ bene moderarier,

Taciturna non nimis, nimis non garrula:
Quæ mundiciem amet, ſeq; honeſte veſtiat,
Neglecta non nimis, polita non nimis.
O te beatum, ô prouidum, quod hanc tibi
Selegeris? beatiorem, ſi diu
Ea fruare, vtareq;? beatiſſimum,
Si liberos ex hac tibi ſimilimos
Sibiq; producas, quod opto, quod precor.
De quo tibi, in fratris modum ſic gratulor,
Vt ipſe de me promereris, vt tua
De literis, & literarum ſedulis
Cultoribus ſtudia, atq; opera: quibus tibi
Æterna parta ſempiterni nominis
Adorea, & benedictionis poſthumæ
Laus poſtera, & laudis memoria indeſinens.
Hoc aſſecutus, conſequere & alterum,
Si quam diu, noctu hactenus ſolus libris,
Impenderis poſt Elizabethâ liberis
Sociâ impiger operam. Deo ſi feceris.
Non deiuuante, vel prius perfeceris,
Quam ver reuertatur, Calendæ Maiæ
Quam redierint. Sic plurimum ſalue, & vale.

IOANNES FVSIVS.
Suerinenſis.

Hei quo, Petre, ruis? quis te rapit ardor? an & tu
Fœmineo properas ſubdere colla iugo?
Mollius haud quidquam eſt, vacuo mihi crede cubili,
Durius at ſocio, nil quoq; crede thoro eſt,

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Ante tui Dominus fueras rerumq́; tuarum,
  Et rerum, atq́; tui nunc domina vxor erit.
Ad ſomnum vxoris, ſomnum captabis, & ore
  Vxoris comedes, illius ore bibes.
Nunc iuuenilem animum compeſcere, linquere mores
  Aſſuetos, & nunc diſce manere domi.
Eſt rarum in terris animal bona fæmina, longe
  Rarior aſt vxor, ſi fuit vlla, bona eſt.
Vxor Scipiaden, Agamemnona perdidit vxor,
  Samſonem morti Deiphobumq; dedit.
Noxa, flagrum, crux, ſupplicium, mors deniq; viua
  Pluribus heu vxor ſæpe reperta fuit.
Et vetus hoc verbum eſt, quo nihil quoq́; verius, vxor
  Hunc cicurat, nemo quem cicurare poteſt.
Omnis Virgo quidem, vulgo ſi credere fas eſt,
  Virginibusq́; ipſis, eſt proba, nulla mala eſt.
Sed tamen, abhorret mens, ah vnde illa malarum
  Pullulat vxorum prodigioſa ſeges.
Vidi ego quæ fuerat virgo vel mitior agna,
  Sæuior hæc vrſa, poſt vbi nupſit, erat.
Ah neſcis, ſtrophijs ſtriguntq; premuntq; papillas,
  Ne prauo erumpat pectore nequities.
Ingenio ſimili virgo mileſq; feruntur,
  Dicam ſi illius dicere pace licet.
Non adeo ferus eſt miles poſito enſe cruento,
  Cum pacem & pacis munia inermis amat.
At tunc ille animos ſumit tunc ſæua minatur,
  Cum frontem galea texit & enſe latus.
Virginibus noſtris ſic nil eſt mitius vſquam,
  Iurares ſanctis moribus eſſe Deas.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

At poſtquam vita caput obnupſere, trilibre
    Clauicularum & eis vngula preſſit onus;
Tunc tumidæ inſurgunt, rixaſq; & iurgia ſpirant
    Et miſerum vexant litibus vſq; virum.
Omnia perturbant, vario replentq; tumultu,
    Totius & poſcunt imperium omne domus.
Gaudeat vxoris gratis amplexibus ille,
    Qui magis vxoris, quam ſuus eſſe volet,
Vxorem nolo dominam, rerum ipſe mearum
    Atq; mei Dominus liber & eſſe volo.
Libera vita mihi eſt; placet hæc, ſemperq; placebit,
    Si modo, quæ nunc eſt, mens manet illa mihi,
At vereor maneat; quin jam mutata receſſit,
    Conjugij & tecum fœdera, Petre, probo,
Huc natura parens, & nos & monſtra ferarum,
    Et volucrum omne vocat, ſquamigerumq; genus:
Nec malus eſt adeo ſexus muliebris, vt audit
    Plurimaq; in nobis, quæ reprehendat, habet.
Suntq; ſuæ laudes vxoribus, inq; maritos
    Spectatæ fidei fœmina multa fuit.
Poſt varios regni caſus, tot bella peracta,
    Inq; fuga cum ſpes ſola ſalutis erat,
Illa mali nutrix, victum profugumq; ſecuta eſt
    Fida Mithridaten Hipſicratea ſuum.
Carcere Spartano, mutata veſte, maritos
    Vxores Minyas, eripuere neci.
Rebus in adverſis certum fida vxor aſylon,
    Munimen miſeri eſt, perfugiumq; viri.
Solatur, firmatq; animum, tua commoda quærit,
    Quaq; poteſt, curas & tua damna leuat,

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Tecum mœſta dolet, queriturq́; & vota precesq;
  Ad ſuperos fundens fata benigna rogat.
At cum te placidis fortuna aſpectat ocellis,
  Resq; tuas, verſa proſperiore rota:
Tunc gaudet, tunc læta ſimul tua commoda tecum
  Percipit, hæcq; auget qua ratione poteſt.
Altera ceu manus eſt, pes alter & alter ocellus,
  Quin anima & vita eſt vxor honeſta viro.
Talis, PETRE, tuum, Venere & Iunone ſecunda,
  Intrat, io gaude, bellula Eliſa, thorum.
Illa animi requies, curarum erit illa leuamen,
  Atq; erit illa tua fida columna domus.
Viuite concordes, & multa prole beati,
  Viuite longæui, tuq; & Eliſa diu.

SIMON PAVLLI Roſt:

CVltor & antiſtes Nouenarum, PEtre, ſororum,
  In votis tibi ſit cupiunt quod prouida Fata,
Quod quia fata jubent, hominum non vota morantur.
Abdita Conjugij ratio eſt, nec nubere ſemper
Eſt opis humanæ, FIVNT CONNVBIA FATO.
  Quandoquidem Fatum nihil eſt niſi certa voluntas
Aut mens ſancta DEI mortalia cuncta regentis,
Sæpe ſolet FATVM vinclo ſociare jugali
Montibus & Syluis diſperſos: ferrea quippe
Plus in amore valet vis FATI, forma caduca
Quam vultus generisq; decus, vel copia nummi.
  O opus ô ſuperis gratum, cæloq; profectum
Conjugium, vis magna tua eſt, tua gloria magna,
O Fati concepte ſinu calor, intima cogis
Pectora qui nexu non diſſoluenda per æuum.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Anticyras merito (cum nil rationis in illo eſt)
Nauiget, ô caſtos qui ſoluere tentat amantes,
Quos pia fata volunt coniunctim viuere: FATI
Frangere qui vires, ſuperisq; indicere bellum
Audet, hic helleboro purgatus, combibat illud:
QVOS IVNXIT Fatum & Fati Deus auctor amoris
Hos Hominum Fraus nulla, Dolus, diſiungat & aſtus.
Macte igitur noue ſponſe, tua cum virgine macte
ELISAbeth, quam pura Fides, quam candor honeſti
Pectoris, & vitio VIRTVS ſecernit ab omni.
Aggredere, ô thalami, præſto eſt iam tempus, honores,
Sponſe, tuam ſponſam complectere ſuauiter vlnis,
Quod fuit in fatis & votis, Fata tulerunt.
Fata DEI rata Vota velint mea pectore ab imo
Opto tibi ſponſæq; tuæ, quæ danda ſupremo:
Secula det CORnix vobis, det TVRtur amores,
Creſcat Oliua thoro de veſtro plurima, gratos
Det ſenibus vobis roſtrata CICONIA natos,
Et ſuperi tandem bona cuncta & grata, valete.

IOANNES NEOBVRGIVS
Friſo Butjadianus.

IN HENRICVM RANZOVIVM ET PETRVM LINDEBERGIVM.

PElidæ laudum præco eſt inventus Homerus,
Illius vetuit qui bene facta mori;
RanZouii clare ſic Lindebergius acta
Prædicat, & nunquam dicta perire ſinit.

Gratia

Gratia pro meritis equidem debetur vtriq;,
Tam bene qui fecit, tam bene qui cecinit.
Ranzouius primas merito tamen obtinet actor:
Proximum ab hoc capiat ſcriptor & ipſe decus.

Ionas ab Eluerfeldt.

IN EMBLEMA HENRICI RANZOVII IAMBICVM.
DANIELIS TVITEMEIERI.

QVid Henrici Ranzouij
Regis Danum Vicarij
Lucerna picta? clepſidra
Cranio ſuper? ſpica novæ?
Candela, nec non clepſidra,
Fugacitatem denotant
Vitæ caducæ, quod ſuum
Nemoq; tranſit terminum.
Mortis dies natalis eſt
Vitæ perennis; & mori
Quemcunq; oportet, nemoq;
Vitam prius nanciſcitur.
Spica recens ex mortuo
Grano, docet, nata id, Decus
Stirpis, paterq; patriæ
Regis ſui altera & manus
Poloniæ Rex Stephanus
De quo tulit: Beatus eſt
Virtute, opibus, & artibus,
Si quis, erit hic RANZOVIVS.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Hic ut ſuperſtes ſit diu
Clientuli ſui rogant:
Poſt hancq; vitam ei dabis,
Deus, perenne gaudium.

ILLVSTRISSIMI ATQVE POTENTiſſimi Domini D. Stephani Bathoris Poloniæ &c. Regis, Principis Transſylvaniæ, de Henrico Ranzouio Produce Regio, Iudicium.

Maxima, nobilibus, laus, eſſe parentibus ortum,
Æmatheumq; Sua vincere ſorte Midam;
Majorem pariunt meritæ virtutis honorem
Iunctæ Caſtaliæ cum pietate Deæ.
His quia tu multos ſuperas, Henrice, Polonus
Talia Rex de te Stephanus ipſe tulit:
Si quis erit ſtudijs, opibus, virtute beatus,
Is me, Ranzovius, Iudice, Cimber erit.
Ergo tuis Heros pergas clareſcere factis:
Sic tibi virtutis fama perennis erit

Ionas de Eluerfeldt.

AD PETRVM LINDEBERGIVM vatem excellentiſſimum.

Dicitur Amphion, claudens munimine Thebas,
Dura Poëtifluo ſaxa animaſſe ſono.

Nugis

Nugæ; Nam ſurdis vitam ſi carmina ſaxis
Vlla darent, dextro quæ modulata DEO:
Sat ſcio LINDBERGI *ad Muſam victura videres,*
Saltando crebros ſaxa agitare choros.
Nullus enim dextro modulatur Apolline cantum
Suauius, vtilius, doctius & melius.
Fallor an Amphion ſuperans duramine vulgus
Saxa trahens modulis, duxit ad obſequium?
Eſt aliquid fateor ſaxoſum poſſe mouere
Cor vulgi. at doctos qui movet, ille movet.
Ille movet, ſolideq́; capit gratiſſima Laudis
Præmia, quæ nulla ſunt moritura die.
Hæc quoq́;, LINDBER*gi vates, te certa manebunt,*
Qui trahis & doctos, & quoq; ſaxa trahis,

M. Matthias Pauſanius.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

LIBER ADOPTIVVS II.

CONTINENS

EPISTOLAS HENRICO RANZOVIO PRODVCI CIMBRICO

S. D.

PETRVS LINDEBERGIVS.

QVam verum ſit illud, illius Lyricorum apud Græcos principis, venuſtum ac vetuſtũ adagium: Cum tribuunt homini vnum Fata bonum, duplex ſubiungunt malum: vnus ex multis, ſolus ex omnibus, Ranzoi inclyte, teſtis nobis es locuples, qui paucis ante menſibus nouello & tenello generis tui ſurculo ac incremento, id eſt nepote, quo confectis ſenio auis nihil gratius, nihil ſuauius, nihil amabilius accidere poteſt, à cœli terrarumq; conditore benigne donatus, & egregie exhilaratus, nunc rurſum gemino affligeris dolore; dum Nepte, quam

paullo

paullo ante præmiſiſti, & modo Filia, filia cariſſima, cariſſima illa, illa Friderici Alefeldij conjuge Catharina, etiamnum adoleſcentula, in ipſo ætatis flore, ſubito mortis caſu, proh dolor, abrepta, viduaris ac ſpoliaris. Dij boni quæ rerum humanarum viciſſitudo hæc? quanta hæc metamorphoſis? Quam cito, quam ſubito poſt ſudum venit vdus olympus, poſt riſum fletus, poſt gaudia mœror, Quid? natine ad hæc ludibria homines ſumus? Vt tum potiſſimum cogamur arere cum maxime cupimus florere, tum potiſſimum decreſcere, cum maxime putamus ſuccreſcere, tum potiſſimum ad mortem accedere, cum arbitramur ætate procedere. Mehercle ad id nati, & quidem fatis deſtinati, ob protoplaſtæ peccatum. Quis autem contra Fatum immutabile & ineuitabile? Nemo vt opinor ſanæ mentis. Quocirca neq; tu, Heros generoſe, eidem refragare, ſed placide & pie fortunæ vtramq; paginam, & hoc quod tibi impoſitum diuinitus eſt oneris, ferendo perfer. Fortiter ferendo vincitur malum, quod euitari non poteſt, & bonus animus

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

in re mala dimidium eſt mali. Atqui, hoc vt facias non ſolum, Prophetarum & Apoſtolorum te monent & mouent exempla, quemadmodum & aliorum ſanctorum, imprimis Iobi ſingularis patientia, in ſumma ſua afflictione dicentis: Dominus dedit Dominus abſtulit, vt Domino placuit ita factum eſt, ſit nomen Domini benedictum, verum etiam Ethnicorum pertinax conſtantia præ reliquis Anaxagoræ, qui audita filij morte nihil ſibi ignotum & novum nuntiari affirmauit, quod ex ſe natum mortalem ſciret: Deinde Periclis, qui duobus filiis intra quatriduum ſpoliatus, iisdem diebus vultu non magis moto, quam ſi fuiſſet dura ſilex, concionatus eſt. Tandem etiam Pauli Æmilij & Xenophontis, quorum hic cum filium fortiter pugnando interiiſſe animaduertiſſet, numina teſtatus eſt, ſe ampliorē ex filii virtute voluptatem, quam ex morte amaritudinem ſentire: Ille duorum filiorum jacturam tam patienter pertulit, ac ſi non ex ſe, ſed alio nati fuiſſent. Cum tantam conſtantiæ loricam induerint Ethnici, quanto magis nos Chriſtiani debebamus

bamus, qui majus conſolationis arma-
mentarium & paratius alleuamentum ex
ſacrarum literarum arcanis haurimus: A-
nimarum nimirũ immortalitatem, mor-
tuorum reſurrectionem, & poſt hanc vitã
vitã æternam: In qua modo Filia tua Ca-
tharina, nomine & omine a peccatis pu-
ra, a morte & morbis ſoluta, à dolore &
angore libera in cœtu cœleſtium Domi-
narum Euæ, Abigaelis, Mariæ &c. beata
viuit, teq; ſuum patrem dulciſſimum præ-
poſtero naturæ ordine in terris ſuperſti-
tem relictum, ſicuti & maritum ſuauiſſi-
mum, & tres liberos vnice charos, Deo
opt: max: commendat, minime cupiens,
vt ob immaturũ ſuum ex hac vita diſceſ-
ſum animo cadas, aut te proijcias, ſed vt
cedas diuinæ majeſtati, quæ nobis homi-
nibus non ſemper iucunda, ſemper tamẽ
vtilia, & vel in hoc breui exſilio vel in æ-
terna patria profutura, impertitur. Deum
trinum & vnum oro, vt in hoc tuo duplici
luctu te confirmet, ne, licet admodum
angaris, prorſus mærore frangaris: Ne,
licet paulum premaris, prorſus ſqualore
deprimaris. Ne, licet aliquantulum pro-

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

cumbas, prorſus dolore ſuccumbas, vtq; in hoc arido & morbifero mundi ſenio, & imminenti tuo climactere difficili clemẽter te conſeruet, fatalis horæ ſpatium diutiſſime extendat, & omnes tuas actiões ſecundet. Id votis ſuis expetunt, quibus benefacis quotidie, pauperes, id, quod conſolaris, ſæpe precãtur ſenes, id, quos defẽdis vbiq; probi, optant, id quæ fulcis ſtrenue templa & ſcholæ poſtulant. Id Cimbrica Cherſoneſus patria, cuius tu iam nõ pater es amplius, ſed auus, precib⁹ ſuis cõtendit & ego cum illa. Datum Geltingæ in Anglia minore An. mirabilis prodromo: Epochæ autem Chriſtianæ 1587. 8. Calen. Iulii, quo ante annos 50. Chriſtianus III. Daniæ Rex electus, & a D. Ioanne Bugenhagio, qui & hoc ipſo die Anno 1499. in lucem editus, multa ſolemnitate & pompa Hafniæ coronatus eſt.

HENRICVS RANZOVIVS S. D. PETRO LINDEBERGIO.

DEcimus iam agitur, Lindebergi optume, dies, cum conſolatorias tuas de obitu filiæ meæ literas accepi, quæ ſane mihi fuerunt gratiſſimæ. Confirmatus e-

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

nim iis ſum (cur negem?) & erectus non parum. Quod prorſus: id non auſim affirmare. Hærent enim adhuc inopinati iſtius luctus radices in pectore meo, obuerſatur adhuc oculis hiſce filia mea, filia inquam cariſſima Catharina, eiusq; liberorum, mater vbi es, mater vbi es, clamantiũ eiulatus, aures circumſonat meas, & alia in mentem veniunt infinita, quibus tamen, cum divinis eloquiis, tum litterarum tuarũ panchreſto ſuffultus, quẽadmodum hominem vere Chriſtianum decet, maſcule reſiſto, minime dubitans de filiæ reſurrectione, deq; vita poſt hanc mortalem immortali. Quis ſcit quando me mea, te tua, fata manebunt? Ego mehercle, præterquam quod ipſo in lumine climactericus meus difficilis ſit, indies & quidem ſingulis horis diſſolutionẽ huius corporis auide pieq; deſiderans exopto, & eſſe cum Chriſto Domino & ſaluatore omniũ noſtro cupio, cuius protectioni, te, Lindebergi cariſſime, cōmendo. Carolo Alefeldio nepoti meo, ſalutẽ ex me plurimam dicito, eiq; vt materteræ ſuæ epitaphium ſcribat auctor eſto. Segebergæ, an. ſalutis xxcvii ſupra M. D. Iulii die ſecun.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

HENRICO RANZOVIO DANIÆ REGIS PRODVCI.

S. D.

PETRVS LINDEBERGIVS.

Contra decorum & omnem humanitatem, Heros generoſe, facturus mihi videbar, niſi qualicunq; epiſtola, tibi in hoc ſummo tuo luctu præſto eſſem, & ſi poſſem, hac mei doloris ſignificatione, tuum quodammodo ſubleuarem. Et ſi autem is ego non ſum, qui funditus profundum hoc tuum vulnus conſolationũ mearum medicamentis, vt nunquam rebellet, conſolidare poſſit: Ea tamen expromam & proferam remedia, quibus ſi non prorſus ſanari, certe ex parte refocillari valeas. Atqui, ne longius euager, primum omnium inflicto vulneri, linimenti loco, hanc fati æternam ab æterno in æternum legem, inſeri iubeo: Vt lignum natum eſt vri, ariſta ſecari, ſic homo mori. Deinde hoc cataplaſma ſuperimponi, Hominem ea conditione ſatum & natum, vt quandocunq; mundi ſummo Imperatori viſum, vitam hanc breuem & leuem,

leuem, quam vſui non mancipio accepit, derelinquat. Quibus, ſi prædicta ad dolorem tuum non ſatis erunt efficacia, fomenta hæc & acopa adiungantur, Hominis fragilitas, mortis æqualitas, vitæ huius brevitas, & alterius e diverſo longæuitas. Vide ſis mihi hominis fragilitatem, aut, ſi mavis, fragilem hominem ipſum: Quid ille? Nonne lutum ſcite mixtum, mancipium mortis, tranſiens viator? Bulla leuior, momento breuior, imagine vanior, ſono inanior, vitro fragilior, vento mutabilior, vmbra fugacior, ſomno fallacior? Vide ſis mihi etiam mortis æqualitatem? Moriuntur Papa, Imperator, Reges, Principes, Pauperes, diuites, Iuvenes, ſenes, ſapientes, inſipientes, pariter omnes, nec vlli parcit lethum non lætum, Parcaq; parca minus. Mors omnes omnibus æquat, & nihil aliud ipſa eſt, quam animæ a corpore abſceſſus, mera requies, & exitus mortalis vitæ. Mortalis autem vita eſt στιγμὴ χρόνου, exſpectatio mortis, ludibriorum ſcæna, miſeriarum mare, atq; vt breuibus multa dicam, vna hemina ſanguinis, quã quilibet levis caſus rumpit, quælibet fe-

bricula corrumpit. Vnde Poetarum il-
ſcite admodum cecinit.

Hæc vita haud vita eſt, ſed vitæ verius vmbra,
Cum vivo viva eſt, vivere, vita Deo.

Et alius quiſpiam:

Vivito venturam valeas vt vivere vitam,
Vita viri vt ventus, vana vel vmbra, volat.

Ventura autem vita, æterna illa eſt vita, vita illa vitalis & patria vera, nullus vbi labor eſt, nullus vbi dolor eſt, nulli luctus, nullæ lacrymæ, ſed feſtiuitas ſine fine, ſerenitas ſine nube, pax ſine clade, æternitas ſine labe, & gaudia ſempiterna in ſempiternum. Quibus procul dubio Filius tuus FRIDERICVS, cum auo & auia, fratribusq; duobus, & ſorore, nunc fruitur, aſcitus in beatorum Angelorum conſortium, vbi breui ſecuturus eum videbis, quoq; ego & omnes pii, quemadmodum Prophetarum & Apoſtolorum arcanis edocemur, depoſita hac mortali ſarcina, aliquando traducemur. At at patre procul, patria procul, procul ſepulcris paternis occubuit miſer, inquies? De patre concedo: interim tamen non inficias eo, quod præſens præſenti tibi maius forſan vul-

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

vulnus obitu ſuo inflixiſſet, quam abſens
vnquam potuiſſet. Nam quæ non vident
oculi noſtri, minus tangunt & angunt pe-
ctora. De patria minime. Non enim exi-
guum hoc, quod Cimbria coercet, quod
Oceanus cingit, neq; is locus, vbi aerem
primum hauſit, vbi infantia ejus vagiit.
Sed vniuerſus orbis, illius aliorumq; mor-
talium, patria eſt, Socrate teſte, qui inter-
roganti cujatem ſe ferret? Mundanũ re-
ſpondit, licet, vt ſacra teſtantur eloquia,
veriſſima & germana cœlum ſit. Atq; ut
verum fatear, animus magnanimus non
includit ſe prædictis terminis, neq; pati-
tur ſe adſtringi ad certam terræ partẽ, in-
ſtar captiui, qui compede devinctus vno
perſtat in loco, ſed cogitatione & ſenſu
totum hoc vniuerſum complectitur vt ſu-
um, quibus te quoque, Ranzoui illuſtris,
ſubſcripturum non dubito. In bello, per-
gis occubuit, & quidem a Sicariis percuſ-
ſus clanculũ: Quid? Illene ſolus & nemo
ante ipſum? At miſerabili & mirabili mor
tis genere periit: ſcio & miſereor: Debu-
it autem tali genere fati. Debuit inquam:
Lata ita Lex eſt, quam fruſtra ſollici-

tant acumina ingeniorum. Deus, qui cœlum quotidie voluit & reuoluit, ſolem ducit & reducit, Deus qui triſtia ſubmittit & læta, & vt paucis concludam, qui omnium rerum diſpenſator eſt, peccatū excipio, cuius auctor Diabolus, tali illum, non alia, morte mori voluit, eius imperium alacres & pleno gradu ſequi debemus quemadmodum milites, qui in caſtris audito viæ ſigno vaſa colligunt, audito pugnæ ſigno, deponunt animo, oculis, auribus parati ad omne imperium. Sed hic paululum te attolle. Quid illud miſerabile? Cum omnia ad ſacoma trutinaris probe, mori & interire: Mori autem & interire, vt hominibus, ita etiam omni creaturæ commune eſt. Æterna etenim Lex naſci & denaſci, oriri & aboriri. Totum hoc mundi corpus adſpice: Ruet aliquando. Solem vide: deficit ſæpe. Lunam: tabeſcit. Sydera, labuntur. Tranſi ad aquas, flumina illa, quæ perennia dicuntur, alibi pereunt, alibi alucum mutant & curſum, ſi terram intueris, quam immobilem referunt, motu concutitur & diluuio corrumpitur. Si regum regna: occidunt. Si

vrbes

vrbes, harum vna emoritur, quando alia exoritur. Quod ſi cadauera cœli terrarumq; futura ſunt, & ad interitum prædicta omnia deſtinata, quid doles, Heros generoſe, filium tuum? Obiit ille nunc quidem, ſequemur omnes. Ah quid dico obiit, abiit ſaltē, nec periit, ſed præiit, nec occubuit, ſed procubuit, nec amiſſus, ſed præmiſſus eſt per mortem in æternam patriam, ad quam ſuſpiramus omnes, tendimus cuncti, diuerſo tamen tempore, diſpari fato. Cur id? varia ad eam via eſt, Dura, leuis; longa, breuis, lata, anguſta, quamvis vna eademq; omnibus, vbi metā attigere, quies. Tuus filius per durā & breuē viam iſtuc peruenit, dum naturæ debitum, at ſceleri latronū indebitum, transverberatus ſclopeto, perſoluit. Alios per vndas eo ducit Deus, alios per ignem, alios alio modo, prout Maieſtati ſuæ diuinæ libitum & lubitum. Hæc cum ita ſeſe habeant, Mecænas optime, tuæ prudentiæ & moderationis erit, remedia hæc propinata admittere, depromturus ipſe ex ipſo ſacrarum literarum myrothecio ſalubriora, nec huic Dei voluntati repugnare,

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

neq; immodico luctu & mœrore, quibus non tam leuantur mala quam augentur, fruſtra te conficere, Vale Heros generoſe, meq; novum amicitiæ tuæ candidatũ tibi commendatum habe. Datum in arce Epiſcopali Suaveſtedio, Anno mirabili, id eſt a partu Mariæ ſemper virginis octuageſimo octauo ſupra ſeſquimilleſimum. Menſis Febr. (qui ſolus inter omnes menſes quater ſeptenos dies continet) die 4. & vigeſimo. Quo Imperator Rom. Caro. V. Gandaui in Flandria Anno 1500. in vitam venit, & Franciſcũ Gallorum Regẽ ad Papiam Anno 1525. devicit, nec non Imperatoriã coronam Bononiæ a Pontifice Clemente VII An. 1530. ſuſcepit, Et Imperium Ferdinando Fratri Anno 1558. rurſũ ceſſit.

PETRO LINDEBERGIO S. D. HENRICVS RANZOVIVS.

ETſi multarum rerũ oneribus & curis, quemadmodũ noſti ipſe, ita premor, clariſſime Lindebergi, vt reſpirare vix licitum: facere tamẽ non potui, quin literis tuis, de obitu filii mei Friderici in Gallia cæſi, amantiſſime ad me perſcriptis con-

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

ſolatorijs breuibus reſponderem. Fuerũt enim illæ, cum propter multiplicia, quæ promis ad leniendum dolorem noſtrum remedia, tum propter ſermonis elegantiam tam gratæ, tam jucundæ, quam tui ſimilium nullæ. Vtq; illud planius intelligas vbi Segebergam, quemadmodum certo nobis recepiſti, te conferes, gratũ nos experiere. Interim longum vale, & tumultuariam hanc reſponſionem æqui boniq; conſulens, de me, quæ velis, omnia tibi pollicere. Sed heus tu, percómmode occurrit epiſtolam obſignaturo, quod omiſſum dolerem. Pauca hæc epigram̄ata quo vna typis deſcribantur, reliquis addi peto: quæ pro tua prudentia loco juſto inſeres. Iterum vale. Segebergæ Anno xxcIIx. ſupra milleſimum & 500. Martij die 6.

HENRICO RANZOVIO S. D. PETRVS LINDEBERGIVS.

GEneroſe ac nobilis Heros: etſi animũ prorſus induxeram, conſolatione aliqua leni & brevi hanc quoq; nouam noui tui luctus acerbitatem permulcere & delenire: præter ſpem tamen & omnem opinionem meam eadem nunc ſuperſe-

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

dere cogor: Audio enim quotidie, aliquid dico audio, vidi ipſe hiſce, tanta te patientia & gravitate, tanta te conſtantia & magnanimitate, Caii filii tui obitum ſufferre & perpeti, vt minime conſolationum panchreſto & medicamentis noſtris indigeas Quocirca ne γλαῦκας, quot dicitur εισ ἀθήνας, non tam ob conſtantiam te extollo, quam vt in eodem ſtadio pergas, animo. Quod ipſum & filij tui preces requirunt, gentilium exempla poſtulant, auctoritas tua deſiderat. Ad filij preces quod attinet, non te fugit, quam ſæpe, quam pie, quam ſubmiſſe idem, cũ quarto ante obitum ſuum die, diem ſibi noviſſimum in his terris futurum, ſomnio divinitus admonitus prædiceret, a te patre ſuo cariſſimo contendebat, ne ſe mortuo de ſtatu demigrares, & ab animi tui præſtantia degenerares. Iis quantum conceſſeris, omnis tua familia teſtatur, & ego ab ipſa, qui raram tuam conſtantiam ſilentio ſepelire absq; ſcelere nec poſſũ, nec debeo. Non enim ſolum filij conſolationes, quod humanitatis eſt, admittebas libenter, ſed viceuerſa eundem, quod magnanimitatis eſt,

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

eſt, verbo divino conſolabaris diligenter, Et quod maioris eſt admirationis, oculos morientis manibus claudebas proprijs. An non hæc animi magnanimi omnia & concoctu fercula difficilima? Mehercle magna omnia, nec ſtomachi cuiusvis. Quotus, quotus eſt, q ſiccis oculis agonizantē filium poſſit intueri? Quotus quotus eſt, qui filii morigeri, filii probi, filii ſponſi & vnice cari, in ipſo ætatis ſuæ flore, in ipſo honoris ſui limine morientis abitū & obitū animo infracto valeat concoquere? Quotus quotus eſt, qui in funeris deductione, amicis feralia officia exhibentibus, pro dignitate gratias, absq; ſingultu, absq; ſuſpirijs, imo absq; magna vi lacrymarum queat agere? vix multis e millibus vnum & alterum invenies. Ex quibus tamen tu, Heros generoſe nequaquam es vltimus, prudentiſſimæ etiam Danorum Reginæ Sophiæ iudicio, cui proximo ab obitu filii triduo toto invictus, magna cum illius admiratione Segebergæ aderas, cuiusq; concilio, cum reliquis totius Ducatus Senatoribus, non tantum intereras, ſed & præeras, minime paſſus, nouo hoc luctu,

cœli incommoditate & inualetudine, a regiorum negotiorũ adminiſtratione & priſtino ſtudio, te auocari. Nunc gentiliũ & agnatorum fortitudinem tibi ante oculos pono, Petri ſcilicet & Dethleui Ranzouiorum, quorum hic Argentinæ, ille Pataui filio amiſſo, dolorem ita temperarunt, vt ſuis admirationi, reliquis exemplo fuerint. Cum tamen eorum luctus nequaquam videatur cum tuo comparandus. Hic enim & ille filium ſuum cariſſimum, & quidem vnicum amittunt: Tu filium cariſſimum, nec tamen vnicum, ſuperſtitibus adhuc tribus. Hic & ille in procul a ſe diſſitis locis filio viduantur: Tu in arce hæreditaria tuo priuaris. Hic & ille mortales exſuuias, deponentibus longe gentiũ abſunt: Tu morienti propriis manibus oculos claudis. Hic & ille mortuos in patriam afferri curant: Tu præſentem habes In hoc ſaltem æquales, quod ſicut hic & ille ſuo, ita & tu tuo extremũ honorem perſolueris, cumq; in auitum monumentũ intuleris, vbi ad nouiſſimum vſq; diem requieſcet. Quamobrem, cũ omnibus hiſce poſthabitis, vterq; tui gentiles

Ran-

Ranzouii, dolorem illũ tam animoſe per-
tulerint, non mirũ cuiquam videri debet,
quod tu, qui ex parte nominatis es felici-
or, maius aliquod tuæ magnitudinis ſpe-
cimen edas, eosq; multis præcedas para
ſangis. His ſubſcribit auctoritas tua, quæ
tanta eſt, vt minime patiatur ab animi tui
ſolita præſtantia te deſciſcere. Cum ex o-
mnibus vnum, non vt Magiſtratum, ſed
tanquam patrem Holſati te ſalutent: No-
biles, non vt parem, ſed tanquam ſuperio-
rem honorent: Reges Dani, non vt ſubdi-
tum, ſed tanquam filium amore & favore
proſequãtur: Duces Cimbri & alii diver-
ſarum regionum Principes plurimi, non
vt priuatum, ſed tanquam nobilem nobi-
lium omnium doctiſſimũ, & nobilem do-
ctorum omnium nobiliſſimũ, quem ætas
grauem, facundia ſuauem, doctrina clarũ,
humanitas gratum, virtus memorandum
prudentia venerandũ facit, ſuſpiciant ac
venerentur. Non dantur hæc auribus tu-
is, Ranzoi illuſtris, abſit id a me longe, qui
palpum obtrudere non didici, neq; vt fa-
ciã, neceſſe habeo. Luce meridiana cla-
rius eſt & nemini nõ notum, quam fidem
omnem, a me quæ dicta ſunt, exſuperent,

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

quamq; toleranter, & ſi non libenter, & placate & peccate huius potiſſimũ tui luctus acerbitates deuores ac ſuſtineas. In quo tuo propoſito, vt pertinax ſubſtes, nõ tam te rogo, quam vrgeo. Datæ Roſtochii anno ſalutiferi partus CIↃ. IↃ. XCI. Quinctilis die primo, qui Hermanni Ludoici, Electoris Palatini Friderici Filii, emortualis, & Friderici II. ſereniſſimæ memoriæ, Danorum Regis, & Academiæ Marpurgenſis natalis eſt.

S. D.

PETRO LINDEBERGIO HENricus Ranzouius, Produx in Ducatibus Regius.

NOn fucatam & fictam, ſed veram & fidam obſervantiam mei tuam hinc facile perſpicio, doctiſſime LINdebergi, quod non ſolum proſa, ſed & ligata eleganti epiſtola, nouum hunc meum dolorem ob Caii filii diſceſſum obortum mihi abſtergere & efficacibus efficacium conſolationum tuarum pharmacis depellere labores. Equidem grata mihi tua voluntas, gratus animus, gratiſſima ſcriptio, quibus

quibus vt in ſecundis, ita etiam in aduerſis mihi deeſſe noluiſti. Atqui homo non ſim, ni beneficium hoc beneficio recompenſem. Quem autem præſertim in luctu præſenti me præſtiterim: vidiſti ipſemet præſens, & teſtis eſt epiſtola tua. Ego, qui primum filia mea Catharina in Dania, filio Friderico natu tertio in Gallia, nepte Catharina ex Oligarda filia in Germania, duobus fratris mei Paulli filiis, Daniele in Gallia, & Ioanne in Polonia: Deinde Friderico & Philippo fratribus, Holſatiæ Ducibus, & Friderico II. Danorum Rege potentiſſimo, dominis meis clementiſſimis, intra trium annorum ſpatium orbatus ſum, poſtero naturæ ordine, ſuperſtes relictus, ingenue & aperte vt fatear, ex omnibus enarratis luctibus, quam præſentem, magis viriliter tuli nullũ: non quod Caium filium nuper defunctum minus amarim: Sed quod verbo diuino & amicorum conſolationibus ſuffultus, ad tot funerum turbam, tandem quodantenus obdurem. Interim tamen neq; illud ſilentio poſſum tranſire, quod ſicuti prioribus, ita etiam hoc nouello luctu conturbatus

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

fuerim non parum. Quis enim tot fluctuum impetum ſuſtineret ſolus? tot dolorũ generibus reſiſteret vnus? ita vt de priore conſtantia remiſiſſe videretur nihil. In me talem non reperio, & in mei ſimilibus multo minus, qui tantis calamitatibus obruti, iamdudum animum deſpondiſſent. verũ hæc iuſtæ orationis forent; non breuis epiſtolæ. Libellum meum de ſomnijs denuo excudi, eiq; filiorum meorum a te ſcripta Epitaphia addi cupio. Quocirca vt corrigendi & probe omnia diſponendi laborẽ in te ſuſcipias, & primo quoq; tempore Roſtochii typis libellum deſcribi cures etiam atq; etiã rogo. Transmitto ſcriptum exemplar, &, quæ Typographo dari debet pecuniam. Si quid adjeceris reddam ſtatim. Vale chariſſime Lindebergi, & prima occaſione me literis tuis reſaluta. Bredenbergæ Idibus Iulijs, anno M. D. XCI.

CHRISTIANO DISTELMEIERO
Electoris Brand: Cancellario
S. D. PETRVS LINDEBERGIVS.

QVod ſæpius mihi fuit in optatis, Diſtelmeiere magnifice, idem & nunc

opto, vt illum aliquando attingam diem, quo te virum vnanimi totius Germaniæ voto, incomparabilem: te Cancellarium totius aulæ Marchiacæ ſuffragio honorabilem videam, audiã, agnoſcam. Vix enim vix inquam, quanto deſiderabili tui videndi deſiderio torquear, exprimi verbis poteſt. Atqui hoc nominis tui glorioſi fama, illud literarum & literatorum patrocinium, vtq; paucis multa dicam, illa tua memoranda & veneranda virtus, & neminem non juvandi promta voluntas faciunt, quæ vel ferreum allicerent, detinerentq;. Sed quoniam corpore in præſentiarum, te vt inuiſam licitum non ſit, mente & pennatis aduolo vocibus, quæ, ſi nihil aliud ſaltem amoris & obſeruãtiæ meæ tui teſtimoniũ ad te ferant. Quocirca heros magnifice lubenti manu, hilari vultu, haſce noſtras primitias, accipe & excipe, ac nominis tui præſcriptione per manus ſinusq; plurium volitent patere, meq; tibi commendatum habe. Vale Roſtochij anno nonageſimo ſecundo ſupra ſeſquimilleſimum, tertio Calendarum ſextilis.

PETRO LINDEBERGIO S. D.
CHRISTIANVS DISTELMEIERVS Cancel:

Literas tuas, Doctiſſime Lindebergi, cum libello poematum, in quibus & meum adſcripſiſti nomen & dedicatione animum erga me oſtendis ſane amicum, accepi. Iam antea mihi conſtabat ex editis notationibus geſtorum noſtri temporis te familiæ & nomini meo fauere. Id cumulatius demonſtrare cupis. Qui accipiam aliter niſi animo grato & memoria iucunda. Cumq; omnium bonorum amicus eſſe ſtudeam, tibi vt magis ſim amicus neceſſe eſt, in quo honori tuo non deero. Atqui vt videas, iam me pro jure amicitiæ noſtræ tecum agere, ſane neſcio quid ad tantas ſtatuas, quas mihi erigis adſcribam, niſi quod videam te in nimijs encomijs peccare amicitia. At tu putas me talem eſſe debere, qualẽ pingis, ſicuti principes rerum ſereniſſimi & illuſtriſſimi appellantur. Mones dictis, annitar pro fragilitate noſtra. Adiũxi neſcio quid ſane non te dignum, ſtudij mei indicium. Magno illi Ranzouio nobilitatis literatæ aquilæ nomine meo agito gratias. Cuius labor eſt multos ſibi devincire & multos amicitia conjungere. Sed qua opera? facili:

cili: cum Muſæ & Gratiæ in hunc virum certatim dona conferant, &, quod magnum eſt, collata continuent. Claudo, immodicas laudes prohibeo, amari tamen cupio. Hæc igitur

Dum me laude mea Petrus Lindbergius ornat,
Aut nimium facit, aut peccat amicitia.

Vale vir doctiſſime, & me tuum eſſe certo ſtatue. Berlini. xv Sept. anno xcII.

HENRICO RANZOVIO PRODVCI IN DVCATIBVS DANICO S. D.

PETRVS LINDEBERGIVS R.

EPigrammata hæc, vir nobiliſſime, in honorẽ tui compoſita, viſum mihi eſt colligere, eaq; tibi dicare, dedicare. Cauſam quæris? Duplicẽ habe, vtramq; iuſtam, vtraq; verã. Prior ad te. Cupio enim & diſcupio hiſce meis encõijs & præconiis etiam in hac Roſarũ vrbe, in qua aut raro aut nunquam lucubrationum tuarum aliquid prælo ſubjectum eſt, nomen tuum, alias per totum terrarum orbem illuſtre, magis illuſtrare & propagare. Altera ad me, qui

ex promiſſo, tibi munus debeo & huc vsq; in ære tuo. Tu igitur o Holſatiæ magnum Sidus, o Daniæ decus ſummum, o ſeneſcentis patriæ fida columna, heros generoſe, hoc animi mei & virtutis tuæ teſtimonium, hoc obſervantiæ erga te meæ pignus libens volensq; accipe & ſuſpice, meq; amicitiæ tuæ candidatum inter clientes habe. Vale Henrice Ranzoui, & aliquando illas doctiſſimorum virorum epiſtolas, toties a multis exoptatas in lucē prodire ſine. Per Dium Fidium non poteris nomen tuum magis æternitati conſecrare, magis propagare, quam illis ipſis tuarum virtutum encomia continentibus epiſtolis. Iterum vale. Roſtochio Anno Dei-hominis 1592. Cal. Decemb.

ILLVSTRI VIRO HENRICO RANZOVIO.

S. D.

PETRVS LINDEBERGIVS.

EX omnibus omnium temporum ſcriptoribus neminem prope inuenies, heros doctiſſime, qui Criticorum lituras vbiq; effugerit, qui obelos poſteritatis declinarit. Vide ſis mihi veterum auctorū

inculpata, cunctisq; eloquentiæ calami-
ſtris decenter comta monumenta, &
primum quidem conditoris Iliados Ho-
meri opera, mehercle ſtupenda; nonne
Zoili limam paſſa ſunt? Videſis mihi etiam
alios: nonne Aeneidomaſtige Carbilij
Virgilius Poetarum princeps vapulauit?
nonne auſus eſt in Lyricorum ſcriptorem
Horatium Mæuius inſurgere? Ciceroni e-
loqentiæ patri Larius Licinius detrahere?
Varronem literatorum dæmonium Pa-
læmon proſcindere? Vallam Muſarum æ-
rarium Mancinellus? Politianum Italiæ
lumen Marullus? Eraſmum, Herculem
& Apollinem alterum, ſemidoctus Anglus
caluminæ morſu configere? vt taceam re-
liquos huius tempeſtatis non vulgari do-
ctrina præditos viros, qui ad vnum omnes
ab inuidis ineptulis taxati ſunt. Non igi-
tur inſolens & novum aliquid eſt, Henri-
ce Ranzoui, quod etiam tuis ſcriptis nihil
ſit condonatum, quippe qui in tuo de an-
nis climactericis & imperiorum periodis
libello terſo, polito, erudito, multifarias
ſeditiones, interminatas diſſenſiones, va-
rios magnorum principũ obitus, ingen-

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

tes calamitates, motus & bella proxima olympiade præterlapſa, futura Europæ ſanas admonitiones repudianti vaticinaris & prædicis. Quibus omnibus, etſi euentus Thomiſtarum magiſter in totum ſubſcripſerit, eaq; minime vana fuiſſe demonſtrarit: tamen non defuerunt, qui illa ridere, oppugnare, & inſtar nugarum eleuare ſunt conati. Quod ipſum vbi intellexi, neſcio quomodo in me recanduit juuenilis caloris impetus, facere enim nõ potui, quin ex continenti plurimis, quæ ab anno 86. vsq; ad 91. acciderunt, in vnum volumen collectis exemplis, contrarium probarem, & quam veros euentus vaticinia tua ſortita fuerint, benevolo lectori, ſalua & illæſa cujusq; dignitate & exiſtimatione oſtenderem. Quid multis? Suffragãtur templa, vrbes, oppida, in quibus ſingulis mutationum hiſce annis factarũ relicta exſtant veſtigia, teſtantur regum omnium regna, inprimis Poloniarũ, quod inteſtinis procellis & bellis miſere excarnificatum, quatuor vno & eodẽ tempore habuit Reges. Mirare? Rem inauditam narro, attamen veram. Sigiſmundũ Suecum

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

cum, Maximilianum Auſtriacum, Henricum Valeſium, Gallum profugum, Regio Poloniæ titulo ad vltimũ vsq; agona vtentem, & Stephanum Bathoreum tum temporis inhumatum. Sequitur SVECIA, quæ ſimiliter dicto tempore tumultuũ incendijs flagrat, arcesq; aliquot, bello pridem captas, amittit. MOSCHVS, mente licet paullulũ remotus, amiſſa recuperat. DANIAM, Rege Friderico II. demortuo, relictoq; vndecenni filio, interreges quatuor gubernant. SCOTIÆ Regina vltimo afficitur ſupplicio. ANGLIA, fugata claſse Hiſpanica & deletis aliquot coniurationis facibus mirabilem victoriam obtinet. GALLIARVM Rex Pariſijs excluſus a Monacho confoditur. NAVARREVS & Galliæ principes bellis ominoſis intricantur, HISPANVS claſſem præpotentem perdit, & variis a Draco modis infeſtatur. PERSA moritur. TVRCA infeliciter pugnat. VNGARI crebris ejusdem incurſionibus moleſtantur. MAXIMILIANVS Auſtriacus a Polonis captus cuſtodiæ traditur. ITALIA milites & pecuniam ſupplens inter cæſa & porrecta prædæ inhiat, & a Bannitis plu-

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

rimum vexatur. GERMANIA veteri lethargo ſopita, nunc hanc nunc illam religionis faciem exoſculatur. Atq; vt compendio dicam, ab ortu ſolis vsq; ad occaſum nullus ferme remanſit locus, in quo non miratu dignum quid hiſce annis ſcatuerit. Effutiant quid velint Momi, veritas premi quidem, non opprimi poteſt. Sed his omiſſis ad te, vnde diuerti, heros generoſe, redeo, atq; hæc miſcellanea, hinc inde a me congeſta tibi conſecro, dedico, dico, tum vt quanti te faciam, tuaq; mihi curæ ſint, ex his exiſtimes: tum ut quantus ſis in Aſtrologia, quam itidem verus vates huius luſtri exſtiteris, etiam alij cognoſcant. Vale literarum ac literatorum patrone, omnesq; omnium criticorum latratus vnius aſſis mecum judicato. Rhodopoli, anno ſupra milleſimum quingenteſimum nonageſimo tertio, Ianuarij Secundo, quo ante annos 211. diabolica illa tormenta a Monacho in vrbe Moguntina, & ante annos 151. ibidem a Ioanne Guttenbergio Argentinate ars illa diuina typographica primum eſt adinventa.

FINIS.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 130 [53,-49 8°]